

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Конвенції про транскордонний вплив промислових аварій

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися до Конвенції про транскордонний вплив промислових аварій, учиненої 17 березня 1992 року в м. Хельсінкі, з поправками від 19 грудня 2015 року (додається), яка набирає чинності для України на дев'яностий день після дати здачі на зберігання документа про приєднання, з такою заявою:

"Україна приймає відповідно до пункту 2 статті 21 Конвенції обидва способи врегулювання спорів як обов'язкові для будь-якої Сторони, що приймає на себе таке ж зобов'язання".

Президент України

м. Київ
3 травня 2022 року
№ 2232-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

УО Д-2432-18

Офіційний переклад

**Конвенція про транскордонний вплив
промислових аварій**

Вчинено в Хельсінкі, 17 березня 1992 року

з поправками від 19 грудня 2015 року

ОРГАНІЗАЦІЯ
ОБ'ЄДНАНИХ
НАЦІЙ

Преамбула

Сторони цієї Конвенції:

враховуючи особливе значення захисту людей і навколишнього середовища від впливу промислових аварій в інтересах нинішнього і майбутніх поколінь,

визнаючи важливість і невідкладність запобігання серйозному шкідливому впливу промислових аварій на людей і навколишнє середовище і сприяння всім заходам, які стимулюють раціональне, економічно доцільне і ефективне використання заходів із запобігання аваріям, забезпечення готовності до них і з ліквідації їх наслідків з метою досягнення екологічно безпечного і сталого економічного розвитку,

враховуючи, що шкідливий вплив промислових аварій може відчуватися за межами кордонів і вимагає співпраці між державами,

підтверджуючи необхідність сприяння активному міжнародному співробітництву між заінтересованими державами до, під час і після аварії з метою зміцнення відповідної політики, а також посилення і координації дій на всіх належних рівнях для запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх транскордонного впливу,

відзначаючи важливість і користь двосторонніх і багатосторонніх заходів щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх впливу,

усвідомлюючи роль, яку відіграє в цій галузі Європейська економічна комісія Організації Об'єднаних Націй (ЄЕК) і посиляючись, в числі іншого, на Кодекс поведінки ЄЕК у разі аварійного забруднення транскордонних внутрішніх вод і Конвенцію про оцінку впливу на навколишнє середовище в транскордонному контексті,

беручи до уваги відповідні положення Заключного акта Наради з безпеки і співробітництва в Європі (НБСЕ), Підсумкового документа Віденської зустрічі представників держав-учасниць НБСЕ і результати Софійської наради держав-учасниць НБСЕ щодо захисту навколишнього середовища, а також відповідні види діяльності і механізми Програми Організації Об'єднаних Націй з навколишнього середовища (ЮНЕП), зокрема програму АПЕЛЛ, Міжнародної організації праці (МОП), зокрема Кодекс заходів щодо запобігання великомасштабним промисловим аваріям, та інших відповідних міжнародних організацій,

враховуючи відповідні положення Декларації Конференції Організації Об'єднаних Націй з проблем навколишнього середовища, і зокрема принцип 21, згідно з яким держави, відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй і принципами міжнародного права, мають суверенне право розробляти свої власні ресурси, виходячи зі своєї політики в галузі навколишнього середовища, і несуть відповідальність за забезпечення того, щоб діяльність в межах дії їх юрисдикції або контролю не завдавала шкоди навколишньому середовищу інших держав або районів за межами дії національної юрисдикції,

беручи до уваги принцип «забруднювач платить» як загальний принцип міжнародного права навколишнього середовища, підкреслюючи принципи міжнародного права і звичаю, зокрема, принципи добросусідства, взаємності, недискримінації та доброї волі,

домовилися про наступне:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Конвенції:

а) «Промислова аварія» означає подію, що виникає в результаті неконтрольованих змін під час будь-якої діяльності з небезпечними речовинами, або:

i) на промисловому об'єкті, наприклад, під час виробництва, використання, зберігання, переміщення або видалення; або

ii) при транспортуванні, тією мірою, як це охоплюється пунктом 2 d) статті 2;

б) «Небезпечна діяльність» означає будь-яку діяльність, під час якої одна або більше ніж одна небезпечна речовина присутня або може бути присутня в кількостях, рівних або перевищуючи граничні кількості, перераховані в додатку I до цієї Конвенції, і яка здатна призвести до транскордонного впливу;

в) «Вплив» означає будь-які прямі або непрямі, негайні або такі, що виникли через проміжок часу, шкідливі наслідки промислової аварії, зокрема для:

i) людей, флори і фауни;

ii) ґрунту, води, повітря і ландшафту;

iii) взаємозв'язку між факторами, зазначеними в підпунктах i) та ii);

iv) матеріальних цінностей і культурної спадщини, включаючи історичні пам'ятники;

д) «Транскордонний вплив» означає серйозний вплив у межах дії юрисдикції тієї чи іншої Сторони в результаті промислової аварії, що сталася в межах дії юрисдикції іншої Сторони;

е) «Оператор» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, включаючи

державні органи, що відповідають за проведення будь-якої діяльності, наприклад, під наглядом якої здійснюється та чи інша діяльність, яка планує здійснювати або здійснює будь-яку діяльність;

f) «Сторона», якщо в тексті не міститься інше визначення, означає Сторону цієї Конвенції;

g) «Сторона походження» означає будь-яку Сторону або Сторони, в межах дії юрисдикції якої або яких сталася або може статися промислова аварія;

h) «Зачеплена Сторона» означає будь-яку Сторону або Сторони, яку або які зачіпає або може зачепити транскордонний вплив промислової аварії;

i) «Заінтересовані Сторони» означає будь-яку Сторону походження і будь-яку зачеплену Сторону;

j) «Громадськість» означає одну або декілька фізичних або юридичних осіб.

Стаття 2

Сфера дії Конвенції

1. Ця Конвенція застосовується для запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації наслідків аварій, які можуть призвести до транскордонного впливу, включаючи вплив аварій, викликаних стихійними лихами, а також щодо міжнародного співробітництва, що стосується взаємної допомоги, досліджень і розробок, обміну інформацією та технологією в галузі запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків.

2. Ця Конвенція не застосовується до:

a) ядерних аварій або надзвичайних ситуацій, пов'язаних з радіоактивним зараженням;

b) аварій, викликаних діяльністю на військових об'єктах;

c) руйнування гребель, за винятком впливу промислових аварій, викликаних такими руйнуваннями;

d) аварій на наземному транспорті, за винятком:

i) термінової ліквідації наслідків таких аварій;

- ii) транспортних операцій на промисловому майданчику, на якому здійснюється небезпечна діяльність;
- e) випадкових викидів генетично модифікованих організмів;
- f) аварій в результаті діяльності в морському середовищі, включаючи розвідку або розробку морського дна;
- g) розливів в морі нафти або інших шкідливих речовин.

Стаття 3

Загальні положення

1. Сторони, враховуючи зусилля, вже вжиті на національному та міжнародному рівнях, вживають відповідних заходів і співпрацюють у рамках цієї Конвенції з метою захисту людей і навколишнього середовища від промислових аварій шляхом запобігання таким аваріям, наскільки це можливо, зменшення їх частоти і серйозності та пом'якшення їх впливу. З цією метою вживаються заходи щодо запобігання аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків, включаючи відновлювальні заходи.
2. Сторони шляхом обміну інформацією, консультацій та інших спільних заходів розробляють і здійснюють без необґрунтованої затримки політику і стратегії для зниження ризику промислових аварій та вдосконалення заходів щодо їх запобігання, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків, включаючи відновлювальні заходи, беручи при цьому до уваги зусилля, вже вжиті на національному та міжнародному рівнях, з метою виключення непотрібного дублювання.
3. Сторони забезпечують обов'язок оператора щодо вжиття всіх заходів, необхідних для виключення ризику при здійсненні небезпечної діяльності та упередження промислових аварій.
4. Для виконання положень цієї Конвенції Сторони вживають відповідні законодавчі, регулюючі, адміністративні та фінансові заходи з метою запобігання аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків.
5. Положення цієї Конвенції не зашкоджують будь-яким зобов'язанням Сторін відповідно до міжнародного права щодо промислових аварій та небезпечної діяльності.

Стаття 4

Встановлення небезпечних видів діяльності, консультації та консультативні висновки

1. З метою вжиття запобіжних заходів та заходів щодо забезпечення готовності Сторона походження вживає у разі необхідності заходи щодо встановлення небезпечних видів діяльності в межах дії її юрисдикції і забезпечує оповіщення зачеплених Сторін про будь-яку заплановану діяльність або діяльність, яка здійснюється.
2. Заінтересовані Сторони за ініціативою будь-якої такої Сторони проводять консультації щодо встановлення таких небезпечних видів діяльності, стосовно яких є підстави вважати, що вони можуть викликати транскордонний вплив. Якщо заінтересовані Сторони не досягають домовленості щодо того, чи є та або інша діяльність небезпечною діяльністю, то будь-яка Сторона може, якщо тільки заінтересовані Сторони не домовилися про інший спосіб вирішення такого питання, передати це питання в комісію із запитів відповідно до положень додатка II до цієї Конвенції для отримання консультативного висновку з цього питання.
3. Стосовно планованої або здійснюваної небезпечної діяльності Сторони застосовують процедури, викладені в додатку III до цієї Конвенції.
4. У тих випадках, коли небезпечна діяльність підлягає оцінці впливу на навколишнє середовище відповідно до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище в транскордонному контексті та така оцінка включає аналіз транскордонного впливу промислових аварій, що сталися у зв'язку з небезпечною діяльністю, яка здійснюється відповідно до положень цієї Конвенції, остаточне рішення, прийняте для цілей Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище в транскордонному контексті, має відповідати відповідним вимогам цієї Конвенції.

Стаття 5

Добровільне поширення дії

Заінтересованим Сторонам слід з ініціативи будь-якої з них проводити обговорення стосовно питання про те, чи слід розглядати ту чи іншу діяльність, яка не охоплюється додатком I, як небезпечну діяльність. У разі взаємної згоди вони можуть використовувати будь-який консультативний механізм на свій вибір або комісію із запитів відповідно до додатка II для отримання відповідного роз'яснення. У разі досягнення заінтересованими Сторонами домовленості з цього питання ця Конвенція або будь-яка її частина застосовується до цієї діяльності, так, якщо б вона була небезпечною діяльністю.

Стаття 6

Запобігання

1. Сторони вживають відповідних заходів з метою запобігання промисловим аваріям, у тому числі заходи, що стимулюють операторів здійснювати дії щодо зниження ризику промислових аварій. Такі заходи можуть включати заходи, перераховані в додатку IV до цієї Конвенції, але не обмежуються ними.

2. Стосовно будь-якої небезпечної діяльності Сторона походження вимагає, щоб оператор продемонстрував безпеку здійснення небезпечної діяльності шляхом надання такої інформації, як основні дані про процес, включаючи аналіз і оцінку, передбачені в додатку V до цієї Конвенції, але не обмежуючись ними.

Стаття 7

Прийняття рішень про розміщення

У рамках своєї правової системи Сторона походження з метою зведення до мінімуму ризику для населення і навколишнього середовища всіх зачеплених Сторін вживає заходів до формування політики в області розміщення нових і значну модифікацію існуючих об'єктів, на яких здійснюється небезпечна діяльність. У рамках своїх правових систем Сторони вживають заходів до формування політики в області проведення істотних заходів у районах, які можуть бути зачеплені транскордонним впливом промислової аварії, що виникла в результаті небезпечної діяльності, з метою зведення до мінімуму пов'язаного з нею ризику. При розробці і формуванні такої політики Сторонам слід розглядати питання, викладені в підпунктах 1-8 пункту 2 додатка V і в додатку VI до цієї Конвенції.

Стаття 8

Готовність до надзвичайних ситуацій

1. Сторони вживають належних заходів для забезпечення та підтримки відповідної готовності до надзвичайних ситуацій з метою ліквідації наслідків промислових аварій. Сторони забезпечують вжиття заходів щодо забезпечення готовності з метою пом'якшення транскордонного впливу таких аварій, при цьому діяльність у межах промислового майданчика проводиться операторами. Ці заходи можуть включати заходи, про які йдеться в додатку VII до цієї Конвенції, але не обмежуються ними. Зокрема, заінтересовані Сторони інформують одна одну про свої плани дій у надзвичайних ситуаціях.

2. Стосовно небезпечної діяльності Сторона походження забезпечує підготовку і здійснення планів дій у надзвичайних ситуаціях на промисловому майданчику, включаючи вжиття прийнятних заходів з метою ліквідації наслідків аварії та інших заходів щодо запобігання і зведення до мінімуму транскордонного впливу. Сторона походження забезпечує іншим заінтересованим Сторонам надання наявних у неї елементів для розробки планів дій у надзвичайних ситуаціях.

3. Стосовно небезпечних видів діяльності кожна Сторона забезпечує підготовку і здійснення планів дій у надзвичайних ситуаціях за межами промислового майданчика, які передбачають заходи, що повинні бути вжиті в межах її території з метою запобігання і зведені до мінімуму транскордонного впливу. При підготовці таких планів враховуються результати аналізу і оцінки, зокрема питання, зазначені в підпунктах 1-5 пункту 2 додатка V. Заінтересовані Сторони прагнуть забезпечити сумісність таких планів. При необхідності розробляються спільні плани дій у надзвичайних ситуаціях за межами промислового майданчика, для сприяння вжиттю належних заходів щодо ліквідації наслідків аварії.

4. Плани дій у надзвичайних ситуаціях рекомендовано переглядати регулярно, або коли це вимагають обставини, з урахуванням досвіду, отриманого при ліквідації наслідків аварій, що мали місце в минулому.

Стаття 9

Інформація для громадськості та її участь

1. Сторони забезпечують надання належної інформації громадськості в районах, які можуть бути зачеплені аварією, що сталася в результаті небезпечної діяльності. Ця інформація надсилається такими каналам, які заінтересовані Сторони вважають слушними, і включає елементи, що містяться в додатку VIII до цієї Конвенції, при цьому в ній слід враховувати питання, зазначені в підпунктах 1-4 і 9 пункту 2 додатка V.

2. Сторона походження відповідно до положень цієї Конвенції і коли це можливо і необхідно надає громадськості в районах, які можуть бути зачеплені, можливість брати участь у відповідних процедурах з метою висловлення її думки і стурбованості щодо заходів із запобігання аваріям та забезпечення готовності до них, а також забезпечує, щоб можливість, яка надається громадськості зачепленої Сторони, була еквівалентна можливості, що є у громадськості Сторони походження.

3. Відповідно до своїх правових систем і, при бажанні, на основі взаємності Сторони надають фізичним або юридичним особам, які відчувають або можуть відчути на собі шкідливий транскордонний вплив промислової аварії на

території будь-якої Сторони, однаковий доступ до відповідних адміністративних і судових процедур і рівне ставлення до них у рамках цих процедур, включаючи можливість порушення судової справи і подачі апеляції у зв'язку з рішенням, що зачіпають їх права, як і особам, які перебувають у межах дії їх власної юрисдикції.

Стаття 10

Системи сповіщення про промислові аварії

1. Сторони забезпечують створення та експлуатацію сумісних і ефективних систем повідомлення про аварії на відповідних рівнях з метою отримання і передачі повідомлень про промислові аварії, що містять інформацію, необхідну для протидії транскордонному впливу.

2. У разі виникнення або неминучої загрози виникнення промислової аварії, яка спричиняє чи може спричинити транскордонний вплив, Сторона походження забезпечує, щоб зачеплені Сторони на відповідних рівнях невідкладно повідомлялися про це через системи повідомлення про промислових аварії. Таке повідомлення включає в себе елементи, що містяться в додатку IX до цієї Конвенції.

3. Заінтересовані Сторони забезпечують, щоб у випадку виникнення промислової аварії або її неминучої загрози якомога швидше і тією мірою, в якій це відповідає обставинам, почали здійснюватися плани дій у надзвичайних ситуаціях, розроблені відповідно до статті 8.

Стаття 11

Ліквідація наслідків аварій

1. У разі промислової аварії або її неминучої загрози Сторони забезпечують вжиття найшвидших адекватних заходів з ліквідації наслідків, використовуючи при цьому найбільш ефективні методи обмеження впливу або зведення його до мінімуму.

2. У разі виникнення або неминучої загрози виникнення промислової аварії, яка спричиняє чи може спричинити транскордонний вплив, заінтересовані Сторони вживають заходів щодо проведення оцінки впливу, в необхідних випадках – спільно, з метою вжиття адекватних заходів з ліквідації наслідків аварії.

Заінтересовані Сторони докладають зусиль з метою координації вжитих ними заходів щодо ліквідації наслідків аварії.

Стаття 12

Взаємна допомога

1. Якщо в разі промислової аварії будь-яка Сторона потребує допомоги, вона може запросити її у інших Сторін, вказавши розміри і вид необхідної допомоги. Сторона, до якої звернуто запит про допомогу, негайно приймає рішення і інформує Сторону, яка направила запит, про те, чи може вона надати необхідну допомогу, а також вказує розмір і умови допомоги, яка може бути надана.

2. Заінтересовані Сторони співпрацюють з метою полегшення негайного надання узгодженої відповідно до пункту 1 цієї статті допомоги, включаючи, в разі необхідності, дії, спрямовані на зведення до мінімуму наслідків і впливу промислової аварії, а також для надання допомоги загального характеру. У тих випадках, коли між Сторонами не укладені двосторонні або багатосторонні угоди, що охоплюють передбачені ними заходи з надання взаємної допомоги, така допомога надається відповідно до додатка X до цієї Конвенції, якщо Сторони не домовилися про інше.

Стаття 13

Відповідальність

Сторони надають підтримку відповідним міжнародним зусиллям з вироблення норм, критеріїв і процедур в області відповідальності.

Стаття 14

Дослідження і розробки

Сторони, в межах необхідності, виступають з пропозиціями та співпрацюють у галузі проведення досліджень і розробок щодо методів та технологій запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків. З цією метою Сторони заохочують і активно розвивають науково-технічну співпрацю, включаючи проведення досліджень в області менш небезпечних процесів з метою обмеження небезпек виникнення аварій і попередження та обмеження наслідків промислових аварій.

Стаття 15

Обмін інформацією

Сторони на багатосторонньому або двосторонньому рівні обмінюються доступною в розумних межах інформацією, що включає елементи, які містяться в додатку XI до цієї Конвенції.

Стаття 16

Обмін технологією

1. Сторони, виходячи зі своїх законів, правил і практики, сприяють обміну технологією з метою попередження промислових аварій, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків, особливо шляхом сприяння:

- a) обміну доступними технологіями на різних фінансових засадах;
- b) прямим зв'язкам і співпраці у промисловості;
- c) обміну інформацією та досвідом;
- d) наданням технічної допомоги.

2. При сприянні видам діяльності, перерахованим вище в підпунктах a)–d) пункту 1 цієї статті, Сторони створюють сприятливі умови шляхом сприяння контактам і співпраці між відповідними організаціями та окремими особами як у приватному, так і в державному секторах, які можуть забезпечити надання технології, проектно-конструкторського обслуговування, обладнання або фінансових коштів.

Стаття 17

Компетентні органи і пункти зв'язку

1. Кожна Сторона призначає або створює один або кілька компетентних органів для цілей цієї Конвенції.

2. Без шкоди для інших домовленостей, досягнутих на двосторонньому або багатосторонньому рівні, кожна Сторона призначає або створює один пункт зв'язку для цілей повідомлення про аварії відповідно до статті 10 та один пункт зв'язку для цілей взаємної допомоги відповідно до статті 12. Бажано, щоб ці функції виконувалися одним пунктом зв'язку.

3. Кожна Сторона протягом трьох місяців з дня набрання чинності цієї

Конвенцією стосовно цієї Сторони інформує інші Сторони через зазначений в статті 20 секретаріат про те, який орган або які органи були призначені цією Стороною як її пункт (и) зв'язку та її компетентний орган або органи.

4. Кожна Сторона протягом одного місяця з дня прийняття рішення інформує інші Сторони через секретаріат про будь-які зміни, що стосуються призначень, зроблених нею відповідно до пункту 3 цієї статті.

5. Кожна Сторона забезпечує безперервне функціонування свого пункту зв'язку і систем повідомлення про промислові аварії відповідно до статті 10.

6. Кожна Сторона забезпечує безперервне функціонування свого пункту зв'язку і органів, що відповідають згідно зі статтею 12 за направлення і одержання запитів про надання допомоги і прийняття таких пропозицій.

Стаття 18

Конференція Сторін

1. Представники Сторін складають Конференцію Сторін цієї Конвенції і проводять свої наради на регулярній основі. Перша нарада Конференції Сторін проводиться не пізніше, ніж через один рік з дня набрання чинності цією Конвенцією. У подальшому наради Конференції Сторін проводитимуться принаймні один раз на рік або на письмове прохання будь-якої Сторони за умови, що протягом шести місяців з дня повідомлення їх секретаріатом про це прохання воно буде підтримане принаймні однією третиною Сторін.

2. Конференція Сторін:

a) розглядає хід виконання цієї Конвенції;

b) здійснює консультативні функції, спрямовані на зміцнення можливостей Сторін щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх транскордонного впливу та на сприяння технічної допомоги і консультацій на прохання Сторін, що мають справу з промисловими аваріями;

c) у разі необхідності, створює робочі групи та інші відповідні механізми для розгляду питань, пов'язаних із здійсненням і розвитком цієї Конвенції, і для підготовки з цією метою відповідних досліджень та іншої документації, а також для подання рекомендацій на розгляд Конференції Сторін;

d) виконує такі функції, які можуть бути необхідними відповідно до положень цієї Конвенції;

е) на своєму першому засіданні розглядає і приймає консенсусом правила для процедур нарад.

3. При здійсненні своїх функцій Конференція Сторін, коли вона вважає це за доцільне, співпрацює також з іншими відповідними міжнародними організаціями.

4. Конференція Сторін на своїй першій нараді визначає програму роботи, зокрема щодо пунктів, що містяться в додатку XII до цієї Конвенції. Конференція Сторін також приймає рішення щодо методів роботи, включаючи використання національних центрів і співробітництво з відповідними міжнародними організаціями, створення системи з метою полегшення виконання цієї Конвенції, зокрема для надання взаємної допомоги в разі промислової аварії, і враховуючи те, що має до цього відношення діяльність, що проводиться в рамках відповідних міжнародних організацій. Як частина програми роботи Конференція Сторін розглядає діяльність існуючих національних, регіональних і міжнародних центрів, а також інших органів і програм, спрямовану на координацію інформаційної діяльності та зусиль щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідацію їх наслідків з метою визначення того, які можуть знадобитися додаткові міжнародні установи або центри для здійснення завдань, перерахованих у додатку XII.

5. Учасники Конференції Сторін на своїй першій нараді приступають до розгляду процедур створення найбільш сприятливих умов для обміну технологією в галузі запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх впливу.

6. Конференція Сторін затверджує керівні принципи і критерії, що сприяють визначенню небезпечної діяльності для цілей цієї Конвенції.

Стаття 19

Право голосу

1. За винятком випадків, передбачених у пункті 2 цієї статті, кожна Сторона цієї Конвенції має один голос.

2. Регіональні організації економічної інтеграції, які визначаються в статті 27, користуються своїм правом голосу з питань, що належать до їх компетенції, маючи кількість голосів, що дорівнює кількості країн-членів, які є Сторонами цієї Конвенції. Такі організації втрачають право голосу, якщо їхні держави-члени здійснюють своє право голосу, і навпаки.

Стаття 20

Секретаріат

Виконавчий секретар Європейської економічної комісії виконує наступні функції:

- a) скликає та готує наради Сторін;
- b) передає Сторонам доповіді та іншу інформацію, отриману відповідно до положень цієї Конвенції;
- c) виконує такі функції, які можуть бути визначені Сторонами.

Стаття 21

Врегулювання спорів

1. При виникненні спору між двома або більше Сторонами щодо тлумачення або застосування цієї Конвенції вони намагаються врегулювати спір шляхом переговорів або будь-яким іншим шляхом врегулювання спору, прийнятним для конфлікуючих сторін.

2. При підписанні, ратифікації, прийнятті, затвердженні цієї Конвенції або приєднанні до неї чи в будь-який час після цього будь-яка Сторона може письмово заявити Депозитарію про те, що стосовно спору, не врегульованого згідно з пунктом 1 цієї статті, вона приймає один або обидва способи врегулювання спорів як обов'язкові для будь-якої Сторони, що приймає на себе таке ж зобов'язання:

- a) передача спору до Міжнародного Суду;
- b) арбітражне слухання відповідно до процедури, викладеної в додатку XIII до цієї Конвенції.

3. Якщо сторони, які беруть участь у спорі, прийняли обидва способи врегулювання спорів, зазначені в пункті 2 цієї статті, спір може бути переданий тільки до Міжнародного Суду, якщо сторони не домовляться про інше.

Стаття 22

Обмеження щодо надання інформації

1. Положення цієї Конвенції не зачіпають прав або обов'язків Сторін, що впливають з їх національного законодавства, правил, адміністративних положень або прийнятої правової практики та застосовних міжнародних правил щодо захисту інформації, що відноситься до даних особистого характеру, промислової та комерційної таємниці, включаючи інтелектуальну власність, або національну безпеку.

2. Якщо Сторона вирішує надати таку, що захищається, інформацію, іншій Стороні, то Сторона, яка отримує таку інформацію, поважає конфіденційність отриманої інформації та діє згідно з умовами, на яких вона була надана, і використовує цю інформацію лише для тих цілей, в яких вона була передана.

Стаття 23

Виконання Конвенції

Сторони періодично подають доповіді про хід виконання цієї Конвенції.

Стаття 24

Двосторонні та багатосторонні договори

1. Для виконання своїх зобов'язань щодо цієї Конвенції Сторони можуть зберігати існуючі або укладати нові двосторонні чи багатосторонні договори або інші домовленості.

2. Положення цієї Конвенції не зачіпають право Сторін вживати, за необхідності, на основі двосторонніх чи багатосторонніх договорів, більш суворих заходів, ніж ті, що передбачені цієї Конвенцією.

Стаття 25

Статус Додатків

Додатки до цієї Конвенції є її невід'ємною частиною.

Стаття 26

Поправки до Конвенції

1. Будь-яка Сторона може пропонувати поправки до цієї Конвенції.
2. Текст будь-якої запропонованої поправки до цієї Конвенції подається в письмовій формі Виконавчому секретареві Європейської економічної комісії, який надсилає його всім Сторонам. Конференція Сторін обговорює запропоновані поправки на своїй черговій щорічній нараді за тієї умови, що такі пропозиції були надіслані Виконавчим секретарем Європейської економічної комісії Сторонам принаймні за дев'яносто днів до наради.
3. Що стосується поправок до цієї Конвенції – за винятком поправок до додатка I, процедура внесення яких описується в пункті 4 цієї статті, – то:
 - a) поправки приймаються консенсусом Сторін, присутніх на нараді, і представляються Депозитарієм всім Сторонам для ратифікації, прийняття або затвердження;
 - b) документи про ратифікацію, прийняття або затвердження поправок здаються на зберігання Депозитарію. Поправки, прийняті відповідно до цієї статті, набирають чинності для Сторін, що їх прийняли, на дев'яностий день після дати отримання Депозитарієм шістнадцятого документа про ратифікацію, прийняття або затвердження;
 - c) у подальшому поправки набирають чинності для будь-якої іншої Сторони на дев'яностий день після здачі на зберігання цією Стороною своїх документів про ратифікацію, прийняття або затвердження поправок.
4. Що стосується поправок до додатка I, то:
 - a) Сторони докладають усіх зусиль для досягнення угоди консенсусом. Якщо всі засоби для досягнення консенсусу були вичерпані і угоди не досягнуто, то як останній засіб, поправка приймається більшістю в дев'ять десятих голосів присутніх на нараді та які беруть участь у голосуванні. Поправки, прийняті Конференцією Сторін, направляються Сторонам і рекомендуються для затвердження;
 - b) після закінчення дванадцяти місяців після дати повідомлення про них Виконавчим секретарем Європейської економічної комісії поправки до додатка I набирають чинності для тих Сторін цієї Конвенції, які не надали повідомлення відповідно до положень пункту 4 c) цієї статті, за умови, що принаймні шістнадцять Сторін не надали такого повідомлення;
 - c) будь-яка Сторона, яка неспроможна затвердити яку-небудь поправку до додатка I цієї Конвенції, повідомляє про це в письмовому вигляді Виконавчого секретаря Європейської економічної комісії протягом дванадцяти місяців після

дати отримання повідомлення про прийняття поправки. Виконавчий секретар негайно повідомляє всім Сторонам про отримання будь-якого такого повідомлення. Будь-яка Сторона може в будь-який час прийняти поправку, відмовившись від своєї попередньої заяви, і після цього дана поправка до додатка I вступає в силу для цієї Сторони;

d) для цілей цієї частини Конвенції вираз «присутні і беруть участь у голосуванні» означає Сторони, які присутні та голосують за чи проти.

Стаття 27

Підписання

Ця Конвенція відкрита для підписання в Хельсінкі з 17 по 18 березня 1992 року включно і потім в штаб-квартирі Організації Об'єднаних Націй в Нью-Йорку до 18 вересня 1992 року державами-членами Європейської економічної комісії, а також державами, що мають консультативний статус при Європейській економічній комісії відповідно до пункту 8 резолюції 36 (IV) Економічної та Соціальної Ради від 28 березня 1947 року, і регіональними організаціями економічної інтеграції, створеним суверенними державами-членами Європейської економічної комісії, яким їх держави-члени передали повноваження з питань, що регулюються цією Конвенцією, включаючи повноваження укладати договори, що стосуються даних питань.

Стаття 28

Депозитарій

Як депозитарій цієї Конвенції виступає Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй.

Стаття 29

Ратифікація, прийняття, затвердження та приєднання

1. Ця Конвенція підлягає ратифікації, прийняттю або затвердженню державами і регіональними організаціями економічної інтеграції, зазначеними в статті 27.
2. Ця Конвенція відкрита для приєднання для держав і організацій, зазначених у статті 27.
3. Будь-яка зазначена в статті 27 організація, яка стає Стороною цієї Конвенції за

умови, що жодна з держав-членів цієї організації не є Стороною цієї Конвенції, буде пов'язана всіма зобов'язаннями, передбаченими цією Конвенцією. У разі, коли одна чи декілька держав-членів такої організації є Сторонами цієї Конвенції, така організація та її держави-члени приймають рішення про свою належну відповідальність за виконання своїх зобов'язань за цією Конвенцією. У таких випадках ця організація та її держави-члени не можуть одночасно користуватися правами, передбаченими цією Конвенцією.

4. У своїх документах про ратифікацію, прийняття, затвердження або приєднання регіональні організації економічної інтеграції, зазначені в статті 27, заявляють про межі своєї компетенції щодо питань, які регулюються цією Конвенцією. Ці організації також інформують Депозитарій про будь-яку істотну зміну меж своєї компетенції.

Стаття 30

Набрання чинності

1. Ця Конвенція набирає чинності на дев'яностий день після дати здачі на зберігання шістнадцятого документа про ратифікацію, прийняття, затвердження або приєднання.

2. Для цілей пункту 1 цієї статті будь-який документ, зданий на зберігання будь-якою організацією, зазначеною в статті 27, не розглядається як додатковий до документів, зданих на зберігання державами-членами такої організації.

3. Для кожної зазначеної в статті 27 держави або організації, яка ратифікує, приймає або затверджує цю Конвенцію чи приєднується до неї після здачі на зберігання шістнадцятого документа про ратифікацію, прийняття, затвердження або приєднання, ця Конвенція набирає чинності на дев'яностий день після дати здачі на зберігання такою державою або організацією свого документа про ратифікацію, прийняття, затвердження або приєднання.

Стаття 31

Вихід з Конвенції

1. У будь-який час після закінчення трьох років з дня набрання чинності цією Конвенцією по відношенню до будь-якої Сторони ця Сторона може вийти з Конвенції шляхом направлення письмового повідомлення Депозитарію. Будь-який такий вихід набирає чинності на дев'яностий день після дати отримання такого повідомлення Депозитарієм.

2. Будь-який такий вихід не зачіпає застосування статті 4 до будь-якої діяльності, щодо якої зроблено повідомлення відповідно до пункту 1 статті 4 або передане прохання про проведення обговорень відповідно до пункту 2 статті 4.

Стаття 32

Автентичність текстів

Оригінал цієї Конвенції, англійський, російський та французький тексти якого є рівноавтентичними, здається на зберігання Генеральному секретарю Організації Об'єднаних Націй.

На посвідчення чого ті, що нижче підписались, належним чином на те уповноважені особи, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в м. Хельсінкі сімнадцятого березня тисяча дев'ятсот дев'яносто другого року.

Додаток І

Небезпечні речовини для цілей визначення небезпечних видів діяльності¹

Якщо речовина або суміш, які конкретно вказані в частині II, входять також в одну або декілька категорій, наведених у частині I, то в такому випадку використовується гранична кількість, вказана в частині II.

Для визначення небезпечних видів діяльності Сторони беруть до уваги фактичні або ймовірні небезпечні характеристики та/або кількості усіх присутніх небезпечних речовин або небезпечних речовин, стосовно яких раціонально передбачити можливість їх створення при втраті контролю над будь-якою діяльністю, в тому числі діяльністю щодо зберігання у межах того чи іншого небезпечного виду діяльності.

Частина I

Категорії речовин і сумішей, не вказаних конкретно у частині II

<i>Категорія згідно із Узгодженою на глобальному рівні системою класифікації безпеки та маркування хімічної продукції ООН (СГС)</i>		<i>Гранична кількість (у метр. тоннах)</i>
1.	Гостротоксичні, клас 1, усі шляхи потрапляння в організм ²	20
2.	Гостротоксичні:	200
	Клас 2, усі шляхи потрапляння в організм ³	
	Клас 3, інгаляційний шлях потрапляння в організм ⁴	
3.	Специфічна токсичність для окремого цільового органу, при поодинокому впливі, клас 1 ⁵	200
4.	Вибухові - нестійкі вибухові або вибухові, в тих випадках коли речовина, суміш або виріб входить в підклас 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 або 1.6 глави 2.1.2 критеріїв СГС, або речовини або суміші, що володіють вибуховими властивостями згідно з випробуванням серії 2, передбаченим у частині I "Випробування і критерії" Рекомендацій ООН із перевезення небезпечних вантажів, та не належать до класів безпеки "Органічні пероксиди" або Речовини і суміші, що саморозкладаються"	50
5.	Вибухові, у тих випадках коли речовина, суміш або виріб входить у підклас 1.4 глави 2.1.2 критеріїв СГС ^{7,8}	200
6.	Займісті гази, клас 1 або 2 ⁹	50
7.	Аерозолі, ¹⁰ клас 1 або 2, які містять горючі гази класу 1 або 2, або горючі рідини класу 1	500 (нетто)
8.	Аерозолі, ¹⁰ клас 1 або 2, які не містять горючі гази класу 1 або 2, або горючі рідини класу 1 ¹¹	50 000 (нетто)

9.	Окислюючі гази, клас 1 ¹²	200
10.	Легкозаймисті рідини:	50
	Горючі рідини, клас 1, або	
	Горючі рідини, клас 2 або 3, які зберігаються при температурі, що перевищує їх температуру кипіння ¹³ або	
	інші рідини, температура спалаху яких нижче або дорівнює 60°C, які зберігаються при температурі, що перевищує їх температуру кипіння ¹⁴	
11.	Легкозаймисті рідини:	200
	Горючі рідини, клас 2 або 3, які при особливих умовах обробки, таких як висока температура або високий тиск, можуть створювати небезпеку промислової аварії ¹⁵ , або	
	інші рідини, температура спалаху яких нижче або дорівнює 60°C, які при особливих умовах обробки, таких як висока температура або високий тиск, можуть створювати небезпеку промислової аварії ¹⁴	
12.	Горючі рідини, клас 2 або 3, не охоплені пунктами 10 і 11 ¹⁶	50 000
13.	Речовини і суміші, що саморозкладаються, та органічні пероксиди	50
	Речовини і суміші, що саморозкладаються, тип А або В, або	
	Органічні пероксиди, тип А або В ¹⁷	
14.	Речовини і суміші, що саморозкладаються, та органічні пероксиди	200
	Речовини і суміші, що саморозкладаються, типу С, D, E або F, або	
	Органічні пероксиди типу С, D, E або F ¹⁸	
15.	Пірофорні рідини та тверді речовини, клас 1	200
16.	Окислюючі рідини та тверді речовини, клас 1,2 або 3	200
17.	Речовини, небезпечні у водному середовищі, клас гострої токсичності 1 або клас хронічної токсичності 1 ¹⁹	200
18.	Речовини, небезпечні у водному середовищі, клас хронічної токсичності 2 ²⁰	500
19.	Речовини і суміші, які вступають у небезпечну реакцію з водою, такі як ацетилхлорид, тетрахлорид титана	500
20.	Речовини і суміші, які при контакті з водою виділяють горючі гази, категорія 1 ²¹	500
21.	Речовини і суміші, які при контакті з водою виділяють токсичні гази (речовини і суміші, які при контакті з водою або вологим повітрям виділяють гази, що відносяться до гостро токсичних класу 1, 2 або 3, такі як фосфід алюмінію або п'ятисірчистий фосфор)	200

Частина II

Конкретні речовини

Речовина		Гранична кількість (у метр. тоннах)
1a.	Нітрат амонію ²²	10 000
1b.	Нітрат амонію ²³	5 000
1c.	Нітрат амонію ²⁴	2 500
1d.	Нітрат амонію ²⁵	50
2a.	Нітрат калію ²⁶	10 000
2b.	Нітрат калію ²⁷	5 000
3.	Пентаоксид миш'яку, миш'якова (V) кислота і/або її солі	2
4.	Триоксид миш'яку, миш'яковиста (III) кислота і/або її солі	0,1
5.	Бром	100
6.	Хлор	25
7.	З'єднання нікелю у вигляді інгаляційного порошку: монооксид нікелю, діоксин нікелю, сульфід нікелю, дисульфід тринікелю, триоксид динікеля	1
8.	Етиленімін	20
9.	Фтор	20
10.	Формальдегід (концентрація $\geq 90\%$)	50
11.	Водень	50
12.	Хлороводень (зріджений газ)	250
13.	Алкіли свинцю	50
14.	Зріджені горючі газу, клас 1 або 2 (включаючи зріджений нафтовий газ), або природній газ ²⁸	200
15.	Ацетилен	50
16.	Оксид етилену	50
17.	Оксид пропилену	50
18.	Метанол	5 000
19.	4,4'-метилен-біс (2-хлоранилін) і/або його солі у вигляді порошку	0,01
20.	Метилізоціанат	0,15
21.	Кисень	2 000
22.	Диозицианат толутуола (2,4 – диозоціанатотолуол і 2,6 – диозоціанатотолуол)	100
23.	Хлорокис вуглецю (фосген)	0,75
24.	Арсін (миш'яковий водень)	1
25.	Фосфін (фосфористий водень)	1
26.	Дихлорид сірки	1
27.	Триоксид сірки	75

28.	Поліхлоробензофурани та поліхлоробензодіоксини (включно з тетрахлордобензодіоксин (ТХДД), розраховані в еквіваленті ТХДД ²⁹	0,001
29.	Наступні канцерогенні речовини і суміші, які містять такі канцерогенні речовини у концентрації вище 5% ваги:	2
	4-амінофеніл і/або його солі, бензилхлорид, бензидин і/або його солі, біс (хлорметиловий) ефір, хлорметиловий метилефір, 1,2-диброметан, диетилсульфат, диметилкарбамоілхлорид, 1,2-дибром-3-хлорпропан, 1,2-диметилгідразин, диметилнітрозамін, гексаметилфосфортримід, гідразин, 2-нафталамін і/або солі, 4-нітродифеніл і 1,3-пропансульфон	
30.	Нафтопродукти та альтернативні види пального	25 000
	а) газоліни та нафта;	
	б) гаси (включаючи пальне для реактивних двигунів)	
	с) газойли (включаючи дизельне пальне, пальне комунально-побутового призначення і змішані газойли);	
	д) важкі види пального;	
	е) альтернативні види палива, які використовуються для тих же цілей та мають аналогічні властивості з точки зору горючості та екологічної небезпеки, що і продукти, вказані у пунктах а)-д)	
31.	Безводний аміак	200
32.	Трифтористий бор	20
33.	Сірчаний водень	20
34.	Піперідин	200
35.	Біс (2-диметиламиноетил) (метил) амін	200
36.	3-(2-етилогесилокс) пропіламін	200
37.	Суміші гідрохлориду натрію, включені до класу гостротоксичних речовин у водному середовищі 1 (H400), які містять менше 5% активного хлору і не включені ні в які інші класи небезпечних речовин в частині 1 додатка 1 ³⁰	500
38.	Пропиламін ³¹	2 000
39.	Трет-бутилакрилат ³¹	500
40.	2-метил-3-бутеннітрил ³¹	2 000
41.	Тетрагідро-3,5-диметил-1,3,5-тиадіазин-2-тион (дазомет) ³¹	200
42.	Метилакрилат ³¹	2 000
43.	3-метилпірідін ³¹	2 000
44.	1-бром-3-хлорпропан ³¹	2 000

Примітки:

¹Критерії згідно із Узгодженою на глобальному рівні системою класифікації небезпеки та маркування хімічної продукції ООН (СГС) (ST/SG/AC/10/30/Rev.4). При класифікації речовин або сумішей для цілей частини I цього додатка Сторонам слід використовувати нижченаведені критерії, якщо тільки в національному законодавстві не прийняті інші юридично обов'язкові критерії. Суміші розглядаються так само, як чисті речовини, за умови що вони залишаються в межах концентрацій, встановлених відповідно до їх властивостей згідно з СГС, якщо немає вказівки на їх процентний склад або іншої конкретної вказівки.

²Згідно з критеріями, вказаними у главах 3.1.2 і 3.1.3 СГС.

³Згідно з критеріями, вказаними у главах 3.1.2 і 3.1.3 СГС.

⁴Речовини, що відносяться до класу 3 небезпеки гострої пероральної токсичності, включаються в позицію 2 по гострій токсичності речовини в тих випадках, коли не може бути проведена ні класифікація гострої токсичності при інгаляційному впливі, ні класифікація гострої токсичності при дермальному впливі, наприклад через нестачу переконливих даних про токсичність при такому впливі.

⁵Речовини, які викликають значну токсичність у людей або щодо яких на підставі даних досліджень на піддослідних тваринах можна вважати, що вони потенційно можуть викликати значну токсичність у людей після одноразового впливу. Докладніші вказівки наведені на рис. 3.8.1 і в таблиці 3.8.1 частини 3 СГС.

⁶Випробування вибухових властивостей речовин і сумішей є необхідним тільки в тих випадках, коли за підсумками процедури попередньої перевірки відповідно до частини 6 додатка 3 до Керівництва із випробовувань та критеріїв встановлено, що речовина або суміш потенційно володіє вибуховими властивостями.

⁷Клас небезпеки "Вибухові" включає вибухові вироби. Якщо кількість вибухової речовини або суміші, що міститься у виробі, відома, то для цілей цієї Конвенції враховується ця кількість. Якщо кількість вибухової речовини або суміші, що міститься у виробі, невідома, то для цілей цієї Конвенції як вибухова розглядається весь виріб.

⁸Коли вибухові речовини підкласу 1.4 не упаковані або перенаковані, вони включаються в позицію 4 ("Вибухові"), якщо тільки небезпека не обумовлюється як така, що раніше віднесена до підкласу 1.4 відповідно до СГС.

⁹Відповідно до критеріїв, наведених у главі 2.2.2 СГС.

¹⁰Аерозолі класифікуються згідно з критеріями, наведеними в розділі 2.3 СГС і Керівництві з випробовувань та критеріїв, частина III, розділ 31, на які там робиться посилання.

¹¹Для використання цієї позиції потрібно документальне підтвердження того, що в дозаторі аерозолі не міститься ні займистого газу класу 1 або 2, ні займистої рідини класу 1.

¹²Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 2.4.2 СГС.

¹³Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 2.6.2 СГС.

¹⁴Рідини з температурою спалаху більше 35° С для деяких цілей регулювання (наприклад, на транспорті) можуть розглядатися як незаймісті рідини в разі отримання негативних результатів при проведенні випробування L.2 на стійкість горіння, передбаченого в частині III розділу 32 Керівництва з випробовувань і критеріїв. Однак це положення втрачає свою силу в умовах підвищених параметрів, наприклад при підвищенні температури або тиску, і тоді дані рідини включаються в цю позицію.

¹⁵Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 2.6.2 СГС.

¹⁶Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 2.6.2 СГС.

¹⁷Відповідно до критеріїв, наведених в розділах 2.8.2 і 2.15.2.2 СГС.

¹⁸Відповідно до критеріїв, наведених в розділах 2.8.2 і 2.15.2.2 СГС.

¹⁹Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 4.1.2 СГС.

²⁰Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 4.1.2 СГС.

²¹Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 2.12.2 СГС.

²²Нітрат амонію (10 000): добрива, здатні до самопідтримуючого розкладання.

До цієї категорії належать складні / складові добрива на основі нітрату амонію (складні/ складові добрива, що містять нітрат амонію разом з фосфатом та/або вуглекислим калієм), які здатні до самопідтримуючого розкладання згідно із випробуванням з використанням лотка (див. Керівництво з випробовувань і критеріїв, частина III, підрозділ 38.2) і в яких вміст азоту за рахунок присутності нітрату амонію становить:

а) від 15,75% до 24,5% за вагою (показники вмісту азоту в 15,75% і 24,5% за вагою як результату присутності нітрату амонію відповідають показникам вмісту останнього 45% і 70%), а також які або містять не більше 0,4% горючих/органічних матеріалів, або відповідають вимогам відповідного випробування на опірність детонації (наприклад, випробування з використанням 4-дюймової сталеві труби);

б) не більше 15,75% за вагою і не обмежену кількість горючих матеріалів.

²³Нітрат амонію (5 000): сорти, призначені для використання в добривах.

Тут йдеться про прості добрива на основі нітрату амонію і складні/складові добрива на основі нітрату амонію, в яких вміст азоту за рахунок присутності нітрату амонію становить:

а) більше 24,5% за вагою, за винятком сумішей простих добрив на основі нітрату амонію з доломітом, вапном та/або карбонатом кальцію з чистотою не менше 90%;

б) більше 15,75% за вагою для сумішей нітрату та сульфату амонію;

с) >28% (показник вмісту азоту 28% за вагою як результат присутності у споживанні простого нітрату амонію відповідає показнику вмісту останнього 80%) за вагою для сумішей сировини на основі нітрату амонію з доломітом, вапном та/або карбонатом кальцію з чистотою не менше 90%;

і які відповідають вимогам відповідного випробування на опірність детонації (наприклад, випробування з використанням 4-дюймової сталеві труби).

²⁴Нітрат амонію (2 500): технічний.

До цієї категорії належать:

а) нітрат амонію і суміші нітрату амонію, в яких вміст азоту за рахунок присутності нітрату амонію становить:

i) від 24,5% до 28% за вагою і в яких міститься не більше 0,4% горючих речовин;

ii) більш 28% за вагою і в яких міститься не більше 0,2% горючих речовин;

б) водні розчини нітрату амонію, в яких концентрація нітрату амонію становить понад 80% за вагою.

²⁵Нітрат амонію (50): "некондиційний" матеріал і добрива, що не відповідають вимогам відповідного випробування на опірність детонації (наприклад, випробування з використанням 4-дюймової сталеві труби).

До цієї категорії належать:

а) матеріали, вилучені в процесі виробництва, а також нітрат амонію і суміші нітрату амонію, прості добрива на основі нітрату амонію і складові/складні добрива на основі нітрату амонію, що зазначені в примітках 23 та 24, які повертаються або були повернуті кінцевим користувачем виробнику на тимчасове зберігання або на переробне підприємство для

переробки, рециркуляції або обробки з метою безпечного використання, оскільки вони більше не відповідають специфікаціям, наведеним в примітках 23 та 24;

b) добрива, що зазначаються в примітці 22 а) і примітці 23, які не задовольняють вимогам відповідного випробування на опірність детонації (наприклад, випробування з використанням 4-дюймової сталевий труби).

²⁶Нітрат калію (10 000): складові добрива на основі нітрату калію (у прілірованому/гранульованому вигляді), які володіють тими ж властивостями, що і чистий нітрат калію.

²⁷Нітрат калію (5 000): складові добрива на основі нітрату калію (у кристалічному вигляді), які мають ті ж небезпечні властивості, що і чистий нітрат калію.

²⁸Збагачений біогаз: для цілей здійснення Конвенції збагачений біогаз може бути класифікований відповідно до позиції 14 в частині 2 додатка I в тих випадках, коли він був оброблений відповідно до застосовних стандартів для очищеного і збагаченого біогазу, що забезпечують якість, еквівалентну якості природного газу, в тому числі за змістом метану, і коли в ньому міститься максимум 1% кисню.

²⁹Поліхлордибензофурани і поліхлордибензодіоксини.

Кількості поліхлордибензофуранів і поліхлордибензодіоксинів розраховуються з використанням таких коефіцієнтів еквівалентної токсичності діоксину і діоксиподібних з'єднань (КЕТ) для людей і ссавців, які були визначені Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ) і переглянуті в 2005 році:

КЕТ ВООЗ 2005 року

Діоксини	КЕТ	Фурани	КЕТ
2,3,7,8-ТХДД	1	2,3,7,8-ТХДФ	0,1
1,2,3,7,8-ПеХДД	1	2,3,4,7,8-ПеХДФ	0,3
1,2,3,4,7,8-ГеХДД	0,1	1,2,3,7,8-ПеХДФ	0,03
1,2,3,6,7,8-ГеХДД	0,1	1,2,3,4,7,8-ГеХДФ	0,1
1,2,3,7,8,9-ГеХДД	0,1	1,2,3,7,8,9-ГеХДФ	0,1
1,2,3,4,6,7,8-ГпХДД	0,01	2,3,4,6,7,8-ГеХДФ	0,1
ОХДД	0,0003	1,2,3,7,8,9-ГеХДФ	0,1
		1,2,3,4,6,7,8-ГпХДФ	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-ГпХДФ	0,01
		ОХДФ	0,0003

Скорочення: Ге = гекса, Гп = гепта, О = окта, Пе = пента, Т = тетра.

Джерело: Martin Van den Berg and others, "The 2005 World Health Organization Reevaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds", *Toxicological Sciences*, vol. 93, No. 2 (October 2006), pp. 223-241.

³⁰За умови, що вказана суміш у випадку відсутності гіпохлориту натрію не буде класифікована, як гостротоксична речовина у водному середовищі, клас 1.

³¹У тих випадках, коли небезпечна речовина підпадає під категорію горючих рідин або горючих газів, для цілей Конвенції використовуються найменші порогові значення.

Додаток II

Процедура комісії із запитів відповідно до статей 4 та 5

1. Сторона (ни), яка запитує (ють), повідомляє (ють) секретаріат про те, що вона або вони передає (ють) питання в комісію із запитів, яка утворюється відповідно до положень цього додатка. У повідомленні зазначається предмет запита. Секретаріат негайно сповіщає всі Сторони цієї Конвенції про таке повідомлення.
2. Комісія із запитів складається з трьох членів. Як Сторона, яка запитує, так і інша Сторона в процедурі розгляду запита призначають по одному науковому або технічному експерту, і двоє призначених таким чином експертів за взаємною згодою призначають третього експерта, який виконує функції голови комісії із запитів. Останній не може бути громадянином однієї зі сторін у процедурі розгляду запита, не може мати своє постійне місце проживання на території однієї з цих сторін, не може перебувати ні в одній з них на службі і не може в будь-якому іншому статусі мати відношення до цієї справи.
3. Якщо після закінчення двох місяців після призначення другого експерта голову комісії із запитів не призначено, то на прохання будь-якої зі сторін Виконавчий секретар Європейської економічної комісії призначає його протягом наступних двох місяців.
4. Якщо жодна зі сторін у процедурі розгляду запита не призначає експерта протягом одного місяця після отримання нею повідомлення Секретаріата, то інша сторона має право інформувати про це Виконавчого секретаря Європейської економічної комісії, який призначає голову комісії із запитів протягом наступних двох місяців. Після свого призначення голова комісії із запитів просить сторону, яка ще не призначила експерта, зробити це протягом одного місяця. Якщо вона не зробить цього протягом такого терміну, голова сповіщає Виконавчого секретаря Європейської економічної комісії, який призначає цього експерта протягом наступних двох місяців.
5. Комісія із запитів приймає свої власні правила процедури.
6. Комісія із запитів може вживати всіх необхідних заходів для виконання своїх функцій.
7. Сторони в процедурі розгляду запита сприяють роботі комісії із запитів, використовуючи, зокрема, всі наявні в їхньому розпорядженні засоби:
 - а) надають комісії із запитів всі відповідні документи, послуги та інформацію;
 - б) при необхідності надають комісії із запитів можливість викликати свідків або експертів і заслуховувати їх свідчення.

8. Сторони та експерти зберігають ² конфіденційність будь-якої інформації, отриманої ними в конфіденційному порядку під час роботи комісії із запитів.

9. Якщо одна зі сторін у процедурі розгляду запита не з'являється в комісію із запитів або не бере участі в розгляді своєї справи, то інша сторона може просити комісію із запитів продовжити розгляд та завершити свою роботу. Відсутність однієї із сторін або неспроможність однієї із сторін взяти участь у розгляді своєї справи не є перешкодою для продовження та завершення роботи комісії із запитів.

10. Якщо комісія із запитів не прийме іншого рішення, виходячи з конкретних обставин справи, то витрати комісії із запитів, включаючи винагороду її членів, покриваються порівну сторонами в процедурі розгляду запита. Комісія із запитів реєструє всі свої витрати та надає Сторонам остаточний звіт щодо цих витрат.

11. Будь-яка Сторона, яка має інтерес практичного характеру до предмета процедури розгляду запита і якої може стосуватися висновок у цій справі, може з відома комісії із запитів взяти участь у розгляді.

12. Рішення комісії із запитів по питаннях процедури приймаються більшістю голосів її членів. Остаточний висновок комісії із запитів відображає думку більшості її членів і включає будь-яку розбіжність думок.

13. Комісія із запитів виносить свій остаточний висновок протягом двох місяців після дати її утворення, якщо тільки вона не вважатиме за необхідне продовжити цей термін на період, що не перевищує двох місяців.

14. Остаточний висновок комісії із запитів ґрунтується на визнаних наукових принципах. Остаточний висновок надсилається комісією із запитів сторонам, які беруть участь у процедурі розгляду запита, і Секретаріату.

Додаток III

Процедури відповідно до статті 4

1. Сторона походження може витребувати проведення консультацій з іншою Стороною відповідно до пунктів 2-5 цього додатка для визначення того, чи є ця Сторона зачепленою Стороною.

2. Щодо запланованого або вже здійснюваного виду небезпечної діяльності Сторона походження з метою проведення належних і ефективних консультацій забезпечує повідомлення будь-якій Стороні, яка, на її думку, може стати зачепленою Стороною, причому робить це якомога раніше і не пізніше того терміну, коли вона проінформує своє власне населення про цей запланований вид діяльності, або який вже здійснюється. Стосовно небезпечних видів діяльності, які здійснюються, таке повідомлення надсилається не пізніше, ніж через два роки після набрання чинності цією Конвенцією для Сторони походження.

3. Це повідомлення має, серед іншого, містити наступне:

- а) інформацію про небезпечну діяльність, у тому числі будь-яку наявну інформацію або повідомлення, як, наприклад, інформацію, передбачену відповідно до статті 6, про її можливий транскордонний вплив в разі промислової аварії;
- б) вказівку на розумний термін, у якій необхідно дати відповідь згідно з пунктом 4 цього додатка, з урахуванням характеру діяльності; і може включати також інформацію, передбачену в пункті 6 цього додатка.

4. Сторони, які повідомляються протягом терміну, узгодженого в повідомленні, надають відповідь Стороні походження, підтверджуючи факт отримання повідомлення і вказуючи, чи мають вони намір отримати консультації.

5. Якщо сторона, яка була повідомлена, вказує, що вона не має наміру отримати консультації, або якщо вона не дасть відповіді в термін, узгоджений в повідомленні, то положення наступних пунктів цього додатка не застосовуються. У цьому випадку за Стороною походження зберігається право самій вирішувати, чи слід їй проводити оцінку і аналіз на основі її національного законодавства і практики.

6. Після отримання від Сторони, яка була повідомлена, відповіді із зазначенням бажання отримати консультації Сторона походження, якщо вона ще не зробила цього, надає Стороні, яка була повідомлена:

- а) відповідну інформацію щодо термінів проведення аналізу із зазначенням термінів передачі зауважень;
- б) відповідну інформацію про небезпечну діяльність та її транскордонний вплив у разі промислової аварії;

с) можливість брати участь в оцінці інформації або будь-якого повідомлення про можливий транскордонний вплив.

7. Зачеплена Сторона на прохання Сторони походження надає останній розумно доступну інформацію щодо потенційно зачепленого району в межах дії юрисдикції зачепленої Сторони, якщо така інформація необхідна для підготовки оцінки, аналізу і заходів. Ця інформація надається негайно та, коли це необхідно, через спільний орган, якщо такий існує.

8. Сторона походження при необхідності безпосередньо або через спільний орган, якщо такий існує, надає зачепленій Стороні документацію щодо аналізу та оцінки відповідно до опису, що міститься в пунктах 1 та 2 додатка V.

9. Заінтересовані Сторони інформують громадськість у районах, щодо яких існує реальна ймовірність піддатися впливу небезпечної діяльності, організовує поширення серед громадськості і направляє владі у відповідному районі документацію з аналізу та оцінки. Сторони забезпечують їм можливість висловлювати зауваження або заперечення щодо небезпечної діяльності і забезпечують доведення їхньої точки зору в розумні терміни до відомого компетентного органу Сторони походження або безпосередньо, або, при необхідності, через Сторону походження.

10. Сторона походження після завершення підготовки документації з аналізу та оцінки без необґрунтованої затримки бере участь у консультаціях із зачепленою Стороною, що стосуються, зокрема, транскордонного впливу небезпечної діяльності в разі промислової аварії, а також заходів щодо зменшення або ліквідації її впливу. Такі консультації можуть стосуватися наступних питань:

- а) можливих альтернатив даної небезпечної діяльності, включаючи альтернативу невжиття заходів, а також можливих заходів щодо пом'якшення транскордонного впливу за рахунок Сторони походження;
- б) інших форм можливої взаємної допомоги з метою зменшення будь-якого транскордонного впливу;
- с) будь-яких інших відповідних питань.

Заінтересовані Сторони узгодять на початковому етапі таких консультацій питання про їх тривалість у рамках прийнятних часових рамок. Будь-які такі консультації можуть проводитися в рамках відповідного спільного органу там, де такий існує.

11. Заінтересовані Сторони забезпечують належний облік результатів аналізу і оцінки, а також зауважень по них, отриманих відповідно до пункту 9 цього додатка, і результати консультацій, про які йдеться в пункті 10 цього додатка.

12. Сторона походження повідомляє Сторони, які зачеплені, про будь-яке рішення щодо даної діяльності із зазначенням причин та обґрунтувань.

13. У тому випадку, якщо будь-якій заінтересованій Стороні стає відома додаткова інформація про транскордонний вплив небезпечної діяльності, яка не була відома під час проведення консультацій щодо цієї діяльності, ця Сторона негайно інформує іншу заінтересовану сторону або Сторони. На прохання однієї із заінтересованих Сторін поновлюється проведення консультацій.

Додаток IV

Заходи щодо запобігання аваріям, вжиті відповідно до статті 6

Наступні заходи можуть здійснюватися залежно від національного законодавства та практики Сторонами, компетентними органами, операторами або спільними зусиллями.

1. Встановлення загальних або конкретних цілей в галузі безпеки.
2. Затвердження законодавчих положень або керівних принципів, що стосуються заходів безпеки і норм безпеки.
3. Визначення тих видів небезпечної діяльності, що вимагають вжиття спеціальних заходів із запобігання аваріям, які можуть включати систему ліцензування або санкціонування.
4. Оцінка аналізу ризику або досліджень з питань забезпечення безпеки під час проведення небезпечної діяльності та план дій щодо здійснення необхідних заходів.
5. Надання компетентним органам інформації, необхідної для оцінки ризику.
6. Застосування найбільш відповідної технології з метою упередження промислових аварій та захисту людей і навколишнього середовища.
7. Проведення з метою запобігання промисловим аваріям відповідного навчання і підготовки всіх осіб, що беруть участь в проведенні небезпечної діяльності на промислових майданчиках як у звичайних, так і в незвичайних умовах.
8. Введення в дію внутрішніх структур і методів управління з метою забезпечення ефективного дотримання та забезпечення норм безпеки.
9. Моніторинг та аналіз небезпечної діяльності та проведення інспекцій.

Додаток V

Аналіз та оцінка

1. Масштаби і глибина аналізу та оцінки небезпечної діяльності варіюються залежно від поставленої мети.

2. У наведеній нижче таблиці показано, для мети відповідних статей, коло питань, які слід розглядати при проведенні аналізу і оцінки:

Мета аналізу	Питання, що підлягають розгляду
Планування на випадок надзвичайних ситуацій відповідно до статті 8	1) кількості та якості небезпечних речовин на промисловому об'єкті; 2) короткі описові сценарії репрезентативних моделей промислових аварій, які можуть статися в результаті небезпечної діяльності, включаючи вказівку ймовірності кожної з них; 3) для кожного сценарію: а) приблизний обсяг викиду; б) ступінь і серйозність наслідків як для людей, так і для навколишнього середовища, при сприятливих і несприятливих умовах, у тому числі розміри небезпечних зон, що виникають у результаті аварії; с) період часу, в межах якого початкова подія може перерости в промислову аварію; д) будь-які заходи, які можуть бути вжиті для зведення до мінімуму можливості ескалації аварії; 4) чисельність і розподіл населення в прилеглих районах, включаючи будь-які великі концентрації людей, які можуть опинитися в небезпечній зоні; 5) вік, мобільність і вразливість цього населення.
Прийняття рішень про розміщення відповідно до статті 7	На додаток до пунктів 1-5 вище: 6) серйозність шкоди для людей і навколишнього середовища залежно від характеру і обставин викиду; 7) відстань від місця проведення небезпечної діяльності, на якому існує реальна ймовірність шкідливого впливу на людей і навколишнє середовище в разі промислової аварії; 8) така ж інформація не тільки для ситуації в даний момент, але і для запланованого або прогнозованого розвитку майбутніх подій.
Інформація, яка надається громадськості відповідно	На додаток до пунктів 1-4 вище: 9) Люди, які можуть постраждати в результаті

до статті 9	промислової аварії.
Заходи щодо запобігання аваріям відповідно до статті 6	<p>На додаток до пунктів 4-9 вище для заходів із запобігання аваріям потребуватимуться більш детальні варіанти описів і оцінок, що містяться у пунктах 1-3. Крім цих описів і оцінок слід також охопити такі питання:</p> <p>10) умови зберігання і роботи з небезпечними матеріалами та їх кількість;</p> <p>11) перелік сценаріїв для видів промислових аварій, що мають серйозні наслідки, з прикладами для всього діапазону масштабів аварій і з зазначенням можливості впливу здійснюваної поблизу діяльності;</p> <p>12) для кожного сценарію - опис подій, які можуть призвести до промислової аварії, і етапів її можливої ескалації;</p> <p>13) оцінка, принаймні в загальних рисах, ймовірності кожного з етапів з урахуванням заходів, передбачених у пункті 14;</p> <p>14) опис запобіжних заходів з точки зору обладнання та процедур, призначених для зведення до мінімуму можливості кожного етапу;</p> <p>15) оцінка можливих наслідків відхилення від нормальних експлуатаційних умов, а також відповідних заходів для безпечного припинення небезпечної діяльності або її частини в разі виникнення надзвичайної ситуації та необхідності підготовки персоналу з метою забезпечення якнайшвидшого виявлення можливих серйозних відхилень і вжиття відповідних заходів;</p> <p>16) оцінка того етапу, на якому зміна, ремонт і технічне обслуговування установки, на якій проводиться небезпечна діяльність, може загрожувати здійсненню заходів з контролю, а також подальшим заходам з метою контролю.</p>

Додаток VI

Ухвалення рішень про розміщення відповідно до статті 7

Наведений нижче текст ілюструє питання, які слід розглядати відповідно до статті 7.

1. Результати аналізу ризику та оцінки, включаючи оцінку фізичних характеристик району, в якому планується здійснювати небезпечну діяльність, згідно з додатком V.
2. Результати консультацій і участь громадськості.
3. Аналіз зростання або зменшення ризику, що несе будь-яка подія на території заінтересованої Сторони в зв'язку з небезпечною діяльністю, яка здійснюється на території Сторони походження.
4. Оцінка небезпеки для навколишнього середовища, у тому числі будь-який транскордонний вплив.
5. Оцінка нових видів небезпечної діяльності, які могли б бути джерелом ризику.
6. Розгляд питання про розміщення нових і про значну модифікацію видів небезпечної діяльності, які вже здійснюються на безпечній відстані від існуючих населених пунктів, а також про створення зон безпеки навколо об'єктів, на яких здійснюється небезпечна діяльність; у цих районах слід уважно вивчати такі заходи, які призводять до зростання чисельності населення, яке знаходиться під загрозою, або збільшують будь-яким іншим чином ступінь ризику.

Додаток VII

Заходи щодо забезпечення готовності до надзвичайних ситуацій відповідно до статті 8

1. Слід здійснювати координацію всіх планів дій у надзвичайних ситуаціях як на промислових майданчиках, так і за їх межами, з метою вжиття комплексних і ефективних заходів з ліквідації наслідків аварії.
2. До планів дій в надзвичайних ситуаціях слід включати заходи, необхідні для локалізації надзвичайних ситуацій, а також для зведення до мінімуму їх транскордонного впливу. До них слід також включати заходи щодо оповіщення населення і, в разі необхідності, заходи з його евакуації, інші захисні або рятувальні заходи, а також опис медичних служб.
3. До планів дій в надзвичайних ситуаціях слід включати - для персоналу, що працює на промислових майданчиках, осіб, які можуть бути зачеплені надзвичайними ситуаціями, і для рятувальників - детальні технічні та організаційні процедури, що вимагаються для вжиття заходів у разі промислової аварії транскордонного впливу, і для запобігання і зведення до мінімуму впливу на людей і навколишнє середовище як на промисловому майданчику, так і за її межами.
4. У планах дій в надзвичайних ситуаціях на промислових майданчиках могли б, наприклад, охоплюватися такі питання:
 - a) розподіл організаційних функцій і відповідальності на промисловому майданчику щодо вжиття заходів у разі надзвичайної ситуації;
 - b) опис заходів, які слід вжити у разі промислової аварії або її неминучої загрози, з метою взяття на контроль обставин або запобігання виникненню такої події або ж докладну вказівку на те, де такий опис може бути знайдено;
 - c) опис наявного обладнання і ресурсів;
 - d) заходи щодо забезпечення якнайшвидшого оповіщення про промислові аварії державного органу, відповідального за дії з ліквідації в разі надзвичайних ситуацій за межами промислових майданчиків, у т.ч. тип інформації, яку слід включати в початкове оповіщення, а також заходи щодо забезпечення більш детальної інформації по мірі її надходження;
 - e) заходи з підготовки персоналу до виконання своїх обов'язків.
5. У планах дій в надзвичайних ситуаціях за межами промислових майданчиків могли б, наприклад, охоплюватися такі питання:
 - a) розподіл організаційних функцій і відповідальності за межами промислового майданчика щодо вжиття заходів у разі надзвичайної ситуації, в тому числі вказівку того, яким чином досягається відповідність з планами заходів для промислового майданчика;
 - b) методи та процедури для використання рятувальним та медичним персоналами;

- c) методи швидкого визначення зачепленого району;
- d) заходи щодо забезпечення якнайшвидшого оповіщення зачеплених або потенційно зачеплених Сторін про промислову аварію і щодо подальшого підтримання зв'язку;
- e) виявлення ресурсів, необхідних для здійснення плану і заходів з координації;
- f) заходи із забезпечення громадськості інформацією, включаючи, при необхідності, заходи щодо доповнення та повторного надання інформації, що передається громадськості відповідно до статті 9;
- g) заходи щодо здійснення підготовки та проведення навчань.

6. Плани дій в надзвичайних ситуаціях могли б включати в себе заходи з оброблення, збирання, очищення, зберігання, вивезення та безпечного видалення небезпечних речовин і заражених матеріалів, а також відновлювальні заходи.

Додаток VIII

Інформація, що надається громадськості відповідно до статті 9

1. Назва компанії, адреса місця здійснення небезпечної діяльності та зазначення посади особи, яка надає інформацію.
2. Простий опис небезпечної діяльності, включаючи ризик.
3. Загальноприйняті або властиві даному класу речовин і сполук, що використовуються під час небезпечної діяльності, назви із зазначенням їх основних характеристик з точки зору виникаючої небезпеки або ж їх загальна класифікація за ступенем небезпеки.
4. Інформація загального характеру, яка отримується в результаті проведення оцінки впливу на навколишнє середовище, в тому випадку, якщо така оцінка має місце і належить до даного питання.
5. Загальна інформація про характер промислової аварії, яка могла б статися під час здійснення небезпечної діяльності, включаючи її потенційний вплив на населення та навколишнє середовище.
6. Належна інформація про методи оповіщення та інформування постраждалого населення в разі промислової аварії.
7. Належна інформація про необхідні дії та поведінку постраждалого населення в разі промислової аварії.
8. Належна інформація про заходи, які вживаються під час небезпечної діяльності, включаючи зв'язок з аварійними службами, з метою боротьби з промисловими аваріями, зменшення їх серйозності та пом'якшення їх впливу.
9. Загальна інформація про план дій аварійних служб в надзвичайних ситуаціях за межами промислового майданчика, який складається з метою усунення будь-якого впливу, включаючи транскордонний вплив промислової аварії, за межами промислового майданчика.
10. Загальна інформація про спеціальні вимоги та умови, що регулюють небезпечну діяльність, згідно з відповідним національним нормативним та/або адміністративним положенням, включаючи системи видачі ліцензій або дозволів.
11. Детальні дані про джерела отримання додаткової відповідної інформації.

Додаток ІХ

Системи повідомлення про промислові аварії відповідно до статті 10

1. Системи повідомлення про промислові аварії повинні забезпечувати максимально швидку передачу даних і прогнозів відповідно до попередньо розроблених кодів з використанням сумісних систем передачі та обробки даних для оповіщення про надзвичайні ситуації та отримання відповідей і для вжиття заходів з метою зведення до мінімуму і обмеження масштабу транскордонного впливу з урахуванням різних потреб на різних рівнях.
2. Повідомлення про промислові аварії включає в себе наступні елементи:
 - а) вид і масштаби промислової аварії, пов'язані з нею небезпечні речовини (якщо відомі) і серйозність її можливого впливу;
 - б) час виникнення і точне місце аварії;
 - в) іншу наявну інформацію, яка необхідна для ефективної ліквідації наслідків промислової аварії.
3. Повідомлення про промислові аварії доповнюється через відповідні інтервали часу або в міру необхідності подальшою інформацією, яка стосується справи про розвиток ситуації стосовно транскордонного впливу.
4. Регулярно проводяться випробування і перевірки ефективності систем повідомлення про промислові аварії, включаючи регулярну підготовку відповідного персоналу. У разі необхідності такі випробування, перевірки та підготовка здійснюються на спільній основі.

Додаток X

Взаємна допомога, що надається відповідно до статті 12

1. Відповідальність за загальне керівництво, контроль, координацію і нагляд щодо надання допомоги несе Сторона, яка звернулася з проханням про допомогу. Персонал, який бере участь в операціях з надання допомоги, діє згідно з відповідними законами Сторони, яка звернулася з проханням. Відповідні органи Сторони, яка звернулася з проханням, співпрацюють з органом, який Сторона, яка надає допомогу, призначає, відповідно до статті 17, відповідальним за здійснення безпосереднього оперативного нагляду за персоналом та обладнанням, наданим Стороною, яка надає допомогу.
2. Сторона, яка звернулася з проханням, надає, в рамках своїх можливостей, наявні на місці спорудження і послуги для належної та ефективної організації використання допомоги і забезпечує захист персоналу, обладнання і матеріалів, ввезених з цією метою на її територію Стороною, яка надає допомогу, або від її імені.
3. Якщо заінтересовані Сторони не домовилися про інше, допомога надається за рахунок Сторони, яка звернулася з проханням. Сторона, що надає допомогу, може в будь-який час повністю або частково відмовитися від права на відшкодування своїх витрат.
4. Сторона, яка звернулася з проханням, вживає всіх можливих заходів, з тим щоб надати Стороні, яка надає допомогу, і особам, що діють від її імені, необхідні привілеї, імунітети чи сприяння для швидкого здійснення ними своїх функцій з надання допомоги. Сторона, яка звернулася з проханням, не зобов'язана застосовувати це положення до своїх власних громадян або осіб, які постійно проживають на її території, або надавати їм зазначені вище привілеї та імунітети.
5. Будь-яка зі Сторін вживає на прохання Сторони, яка звернулася з проханням, або Сторони, яка надає допомогу, заходи щодо полегшення транзиту через її територію персоналу, щодо якого є належним чином представлене повідомлення, а також обладнання та власності з метою надання допомоги, на території Сторони, яка звернулася з проханням, та з неї.
6. Сторона, яка звернулася з проханням, полегшує в'їзд на свою національну територію, перебування і виїзд персоналу, щодо якого є належним чином представлене повідомлення, а також обладнання та власності, що використовуються при наданні допомоги.
7. Що стосується дій, пов'язаних безпосередньо з наданням допомоги, Сторона, яка звернулася з проханням, у разі загибелі людей або отримання ними каліцтва, пошкодження або втрати власності або нанесення шкоди

навколишньому середовищу на 2 території під час надання запитуваної допомоги не пред'являє звинувачень Стороні, яка надає допомогу, або особам, що діють від її імені, звільняє їх від матеріальної відповідальності і виплачує їм компенсацію в разі загибелі або каліцтва, а також в разі втрати або заподіяння шкоди обладнанню або іншої власності, які використовувалися при наданні допомоги. Сторона, яка звернулася з проханням, несе відповідальність за врегулювання претензій, що пред'являються третіми сторонами Стороні, яка надає допомогу, або особам, що діють від її імені.

8. Заінтересовані Сторони тісно співпрацюють з метою сприяння врегулюванню судових процедур і претензій, які можуть виникнути в результаті проведення операцій з надання допомоги.

9. Будь-яка Сторона може просити про надання допомоги щодо лікування або тимчасового переміщення на територію іншої Договірної Сторони осіб, зачеплених аварією.

10. Зачеплена Сторона або Сторона, яка звернулася з проханням, може в будь-який час після відповідних консультацій і шляхом повідомлення просити про припинення допомоги, отриманої або наданої відповідно до цієї Конвенції. Відразу ж після висловлення такого прохання заінтересовані Сторони проводять консультації між собою з метою вжиття заходів щодо належного припинення допомоги.

Додаток XI

Обмін інформацією відповідно до статті 15

Інформація повинна включати наступні елементи, які також можуть бути предметом багатостороннього та двостороннього співробітництва:

- a) законодавчі та адміністративні заходи, політику, цілі та пріоритети щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків, наукову діяльність і технічні заходи щодо зменшення ризику промислових аварій, що виникають під час небезпечної діяльності, включаючи пом'якшення транскордонного впливу;
- b) заходи і плани дій в надзвичайних ситуаціях на відповідному рівні, що зачіпають інші Сторони;
- c) програми моніторингу, планування, досліджень і розробок, включаючи їх здійснення і контроль за їх проведенням;
- d) заходи, вжиті щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них та ліквідацію їх наслідків;
- e) досвід дій в разі промислових аварій та співробітництво у справі ліквідації наслідків промислових аварій, що мають транскордонний вплив;
- f) запровадження та застосування найкращих наявних технологій для вдосконалення охорони довкілля та підвищення безпеки;
- g) забезпечення готовності до надзвичайних ситуацій та ліквідацію їх наслідків;
- h) методи, що використовуються для прогнозування ризику, включаючи критерії для моніторингу та оцінки транскордонного впливу.

Додаток XII

Завдання, які стосуються надання взаємної допомоги, відповідно до пункту 4 статті 18

1. Збір та поширення інформації та даних:

- a) Створення та експлуатація системи повідомлення про промислові аварії, в рамках якої може надаватися інформація про промислові аварії і про експертів з метою залучення останніх у максимально короткі терміни до діяльності з надання допомоги;
- b) створення і експлуатація бази даних з метою отримання, обробки і поширення необхідної інформації про промислові аварії, включаючи інформацію про їх вплив, а також про заходи, які вживаються і про ефективність цих заходів;
- c) складання і ведення переліку небезпечних речовин, що включає їх відповідні характеристики, а також інформацію про те, як слід поводитися з цими речовинами в разі виникнення промислової аварії;
- d) складання і ведення реєстру експертів, які можуть надати консультативну та іншу допомогу стосовно вжиття заходів щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них та ліквідацію їх наслідків, включаючи відновлювальні заходи;
- e) ведення переліку видів небезпечної діяльності;
- f) складання і ведення переліку небезпечних речовин, які охоплюються положеннями частини I додатка I.

2. Наукові дослідження, підготовка фахівців і методології:

- a) Розробка та надання моделей, складених на основі досвіду, накопиченого в зв'язку з промисловими аваріями, що відбулися, і сценаріїв застосування заходів щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідацію їх наслідків;
- b) сприяння навчанню і підготовці фахівців, організація міжнародних симпозіумів та розширення співробітництва в галузі досліджень і розробок.

3. Технічна допомога:

- a) Здійснення консультативних функцій, спрямованих на зміцнення спроможності вживати заходів щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них та ліквідацію їх наслідків;
- b) проведення на прохання будь-якої Сторони інспекцій небезпечної діяльності, яка здійснюється, а також надання допомоги в організації її національних інспекцій відповідно до вимог цієї Конвенції.

4. Допомога в разі надзвичайної ситуації: Надання на прохання будь-якої Сторони допомоги шляхом, зокрема, направлення на місце промислової аварії експертів з метою надання консультативної та іншої допомоги з ліквідації наслідків промислової аварії.

Додаток XIII

Арбітраж

1. Сторона-позивач або Сторони-позивачі повідомляють секретаріат про те, що Сторони домовилися передати спір на арбітражний розгляд відповідно до пункту 2 статті 21 цієї Конвенції. У повідомленні зазначається предмет арбітражного розгляду, включаючи, зокрема, статті даної Конвенції стосовно тлумачення або застосування яких виник спір. Секретаріат надсилає отриману інформацію всім Сторонам цієї Конвенції.
2. Арбітражний суд складається з трьох членів. Як Сторона-позивач або Сторони-позивачі, так і інша Сторона або інші Сторони, які беруть участь у спорі, призначають по одному арбітру, і двоє призначених таким чином арбітрів за взаємною згодою призначають третього арбітра, котрий виконує функцію голови арбітражного суду. Останній не може бути громадянином однієї зі сторін спору, не може мати своє звичайне місце проживання на території однієї з цих сторін, не може перебувати ні в однієї з них на службі і не може в будь-якому іншому статусі стосуватися цієї справи.
3. Якщо після закінчення двох місяців після призначення другого арбітра голова арбітражного суду не призначений, то на прохання будь-якої зі сторін у спорі Виконавчий секретар Європейської економічної комісії призначає його протягом наступних двох місяців.
4. Якщо жодна з конфлікуючих Сторін не призначить арбітра протягом двох місяців після отримання прохання, інша сторона має право інформувати про це Виконавчого секретаря Європейської економічної комісії, який призначає голову арбітражного суду протягом наступних двох місяців. Після свого призначення голова арбітражного суду просить Сторону, яка ще не призначила арбітра, зробити це протягом двох місяців. Якщо вона не зробить цього протягом встановленого терміну, голова сповіщає Виконавчого секретаря Європейської економічної комісії, який призначає такого арбітра протягом наступних двох місяців.
5. Арбітражний суд виносить своє рішення згідно з міжнародним правом і відповідно до положень цієї Конвенції.
6. Будь-який арбітражний суд, заснований згідно з положеннями цього Додатка, розробляє свої власні правила процедури.
7. Рішення арбітражного суду як з процедурних питань, так і по суті справи приймаються більшістю голосів його членів.
8. Суд може вживати всіх необхідних заходів для встановлення фактів.

9. Конфліктуючі Сторони сприяють роботі арбітражного суду, зокрема, використовуючи всі наявні в їх розпорядженні засоби:
- a) надають суду всі відповідні документи, умови та інформацію;
 - b) при необхідності надають суду можливість викликати свідків або експертів і заслуховувати їх свідчення.
10. Сторони й члени арбітражного суду дотримуються конфіденційності будь-якої інформації, отриманої ними конфіденційним шляхом під час арбітражного розгляду.
11. Арбітражний суд може на прохання однієї зі Сторін рекомендувати вжити тимчасові заходи захисту.
12. Якщо жодна з конфліктуючих Сторін не з'являється до арбітражного суду або не бере участі в розгляді своєї справи, інша сторона може попросити суд продовжити розгляд та прийняти своє остаточне рішення. Відсутність однієї зі сторін в суді або неспроможність однієї зі сторін брати участь у розгляді справи не є перешкодою для розгляду.
13. Арбітражний суд може розглядати та виносити рішення по зустрічних позовах, що з'являються безпосередньо з предмету справи.
14. Якщо арбітражний суд не винесе інше рішення, виходячи з конкретних обставин справи, судові витрати, включаючи оплату послуг членів суду, сторони справи несуть однаково. Суд веде облік усіх своїх витрат і надає остаточний звіт сторонам справи.
15. Будь-яка Сторона Конвенції, яка має заінтересованість юридичного характеру у предметі справи та на яку може вплинути рішення по цій справі, має право взяти участь у розгляді справи за згодою суду.
16. Арбітражний суд повинен винести своє рішення протягом п'яти місяців з дати початку розгляду справи, якщо він не буде вважати за потрібне продовжити строк розгляду на період, який не повинен перевищувати п'яти місяців.
17. Рішення арбітражного суду супроводжується поясненням причин. Це рішення є остаточним та обов'язковим для всіх сторін справи. Арбітражний суд направляє своє рішення сторонам справи та секретаріату. Секретаріат надає отриману інформацію всім Сторонам цієї Конвенції.
18. Будь-який спір, що може виникнути між сторонами щодо тлумачення або виконання рішення суду, може бути переданий будь-якою зі сторін до арбітражного суду, який виніс це рішення, або, якщо неможливо скористатися послугами останнього – до іншого суду, який буде створений таким же способом, що й перший.

UNECE

Convention on the Transboundary Effects of Industrial Accidents

**Convention on the Transboundary
Effects of Industrial Accidents**
as amended on 19 December 2015

**Convention sur les effets transfrontières
des accidents industriels**
telle que modifiée le 19 décembre 2015

**Конвенция о трансграничном
воздействии промышленных аварий**
с поправками от 19 декабря 2015 года

UNITED NATIONS ECONOMIC COMMISSION FOR EUROPE
COMMISSION ÉCONOMIQUE DES NATIONS UNIES POUR L'EUROPE
ЕВРОПЕЙСКАЯ ЭКОНОМИЧЕСКАЯ КОМИССИЯ ОРГАНИЗАЦИИ
ОБЪЕДИНЕННЫХ НАЦИЙ

**Convention
on the Transboundary Effects
of Industrial Accidents**

as amended on 19 December 2015

**Convention
sur les effets transfrontières
des accidents industriels**

telle que modifiée le 19 décembre 2015

**Конвенция
о трансграничном воздействии
промышленных аварий**

с поправками от 19 декабря 2015 года

NOTE

Symbols of United Nations documents are composed of capital letters combined with figures. Mention of such a symbol indicates a reference to a United Nations document. The designations employed and the presentation of the material in this publication do not imply the expression of any opinion whatsoever on the part of the Secretariat of the United Nations concerning the legal status of any country, territory, city or area, or of its authorities, or concerning the delimitation of its frontiers or boundaries

NOTE

Les appellations employées dans la présente publication et la présentation des données qui y figurent n'impliquent de la part du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies aucune prise de position quant au statut juridique des pays, territoires, villes ou zones, ou de leurs autorités, ni quant au tracé de leurs frontières ou limites.

ПРИМЕЧАНИЕ

Употребляемые обозначения и изложение материала в настоящем издании не означают выражения со стороны Секретариата Организации Объединенных Наций какого бы то ни было мнения относительно правового статуса страны, территории, города или района, или их властей, или относительно делимитации их границ.

ECE/CP/TEIA/33

UNITED NATIONS PUBLICATION

Sales No.: T.17.II.E.7
ISBN: 978-92-1-016373-6
e-ISBN: 978-92-1-060121-4

**Convention on the Transboundary Effects of
Industrial Accidents**

done at Helsinki, 17 March 1992

as amended on 19 December 2015

UNITED NATIONS

New York and Geneva, 2017

Preamble

The Parties to this Convention,

Mindful of the special importance, in the interest of present and future generations, of protecting human beings and the environment against the effects of industrial accidents,

Recognizing the importance and urgency of preventing serious adverse effects of industrial accidents on human beings and the environment, and of promoting all measures that stimulate the rational, economic and efficient use of preventive, preparedness and response measures to enable environmentally sound and sustainable economic development,

Taking into account the fact that the effects of industrial accidents may make themselves felt across borders, and require cooperation among States,

Affirming the need to promote active international cooperation among the States concerned before, during and after an accident, to enhance appropriate policies and to reinforce and coordinate action at all appropriate levels for promoting the prevention of, preparedness for and response to the transboundary effects of industrial accidents,

Noting the importance and usefulness of bilateral and multilateral arrangements for the prevention of, preparedness for and response to the effects of industrial accidents,

Conscious of the role played in this respect by the United Nations Economic Commission for Europe (ECE) and recalling, inter alia, the ECE Code of Conduct on Accidental Pollution of Transboundary Inland Waters and the Convention on Environmental Impact Assessment in a Transboundary Context,

Having regard to the relevant provisions of the Final Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE), the Concluding Document of the Vienna Meeting of Representatives of the Participating States of the CSCE, and the outcome of the Sofia Meeting on the Protection of the Environment of the CSCE, as well as to pertinent activities and mechanisms in the United Nations Environment Programme (UNEP), in particular the APELL programme, in the International Labour Organisation (ILO), in particular the Code of Practice on the Prevention of Major Industrial Accidents, and in other relevant international organizations,

Considering the pertinent provisions of the Declaration of the United Nations Conference on the Human Environment, and in particular principle 21, according to which States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental policies, and the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction,

Taking account of the polluter-pays principle as a general principle of international environmental law,

Underlining the principles of international law and custom, in particular the principles of good-neighbourliness, reciprocity, non-discrimination and good faith,

Have agreed as follows:

Article I

Definitions

For the purposes of this Convention,

(a) "Industrial accident" means an event resulting from an uncontrolled development in the course of any activity involving hazardous substances either:

(i) In an installation, for example during manufacture, use, storage, handling, or disposal: or

Convention
on the Transboundary Effects of Industrial Accidents

(ii) During transportation in so far as it is covered by paragraph 2 (d) of Article 2;

(b) "Hazardous activity" means any activity in which one or more hazardous substances are present or may be present in quantities at or in excess of the threshold quantities listed in Annex I hereto, and which is capable of causing transboundary effects;

(c) "Effects" means any direct or indirect, immediate or delayed adverse consequences caused by an industrial accident on, inter alia:

(i) Human beings, flora and fauna;

(ii) Soil, water, air and landscape;

(iii) The interaction between the factors in (i) and (ii);

(iv) Material assets and cultural heritage, including historical monuments;

(d) "Transboundary effects" means serious effects within the jurisdiction of a Party as a result of an industrial accident occurring within the jurisdiction of another Party;

(e) "Operator" means any natural or legal person, including public authorities, in charge of an activity, e.g. supervising, planning to carry out or carrying out an activity;

(f) "Party" means, unless the text otherwise indicates, a Contracting Party to this Convention;

(g) "Party of origin" means any Party or Parties under whose jurisdiction an industrial accident occurs or is capable of occurring;

(h) "Affected Party" means any Party or Parties affected or capable of being affected by transboundary effects of an industrial accident;

(i) "Parties concerned" means any Party of origin and any affected Party;

(j) "The public" means one or more natural or legal persons.

Article 2

Scope

1. This Convention shall apply to the prevention of, preparedness for and response to industrial accidents capable of causing transboundary effects, including the effects of such accidents caused by natural disasters, and to international cooperation concerning mutual assistance, research and development, exchange of information and exchange of technology in the area of prevention of, preparedness for and response to industrial accidents.

2. This Convention shall not apply to:

(a) Nuclear accidents or radiological emergencies;

(b) Accidents at military installations;

(c) Dam failures, with the exception of the effects of industrial accidents caused by such failures;

(d) Land-based transport accidents with the exception of:

(i) Emergency response to such accidents;

(ii) Transportation on the site of the hazardous activity;

(e) Accidental release of genetically modified organisms;

(f) Accidents caused by activities in the marine environment, including seabed exploration or exploitation;

(g) Spills of oil or other harmful substances at sea.

Article 3

General provisions

1. The Parties shall, taking into account efforts already made at national and international levels, take appropriate measures and cooperate within the framework of this Convention, to protect human beings and the environment against industrial accidents by preventing such accidents as far as possible, by reducing their frequency and severity and by mitigating their effects. To this end, preventive, preparedness and response measures, including restoration measures, shall be applied.
2. The Parties shall, by means of exchange of information, consultation and other cooperative measures and without undue delay, develop and implement policies and strategies for reducing the risks of industrial accidents and improving preventive, preparedness and response measures, including restoration measures, taking into account, in order to avoid unnecessary duplication, efforts already made at national and international levels.
3. The Parties shall ensure that the operator is obliged to take all measures necessary for the safe performance of the hazardous activity and for the prevention of industrial accidents.
4. To implement the provisions of this Convention, the Parties shall take appropriate legislative, regulatory, administrative and financial measures for the prevention of, preparedness for and response to industrial accidents.
5. The provisions of this Convention shall not prejudice any obligations of the Parties under international law with regard to industrial accidents and hazardous activities.

Article 4

Identification, consultation and advice

1. For the purpose of undertaking preventive measures and setting up preparedness measures, the Party of origin shall take measures, as appropriate, to identify hazardous activities within its jurisdiction and to ensure that affected Parties are notified of any such proposed or existing activity.
2. Parties concerned shall, at the initiative of any such Party, enter into discussions on the identification of those hazardous activities that are, reasonably, capable of causing transboundary effects. If the Parties concerned do not agree on whether an activity is such a hazardous activity, any such Party may, unless the Parties concerned agree on another method of resolving the question, submit that question to an inquiry commission in accordance with the provisions of Annex II hereto for advice.
3. The Parties shall, with respect to proposed or existing hazardous activities, apply the procedures set out in Annex III hereto.
4. When a hazardous activity is subject to an environmental impact assessment in accordance with the Convention on Environmental Impact Assessment in a Transboundary Context and that assessment includes an evaluation of the transboundary effects of industrial accidents from the hazardous activity which is performed in conformity with the terms of this Convention, the final decision taken for the purposes of the Convention on Environmental Impact Assessment in a Transboundary Context shall fulfil the relevant requirements of this Convention.

Article 5

Voluntary extension

Parties concerned should, at the initiative of any of them, enter into discussions on whether to treat an activity not covered by Annex I as a hazardous activity. Upon mutual agreement, they may use an advisory mechanism of their

choice, or an inquiry commission in accordance with Annex II, to advise them. Where the Parties concerned so agree, this Convention, or any part thereof, shall apply to the activity in question as if it were a hazardous activity.

Article 6

Prevention

1. The Parties shall take appropriate measures for the prevention of industrial accidents, including measures to induce action by operators to reduce the risk of industrial accidents. Such measures may include, but are not limited to those referred to in Annex IV hereto.
2. With regard to any hazardous activity, the Party of origin shall require the operator to demonstrate the safe performance of the hazardous activity by the provision of information such as basic details of the process, including but not limited to, analysis and evaluation as detailed in Annex V hereto.

Article 7

Decision-making on siting

Within the framework of its legal system, the Party of origin shall, with the objective of minimizing the risk to the population and the environment of all affected Parties, seek the establishment of policies on the siting of new hazardous activities and on significant modifications to existing hazardous activities. Within the framework of their legal systems, the affected Parties shall seek the establishment of policies on significant developments in areas which could be affected by transboundary effects of an industrial accident arising out of a hazardous activity so as to minimize the risks involved. In elaborating and establishing these policies, the Parties should consider the matters set out in Annex V, paragraph 2, subparagraphs (1) to (8), and Annex VI hereto.

Article 8

Emergency preparedness

1. The Parties shall take appropriate measures to establish and maintain adequate emergency preparedness to respond to industrial accidents. The Parties shall ensure that preparedness measures are taken to mitigate transboundary effects of such accidents, on-site duties being undertaken by operators. These measures may include, but are not limited to those referred to in Annex VII hereto. In particular, the Parties concerned shall inform each other of their contingency plans.
2. The Party of origin shall ensure for hazardous activities the preparation and implementation of on-site contingency plans, including suitable measures for response and other measures to prevent and minimize transboundary effects. The Party of origin shall provide to the other Parties concerned the elements it has for the elaboration of contingency plans.
3. Each Party shall ensure for hazardous activities the preparation and implementation of off-site contingency plans covering measures to be taken within its territory to prevent and minimize transboundary effects. In preparing these plans, account shall be taken of the conclusions of analysis and evaluation, in particular the matters set out in Annex V, paragraph 2, subparagraphs (1) to (5). Parties concerned shall endeavour to make such plans compatible. Where appropriate, joint off-site contingency plans shall be drawn up in order to facilitate the adoption of adequate response measures.
4. Contingency plans should be reviewed regularly, or when circumstances so require, taking into account the experience gained in dealing with actual emergencies.

Article 9

Information to, and participation of the public

1. The Parties shall ensure that adequate information is given to the public in the areas capable of being affected by an industrial accident arising out of a hazardous activity. This information shall be transmitted through such channels as the Parties deem appropriate, shall include the elements contained in Annex VIII hereto and should take into account matters set out in Annex V, paragraph 2, subparagraphs (1) to (4) and (9).
2. The Party of origin shall, in accordance with the provisions of this Convention and whenever possible and appropriate, give the public in the areas capable of being affected an opportunity to participate in relevant procedures with the aim of making known its views and concerns on prevention and preparedness measures, and shall ensure that the opportunity given to the public of the affected Party is equivalent to that given to the public of the Party of origin.
3. The Parties shall, in accordance with their legal systems and, if desired, on a reciprocal basis provide natural or legal persons who are being or are capable of being adversely affected by the transboundary effects of an industrial accident in the territory of a Party, with access to, and treatment in the relevant administrative and judicial proceedings, including the possibilities of starting a legal action and appealing a decision affecting their rights, equivalent to those available to persons within their own jurisdiction.

Article 10

Industrial accident notification systems

1. The Parties shall, with the aim of obtaining and transmitting industrial accident notifications containing information needed to counteract transboundary effects, provide for the establishment and operation of compatible and efficient industrial accident notification systems at appropriate levels.
2. In the event of an industrial accident, or imminent threat thereof, which causes or is capable of causing transboundary effects, the Party of origin shall ensure that affected Parties are, without delay, notified at appropriate levels through the industrial accident notification systems. Such notification shall include the elements contained in Annex IX hereto.
3. The Parties concerned shall ensure that, in the event of an industrial accident or imminent threat thereof, the contingency plans prepared in accordance with Article 8 are activated as soon as possible and to the extent appropriate to the circumstances.

Article 11

Response

1. The Parties shall ensure that, in the event of an industrial accident, or imminent threat thereof, adequate response measures are taken, as soon as possible and using the most efficient practices, to contain and minimize effects.
2. In the event of an industrial accident, or imminent threat thereof, which causes or is capable of causing transboundary effects, the Parties concerned shall ensure that the effects are assessed—where appropriate, jointly for the purpose of taking adequate response measures. The Parties concerned shall endeavour to coordinate their response measures.

Article 12

Mutual assistance

1. If a Party needs assistance in the event of an industrial accident, it may ask for assistance from other Parties, indicating the scope and type of assistance required. A Party to whom a request for assistance is directed shall promptly decide and inform the requesting Party whether it is in a position to render the assistance required and indicate the scope and terms of the assistance that might be rendered.
2. The Parties concerned shall cooperate to facilitate the prompt provision of assistance agreed to under paragraph 1 of this Article, including, where appropriate, action to minimize the consequences and effects of the industrial accident, and to provide general assistance. Where Parties do not have bilateral or multilateral agreements which cover their arrangements for providing mutual assistance, the assistance shall be rendered in accordance with Annex X hereto, unless the Parties agree otherwise.

Article 13

Responsibility and liability

The Parties shall support appropriate international efforts to elaborate rules, criteria and procedures in the field of responsibility and liability.

Article 14

Research and development

The Parties shall, as appropriate, initiate and cooperate in the conduct of research into, and in the development of methods and technologies for the prevention of, preparedness for and response to industrial accidents. For these purposes, the Parties shall encourage and actively promote scientific and technological cooperation, including research into less hazardous processes aimed at limiting accident hazards and preventing and limiting the consequences of industrial accidents.

Article 15

Exchange of information

The Parties shall, at the multilateral or bilateral level, exchange reasonably obtainable information, including the elements contained in Annex XI hereto.

Article 16

Exchange of technology

1. The Parties shall, consistent with their laws, regulations and practices, facilitate the exchange of technology for the prevention of, preparedness for and response to the effects of industrial accidents, particularly through the promotion of:
 - (a) Exchange of available technology on various financial bases;

- (b) Direct industrial contacts and cooperation;
- (c) Exchange of information and experience;
- (d) Provision of technical assistance.

2. In promoting the activities specified in paragraph 1, subparagraphs (a) to (d) of this Article, the Parties shall create favourable conditions by facilitating contacts and cooperation among appropriate organizations and individuals in both the private and the public sectors that are capable of providing technology, design and engineering services, equipment or finance.

Article 17

Competent authorities and points of contact

1. Each Party shall designate or establish one or more competent authorities for the purposes of this Convention.
2. Without prejudice to other arrangements at the bilateral or multilateral level, each Party shall designate or establish one point of contact for the purpose of industrial accident notifications pursuant to Article 10, and one point of contact for the purpose of mutual assistance pursuant to Article 12. These points of contact should preferably be the same.
3. Each Party shall, within three months of the date of entry into force of this Convention for that Party, inform the other Parties, through the secretariat referred to in Article 20, which body or bodies it has designated as its point(s) of contact and as its competent authority or authorities.
4. Each Party shall, within one month of the date of decision, inform the other Parties, through the secretariat, of any changes regarding the designation(s) it has made under paragraph 3 of this Article.
5. Each Party shall keep its point of contact and industrial accident notification systems pursuant to Article 10 operational at all times.
6. Each Party shall keep its point of contact and the authorities responsible for making and receiving requests for, and accepting offers of assistance pursuant to Article 12 operational at all times.

Article 18

Conference of the Parties

1. The representatives of the Parties shall constitute the Conference of the Parties of this Convention and hold their meetings on a regular basis. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened not later than one year after the date of the entry into force of this Convention. Thereafter, a meeting of the Conference of the Parties shall be held at least once a year or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to them by the secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.
2. The Conference of the Parties shall:
 - (a) Review the implementation of this Convention;
 - (b) Carry out advisory functions aimed at strengthening the ability of Parties to prevent, prepare for and respond to the transboundary effects of industrial accidents, and at facilitating the provision of technical assistance and advice at the request of Parties faced with industrial accidents;
 - (c) Establish, as appropriate, working groups and other appropriate mechanisms to consider matters related to the implementation and development of this Convention and, to this end, to prepare appropriate studies and other documentation and submit recommendations for consideration by the Conference of the Parties;

- (d) Fulfil such other functions as may be appropriate under the provisions of this Convention;
 - (e) At its first meeting, consider and, by consensus, adopt rules of procedure for its meetings.
3. The Conference of the Parties, in discharging its functions, shall, when it deems appropriate, also cooperate with other relevant international organizations.
 4. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, establish a programme of work, in particular with regard to the items contained in Annex XII hereto. The Conference of the Parties shall also decide on the method of work, including the use of national centres and cooperation with relevant international organizations and the establishment of a system with a view to facilitating the implementation of this Convention, in particular for mutual assistance in the event of an industrial accident, and building upon pertinent existing activities within relevant international organizations. As part of the programme of work, the Conference of the Parties shall review existing national, regional and international centres, and other bodies and programmes aimed at coordinating information and efforts in the prevention of, preparedness for and response to industrial accidents, with a view to determining what additional international institutions or centres may be needed to carry out the tasks listed in Annex XII.
 5. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, commence consideration of procedures to create more favourable conditions for the exchange of technology for the prevention of, preparedness for and response to the effects of industrial accidents.
 6. The Conference of the Parties shall adopt guidelines and criteria to facilitate the identification of hazardous activities for the purposes of this Convention.

Article 19

Right to vote

1. Except as provided for in paragraph 2 of this Article, each Party to this Convention shall have one vote.
2. Regional economic integration organizations as defined in Article 27 shall, in matters within their competence, exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States which are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs, and vice versa.

Article 20

Secretariat

The Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall carry out the following secretariat functions:

- (a) Convene and prepare meetings of the Parties;
- (b) Transmit to the Parties reports and other information received in accordance with the provisions of this Convention;
- (c) Such other functions as may be determined by the Parties.

Article 21

Settlement of disputes

1. If a dispute arises between two or more Parties about the interpretation or application of this Convention, they shall seek a solution by negotiation or by any other method of dispute settlement acceptable to the parties to the dispute.
2. When signing, ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party may declare in writing to the Depositary that, for a dispute not resolved in accordance with paragraph 1 of this Article, it accepts one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:
 - (a) Submission of the dispute to the International Court of Justice;
 - (b) Arbitration in accordance with the procedure set out in Annex XIII hereto.
3. If the parties to the dispute have accepted both means of dispute settlement referred to in paragraph 2 of this Article, the dispute may be submitted only to the International Court of Justice, unless the parties to the dispute agree otherwise.

Article 22

Limitations on the supply of information

1. The provisions of this Convention shall not affect the rights or the obligations of Parties in accordance with their national laws, regulations, administrative provisions or accepted legal practices and applicable international regulations to protect information related to personal data, industrial and commercial secrecy, including intellectual property, or national security.
2. If a Party nevertheless decides to supply such protected information to another Party, the Party receiving such protected information shall respect the confidentiality of the information received and the conditions under which it is supplied, and shall only use that information for the purposes for which it was supplied.

Article 23

Implementation

The Parties shall report periodically on the implementation of this Convention.

Article 24

Bilateral and multilateral agreements

1. The Parties may, in order to implement their obligations under this Convention, continue existing or enter into new bilateral or multilateral agreements or other arrangements.
2. The provisions of this Convention shall not affect the right of Parties to take, by bilateral or multilateral agreement where appropriate, more stringent measures than those required by this Convention.

Article 25

Status of Annexes

The Annexes to this Convention form an integral part of the Convention.

Article 26

Amendments to the Convention

1. Any Party may propose amendments to this Convention.
2. The text of any proposed amendment to this Convention shall be submitted in writing to the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall circulate it to all Parties. The Conference of the Parties shall discuss proposed amendments at its next annual meeting, provided that such proposals have been circulated to the Parties by the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe at least ninety days in advance.
3. For amendments to this Convention other than those to Annex I, for which the procedure is described in paragraph 4 of this Article:
 - (a) Amendments shall be adopted by consensus of the Parties present at the meeting and shall be submitted by the Depositary to all Parties for ratification, acceptance or approval;
 - (b) Instruments of ratification, acceptance or approval of amendments shall be deposited with the Depositary. Amendments adopted in accordance with this Article shall enter into force for Parties that have accepted them on the ninetieth day following the day of receipt by the Depositary of the sixteenth instrument of ratification, acceptance or approval;
 - (c) Thereafter, amendments shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after that Party deposits its instruments of ratification, acceptance or approval of the amendments.
4. For amendments to Annex I:
 - (a) The Parties shall make every effort to reach agreement by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement reached, the amendments shall, as a last resort, be adopted by a nine-tenths majority vote of the Parties present and voting at the meeting. If adopted by the Conference of the Parties, the amendments shall be communicated to the Parties and recommended for approval;
 - (b) On the expiry of twelve months from the date of their communication by the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, the amendments to Annex I shall become effective for those Parties to this Convention which have not submitted a notification in accordance with the provisions of paragraph 4 (c) of this Article, provided that at least sixteen Parties have not submitted such a notification;
 - (c) Any Party that is unable to approve an amendment to Annex I of this Convention shall so notify the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe in writing within twelve months from the date of the communication of the adoption. The Executive Secretary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time substitute an acceptance for its previous notification and the amendment to Annex I shall thereupon enter into force for that Party;
 - (d) For the purpose of this paragraph "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 27

Signature

This Convention shall be open for signature at Helsinki from 17 to 18 March 1992 inclusive, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 18 September 1992, by States members of the Economic Commission for Europe, as well as States having consultative status with the Economic Commission for Europe pursuant to paragraph 8 of Economic and Social Council resolution 36 (IV) of 28 March 1947, and by regional economic integration organizations constituted by sovereign States members of the Economic Commission for Europe to which their member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of these matters.

Article 28

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall act as the Depositary of this Convention.

Article 29

Ratification, acceptance, approval and accession

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by the signatory States and regional economic integration organizations referred to in Article 27.
2. This Convention shall be open for accession by the States and organizations referred to in Article 27.
3. Any organization referred to in Article 27 which becomes Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under this Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under this Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under this Convention concurrently.
4. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, the regional economic integration organizations referred to in Article 27 shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by this Convention. These organizations shall also inform the Depositary of any substantial modification to the extent of their competence.

Article 30

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the sixteenth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
2. For the purposes of paragraph 1 of this Article, any instrument deposited by an organization referred to in Article 27 shall not be counted as additional to those deposited by States members of such an organization.
3. For each state or organization referred to in Article 27 which ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the sixteenth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this

Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 31

Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which this Convention has come into force with respect to a Party, that Party may withdraw from this Convention by giving written notification to the Depositary. Any such withdrawal shall take effect on the ninetieth day after the date of the receipt of the notification by the Depositary.
2. Any such withdrawal shall not affect the application of Article 4 to an activity in respect of which a notification has been made pursuant to Article 4, paragraph 1, or a request for discussions has been made pursuant to Article 4, paragraph 2.

Article 32

Authentic texts

The original of this Convention, of which the English, French and Russian texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Helsinki, this seventeenth day of March one thousand nine hundred and ninety-two.

Annex I

Hazardous substances for the purposes of defining hazardous activities¹

Where a substance or mixture named in Part II also falls within one or more categories in Part I, the threshold quantity given in Part II shall be used.

For the identification of hazardous activities, Parties shall take into consideration the actual or anticipated hazardous properties and/or quantities of all hazardous substances present or of hazardous substances which it is reasonable to foresee may be generated during loss of control of an activity, including storage activities, within a hazardous activity.

Part I.

Categories of substances and mixtures not specifically named in Part II

<i>Category in accordance with the United Nations Globally Harmonized System (GHS) of Classification and Labelling of Chemicals</i>	<i>Threshold quantity (metric tons)</i>
1. Acute toxic, Category 1, all exposure routes ²	20
2. Acute toxic: Category 2, all exposure routes ³ Category 3, inhalation exposure route ⁴	200
3. Specific Target Organ Toxicity (STOT) — Single Exposure (SE) STOT, Category 1 ⁵	200
4. Explosives — unstable explosives or explosives, where the substance, mixture or article falls under division 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 or 1.6 of chapter 2.1.2 of the GHS criteria or substances or mixtures having explosive properties according to Test series 2 of Part I of the United Nations <i>Recommendations on the Transport of Dangerous Goods: Manual of Tests and Criteria</i> (Manual of Tests and Criteria) and do not belong to the hazard classes Organic peroxides or Self-reactive substances and mixtures ^{6,7}	50
5. Explosives, where the substance, mixture or article falls under division 1.4 of chapter 2.1.2 of the GHS ^{7,8}	200
6. Flammable gases, Category 1 or 2 ⁹	50
7. Aerosols, ¹⁰ Category 1 or 2, containing flammable gases Category 1 or 2 or flammable liquids Category 1	500 (net)
8. Aerosols, ¹⁰ Category 1 or 2, not containing flammable gases Category 1 or 2 nor flammable liquids Category 1 ¹¹	50 000 (net)
9. Oxidizing gases, category 1 ¹²	200
10. Flammable liquids: Flammable liquids, Category 1, or Flammable liquids, Category 2 or 3, maintained at a temperature above their boiling point, ¹³ or Other liquids with a flash point $\leq 60^{\circ}\text{C}$, maintained at a temperature above their boiling point ¹⁴	50
11. Flammable liquids: Flammable liquids, Category 2 or 3, where particular processing conditions, such as high pressure or high temperature, may create industrial accident hazards, ¹⁵ or Other liquids with a flash point $\leq 60^{\circ}\text{C}$ where particular processing conditions, such as high pressure or high temperature, may create industrial accident hazards ¹⁴	200
12. Flammable liquids, Categories 2 or 3, not covered by 10 and 11 ¹⁶	50 000

Convention
on the Transboundary Effects of Industrial Accidents

<i>Category in accordance with the United Nations Globally Harmonized System (GHS) of Classification and Labelling of Chemicals</i>	<i>Threshold quantity (metric tons)</i>
13. Self-reactive substances and mixtures and organic peroxides: Self-reactive substances and mixtures, Type A or B, or Organic peroxides, Type A or B ¹⁷	50
14. Self-reactive substances and mixtures and organic peroxides: Self-reactive substances and mixtures, Type C, D, E or F, or Organic peroxides, Type C, D, E, or F ¹⁸	200
15. Pyrophoric liquids and solids, Category 1	200
16. Oxidizing liquids and solids, Category 1, 2 or 3	200
17. Hazardous to the aquatic environment, Category Acute 1 or Chronic 1 ¹⁹	200
18. Hazardous to the aquatic environment, Category Chronic 2 ²⁰	500
19. Substances and mixtures which react violently with water, such as acetyl chloride, titanium tetrachloride	500
20. Substances and mixtures which in contact with water emit flammable gases, Category 1 ²¹	500
21. Substances and mixtures which in contact with water liberate toxic gas (substances and mixtures which in contact with water or damp air evolve gases classified for acute toxicity in category 1, 2 or 3, such as aluminium phosphide or phosphorus pentasulphide)	200

Part II.
Named substances

<i>Substance</i>	<i>Threshold quantity (metric tons)</i>
1a. Ammonium nitrate ²²	10 000
1b. Ammonium nitrate ²³	5 000
1c. Ammonium nitrate ²⁴	2 500
1d. Ammonium nitrate ²⁵	50
2a. Potassium nitrate ²⁶	10 000
2b. Potassium nitrate ²⁷	5 000
3. Arsenic pentoxide, arsenic (V) acid and/or salts	2
4. Arsenic trioxide, arsenious (III) acid and/or salts	0.1
5. Bromine	100
6. Chlorine	25
7. Nickel compounds in inhalable powder form: nickel monoxide, nickel dioxide, nickel sulphide, trinickel disulphide, dinickel trioxide	1
8. Ethyleneimine	20
9. Fluorine	20
10. Formaldehyde (concentration ≥ 90 %)	50
11. Hydrogen	50
12. Hydrogen chloride (liquefied gas)	250
13. Lead alkyls	50
14. Liquefied flammable gases, Category 1 or 2 (including liquefied petroleum gas) and natural gas ²⁸	200
15. Acetylene	50
16. Ethylene oxide	50
17. Propylene oxide	50
18. Methanol	5 000
19. 4,4'-Methylene bis (2-chloroaniline) and/or salts, in powder form	0.01
20. Methyl isocyanate	0.15
21. Oxygen	2 000
22. Toluene diisocyanate (2,4 -Toluene diisocyanate and 2,6 -Toluene diisocyanate)	100
23. Carbonyl dichloride (phosgene)	0.75
24. Arsine (arsenic trihydride)	1
25. Phosphine (phosphorus trihydride)	1
26. Sulphur dichloride	1
27. Sulphur trioxide	75
28. Polychlorodibenzofurans and polychlorodibenzodioxins (including tetrachlorodibenzodioxin (TCDD)), calculated in TCDD equivalent ²⁹	0.001

Convention
on the Transboundary Effects of Industrial Accidents

<i>Substance</i>	<i>Threshold quantity (metric tons)</i>
29. The following carcinogens or the mixtures containing the following carcinogens at concentrations above 5% by weight: 4-Aminobiphenyl and/or its salts, Benzotrichloride, Benzidine and/or salts, Bis (chloromethyl) ether, Chloromethyl methyl ether, 1,2-Dibromoethane, Diethyl sulphate, Dimethyl sulphate, Dimethylcarbamoyl chloride, 1,2-Dibromo-3-chloropropane, 1,2-Dimethylhydrazine, Dimethylnitrosamine, Hexamethylphosphorotriamide, Hydrazine, 2-Naphthylamine and/or salts, 4-Nitrodiphenyl, and 1,3 Propanesultone	2
30. Petroleum products and alternative fuels: (a) Gasolines and naphthas; (b) Kerosenes (including jet fuels); (c) Gas oils (including diesel fuels, home heating oils and gas oil blending streams); (d) Heavy fuel oils; (e) Alternative fuels serving the same purposes and with similar properties as regards flammability and environmental hazards as the products referred to in points (a) to (d)	25 000
31. Anhydrous ammonia	200
32. Boron trifluoride	20
33. Hydrogen sulphide	20
34. Piperidine	200
35. Bis(2-dimethylaminoethyl) (methyl)amin	200
36. 3-(2-Ethylhexyloxy)propylamin	200
37. Mixtures of sodium hypochlorite classified as Aquatic Acute Category 1 [H400] containing < than 5% active chlorine and not classified under any of the other hazard categories in Part 1 of annex I. ³⁰	500
38. Propylamine ³¹	2 000
39. Tert-butyl acrylate ³¹	500
40. 2-Methyl-3-butenenitrile ³¹	2 000
41. Tetrahydro-3,5-dimethyl-1,3,5,-thiadiazine-2-thione (dazomet) ³¹	200
42. Methyl acrylate ³¹	2 000
43. 3-Methylpyridine ³¹	2 000
44. Bromo-3-chloropropane ³¹	2 000

Notes

¹ Criteria according to the United Nations Globally Harmonized System (GHS) of Classification and Labelling of Chemicals (ST/SG/AC.10/30/Rev.4). Parties should use these criteria when classifying substances or mixtures for the purposes of Part I of this annex, unless other legally binding criteria have been adopted in the national legislation. Mixtures shall be treated in the same way as the pure substance, provided they remain within concentration limits set according to their properties in accordance with the GHS unless a percentage composition or other description is specifically given.

² According to the criteria in chapters 3.1.2 and 3.1.3 of GHS.

³ According to the criteria in chapters 3.1.2 and 3.1.3 of GHS.

⁴ Substances that fall within acute toxic Category 3 via the oral route shall fall under entry 2 acute toxic in those cases where neither acute inhalation toxicity classification nor acute dermal toxicity classification can be derived, for example due to lack of conclusive inhalation and dermal toxicity data.

⁵ Substances that have produced significant toxicity in humans, or that, on the basis of evidence from studies in experimental animals can be presumed to have the potential to produce significant toxicity in humans following single exposure. Further guidance is given in figure 3.8.1. and table 3.8.1 of part 3 of GHS.

- ⁶ Testing for explosive properties of substances and mixtures is only necessary if the screening procedure according to appendix 6, part 3, of the Manual of Tests and Criteria identifies the substance or mixture as potentially having explosive properties.
- ⁷ The hazard class Explosives includes explosive articles. If the quantity of the explosive substance or mixture contained in the article is known, that quantity shall be considered for the purposes of this Convention. If the quantity of the explosive substance or mixture contained in the article is not known, then, for the purposes of this Convention, the whole article shall be treated as explosive.
- ⁸ If Explosives of division 1.4 are unpacked or repacked, they shall be assigned to the entry 4 (Explosive), unless the hazard is shown to still correspond to division 1.4, in accordance with GHS.
- ⁹ According to the criteria in chapter 2.2.2 of GHS.
- ¹⁰ Aerosols are classified according to the criteria in chapter 2.3 of GHS and the Manual of Tests and Criteria, Part III, section 31 referred to therein.
- ¹¹ In order to use this entry, it must be documented that the aerosol dispenser does not contain flammable gas Category 1 or 2 nor flammable liquid Category 1.
- ¹² According to the criteria in chapter 2.4.2 of GHS.
- ¹³ According to the criteria in chapter 2.6.2 of GHS.
- ¹⁴ Liquids with a flash point of more than 35°C may be regarded as non-flammable liquids for some regulatory purposes (e.g., transport) if negative results have been obtained in sustained combustibility test 1.2, in part III, section 32 of the Manual of Tests and Criteria. This is, however, not valid under elevated conditions such as high temperature or pressure, and therefore such liquids are included in this entry.
- ¹⁵ According to the criteria in chapter 2.6.2 of GHS.
- ¹⁶ According to the criteria in chapter 2.6.2 of GHS.
- ¹⁷ According to the criteria in chapters 2.8.2 and 2.15.2.2 of GHS.
- ¹⁸ According to the criteria in chapters 2.8.2 and 2.15.2.2 of GHS.
- ¹⁹ According to the criteria in chapter 4.1.2 of GHS.
- ²⁰ According to the criteria in chapter 4.1.2 of GHS.
- ²¹ According to the criteria in chapter 2.12.2 of GHS.
- ²² Ammonium nitrate (10.000): fertilizers capable of self-sustaining decomposition.
This applies to ammonium nitrate-based compound/composite fertilizers (compound/composite fertilizers containing ammonium nitrate with phosphate and/or potash), which are capable of self-sustaining decomposition according to the Trough Test (see Manual of Tests and Criteria, part III, subsection 38.2), and in which the nitrogen content as a result of ammonium nitrate is:
- (a) Between 15.75% and 24.5% by weight (15.75% and 24.5% nitrogen content by weight as a result of ammonium nitrate correspond to 45% and 70% ammonium nitrate, respectively) and which either contain not more than 0.4% total combustible/organic materials or fulfil the requirements of an appropriate test of resistance to detonation (e.g., 4-inch-steel-tube test);
 - (b) 15.75% by weight or less and unrestricted combustible materials.
- ²³ Ammonium nitrate (5.000): fertilizer grade.
This applies to straight ammonium nitrate-based fertilizers and to ammonium nitrate-based compound/composite fertilizers in which the nitrogen content as a result of ammonium nitrate is:
- (a) More than 24.5% by weight, except for mixtures of straight ammonium nitrate-based fertilizers with dolomite, limestone and/or calcium carbonate with a purity of at least 90%;
 - (b) More than 15.75% by weight for mixtures of ammonium nitrate and ammonium sulphate;
 - (c) More than 28% (28% nitrogen content by weight as a result of ammonium nitrate corresponds to 80% ammonium nitrate) by weight for mixtures of straight ammonium nitrate-based fertilizers with dolomite, limestone and/or calcium carbonate with a purity of at least 90%;
- and which fulfil the requirements of an appropriate test of resistance to detonation (e.g., 4-inch-steel-tube test).
- ²⁴ Ammonium nitrate (2.500): technical grade.
This applies to:
- (a) Ammonium nitrate and mixtures of ammonium nitrate in which the nitrogen content as a result of ammonium nitrate is:
 - (i) Between 24.5% and 28% by weight and which contain not more than 0.4% combustible substances;
 - (ii) More than 28% by weight, and which contain not more than 0.2% combustible substances;

Convention
on the Transboundary Effects of Industrial Accidents

- (b) Aqueous ammonium nitrate solutions in which the concentration of ammonium nitrate is more than 80% by weight.
- ²⁵ Ammonium nitrate (50): "off-specs" material and fertilizers not fulfilling the requirements of an appropriate test of resistance to detonation (e.g., 4-inch-steel-tube test).
This applies to:
- (a) Material rejected during the manufacturing process and to ammonium nitrate and mixtures of ammonium nitrate, straight ammonium nitrate-based fertilizers and ammonium nitrate-based compound/composite fertilizers referred to in notes 23 and 24 that are being or have been returned from the final user to a manufacturer, temporary storage or reprocessing plant for reworking, recycling or treatment for safe use because they no longer comply with the specifications in notes 23 and 24;
- (b) Fertilizers referred to in note 22 (a) and note 23 which do not fulfil the requirements of an appropriate test of resistance to detonation (e.g., 4-inch-steel-tube test).
- ²⁶ Potassium nitrate (10,000): composite potassium nitrate-based fertilizers (in prilled/granular form) which have the same properties as pure potassium nitrate.
- ²⁷ Potassium nitrate (5,000): composite potassium nitrate-based fertilizers (in crystalline form) which have the same hazardous properties as pure potassium nitrate.
- ²⁸ Upgraded biogas: for the purpose of the implementation of the Convention, upgraded biogas may be classified under entry 14 of Part 2 of annex 1 where it has been processed in accordance with applicable standards for purified and upgraded biogas ensuring a quality equivalent to that of natural gas, including the content of methane, and which has a maximum of 1% oxygen.
- ²⁹ Polychlorodibenzofurans and polychlorodibenzodioxins.
The quantities of polychlorodibenzofurans and polychlorodibenzodioxins are calculated using the following World Health Organization (WHO) human and mammalian toxic equivalency factors (TEF) for dioxins and dioxin-like compounds as re-evaluated in 2005:

WHO 2005 TEF

<i>Dioxins</i>	<i>TEF</i>	<i>Furans</i>	<i>TEF</i>
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0.1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0.3
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0.1	1,2,3,7,8-PeCDF	0.03
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0.1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0.1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0.1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0.1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0.01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0.1
OCDD	0.0003	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0.1
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0.01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0.01
		OCDF	0.0003

Abbreviations: Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa, Pe = penta, T = tetra

Reference: Martin Van den Berg and others. "The 2005 World Health Organization Reevaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds", *Toxicological Sciences*, vol. 93, No. 2 (October 2006), pp. 223-241

- ³⁰ Provided that the mixture in the absence of sodium hypochlorite would not be classified as aquatic acute, Category 1.
- ³¹ In cases where this dangerous substance falls within the category 10 flammable liquids or category 11 flammable liquids, for the purposes of the Convention the lowest qualifying quantities shall apply.

Annex II

Inquiry commission procedure pursuant to Articles 4 and 5

1. The requesting Party or Parties shall notify the secretariat that it or they is (are) submitting question(s) to an inquiry commission established in accordance with the provisions of this Annex. The notification shall state the subject matter of the inquiry. The secretariat shall immediately inform all Parties to the Convention of this submission.
2. The inquiry commission shall consist of three members. Both the requesting party and the other party to the inquiry procedure shall appoint a scientific or technical expert and the two experts so appointed shall designate by common agreement a third expert, who shall be the president of the inquiry commission. The latter shall not be a national of one of the parties to the inquiry procedure, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.
3. If the president of the inquiry commission has not been designated within two months of the appointment of the second expert, the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall, at the request of either party, designate the president within a further two-month period.
4. If one of the parties to the inquiry procedure does not appoint an expert within one month of its receipt of the notification by the secretariat, the other party may inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall designate the president of the inquiry commission within a further two-month period. Upon designation, the president of the inquiry commission shall request the party which has not appointed an expert to do so within one month. If it fails to do so within that period, the president shall inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe who shall make this appointment within a further two-month period.
5. The inquiry commission shall adopt its own rules of procedure.
6. The inquiry commission may take all appropriate measures in order to carry out its functions.
7. The parties to the inquiry procedure shall facilitate the work of the inquiry commission and in particular shall, using all means at their disposal:
 - (a) Provide the inquiry commission with all relevant documents, facilities and information;
 - (b) Enable the inquiry commission, where necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.
8. The parties and the experts shall protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the work of the inquiry commission.
9. If one of the parties to the inquiry procedure does not appear before the inquiry commission or fails to present its case, the other party may request the inquiry commission to continue the proceedings and to complete its work. Absence of a party or failure of a party to present its case shall not constitute a bar to the continuation and completion of the work of the inquiry commission.
10. Unless the inquiry commission determines otherwise because of the particular circumstances of the matter, the expenses of the inquiry commission, including the remuneration of its members, shall be borne equally by the parties to the inquiry procedure. The inquiry commission shall keep a record of all its expenses and shall furnish a final statement thereof to the parties.
11. Any Party which has an interest of a factual nature in the subject-matter of the inquiry procedure and which may be affected by an opinion in the matter may intervene in the proceedings with the consent of the inquiry commission.
12. The decisions of the inquiry commission on matters of the procedure shall be taken by majority vote of its members. The final opinion of the inquiry commission shall reflect the view of the majority of its members and shall include any dissenting view.

Convention
on the Transboundary Effects of Industrial Accidents

13. The inquiry commission shall present its final opinion within two months of the date on which it was established, unless it finds it necessary to extend this time-limit for a period which should not exceed two months.
14. The final opinion of the inquiry commission shall be based on accepted scientific principles. The final opinion shall be transmitted by the inquiry commission to the parties to the inquiry procedure and to the secretariat.

Annex III

Procedures pursuant to Article 4

1. A Party of origin may request consultations with another Party, in accordance with paragraphs 2 to 5 of this Annex, in order to determine whether that Party is an affected Party.
2. For a proposed or existing hazardous activity, the Party of origin shall, for the purposes of ensuring adequate and effective consultations, provide for the notification at appropriate levels of any Party that it considers may be an affected Party as early as possible and no later than when informing its own public about that proposed or existing activity. For existing hazardous activities such notification shall be provided no later than two years after the entry into force of this Convention for a Party of origin.
3. The notification shall contain, inter alia:
 - (a) Information on the hazardous activity, including any available information or report, such as information produced in accordance with Article 6, on its possible transboundary effects in the event of an industrial accident;
 - (b) An indication of a reasonable time within which a response under paragraph 4 of this Annex is required, taking into account the nature of the activity,and may include the information set out in paragraph 6 of this Annex.
4. The notified Parties shall respond to the Party of origin within the time specified in the notification, acknowledging receipt of the notification and indicating whether they intend to enter into consultation.
5. If a notified Party indicates that it does not intend to enter into consultation, or if it does not respond within the time specified in the notification, the provisions set down in the following paragraphs of this Annex shall not apply. In such circumstances, the right of a Party of origin to determine whether to carry out an assessment and analysis on the basis of its national law and practice is not prejudiced.
6. Upon receipt of a response from a notified Party indicating its desire to enter into consultation, the Party of origin shall, if it has not already done so, provide to the notified Party:
 - (a) Relevant information regarding the time schedule for analysis, including an indication of the time schedule for the transmittal of comments;
 - (b) Relevant information on the hazardous activity and its transboundary effects in the event of an industrial accident;
 - (c) The opportunity to participate in evaluations of the information or any report demonstrating possible transboundary effects.
7. An affected Party shall, at the request of the Party of origin, provide the latter with reasonably obtainable information relating to the area under the jurisdiction of the affected Party capable of being affected, where such information is necessary for the preparation of the assessment and analysis and measures. The information shall be furnished promptly and, as appropriate, through a joint body where one exists.
8. The Party of origin shall furnish the affected Party directly, as appropriate, or, where one exists, through a joint body with the analysis and evaluation documentation as described in Annex V, paragraphs 1 and 2.
9. The Parties concerned shall inform the public in areas reasonably capable of being affected by the hazardous activity and shall arrange for the distribution of the analysis and evaluation documentation to it and to authorities in the relevant areas. The Parties shall ensure them an opportunity for making comments on, or objections to, the hazardous activity and shall arrange for their views to be submitted to the competent authority of the Party of origin, either directly to that authority or, where appropriate, through the Party of origin, within a reasonable time.

Convention
on the Transboundary Effects of Industrial Accidents

10. The Party of origin shall, after completion of the analysis and evaluation documentation, enter without undue delay into consultations with the affected Party concerning, inter alia, the transboundary effects of the hazardous activity in the event of an industrial accident, and measures to reduce or eliminate its effects. The consultations may relate to:

- (a) Possible alternatives to the hazardous activity, including the no-action alternative, and possible measures to mitigate transboundary effects at the expense of the Party of origin;
- (b) Other forms of possible mutual assistance for reducing any transboundary effects;
- (c) Any other appropriate matters.

The Parties concerned shall, on the commencement of such consultations, agree on a reasonable time-frame for the duration of the consultation period. Any such consultations may be conducted through an appropriate joint body, where one exists.

11. The Parties concerned shall ensure that due account is taken of the analysis and evaluation, as well as of the comments received pursuant to paragraph 9 of this Annex and of the outcome of the consultations referred to in paragraph 10 of this Annex.

12. The Party of origin shall notify the affected Parties of any decision on the activity, along with the reasons and considerations on which it was based.

13. If, after additional and relevant information concerning the transboundary effects of a hazardous activity and which was not available at the time consultations were held with respect to that activity, becomes available to a Party concerned, that Party shall immediately inform the other Party or Parties concerned. If one of the Parties concerned so requests, renewed consultations shall be held.

Annex IV

Preventive measures pursuant to Article 6

The following measures may be carried out, depending on national laws and practices, by Parties, competent authorities, operators, or by joint efforts:

1. The setting of general or specific safety objectives;
2. The adoption of legislative provisions or guidelines concerning safety measures and safety standards;
3. The identification of those hazardous activities which require special preventive measures, which may include a licensing or authorization system;
4. The evaluation of risk analyses or of safety studies for hazardous activities and an action plan for the implementation of necessary measures;
5. The provision to the competent authorities of the information needed to assess risks;
6. The application of the most appropriate technology in order to prevent industrial accidents and protect human beings and the environment;
7. The undertaking, in order to prevent industrial accidents, of the appropriate education and training of all persons engaged in hazardous activities on-site under both normal and abnormal conditions;
8. The establishment of internal managerial structures and practices designed to implement and maintain safety regulations effectively;
9. The monitoring and auditing of hazardous activities and the carrying out of inspections.

Annex V

Analysis and evaluation

1. The analysis and evaluation of the hazardous activity should be performed with a scope and to a depth which vary depending on the purpose for which they are carried out.
2. The following table illustrates, for the purposes of the related Articles, matters which should be considered in the analysis and evaluation, for the purposes listed:

<i>Purpose of analysis</i>	<i>Matters to be considered</i>
Emergency planning under Article 8	<ol style="list-style-type: none">(1) The quantities and properties of hazardous substances on the site;(2) Brief descriptive scenarios of a representative sample of industrial accidents possibly arising from the hazardous activity, including an indication of the likelihood of each;(3) For each scenario:<ol style="list-style-type: none">(a) The approximate quantity of a release;(b) The extent and severity of the resulting consequences both for people and for the non-human environment in favourable and unfavourable conditions, including the extent of resulting hazard zones;(c) The time-scale within which the industrial accident could develop from the initiating event;(d) Any action which could be taken to minimize the likelihood of escalation.(4) The size and distribution of the population in the vicinity, including any large concentrations of people potentially in the hazard zones;(5) The age, mobility and susceptibility of that population.
Decision-making on siting under Article 7	<p>In addition to items (1) to (5) above:</p> <ol style="list-style-type: none">(6) The severity of the harm inflicted on people and the environment, depending on the nature and circumstances of the release;(7) The distance from the location of the hazardous activity at which harmful effects on people and the environment may reasonably occur in the event of an industrial accident;(8) The same information not only for the present situation but also for planned or reasonably foreseeable future developments.
Information to the public under Article 9	<p>In addition to items (1) to (4) above:</p> <ol style="list-style-type: none">(9) The people who may be affected by an industrial accident.

<i>Purpose of analysis</i>	<i>Matters to be considered</i>
Preventive measures under Article 6	<p>In addition to items (4) to (9) above, more detailed versions of the descriptions and assessments set out in items (1) to (3) will be needed for preventive measures. In addition to those descriptions and assessments, the following matters should also be covered:</p> <p>(10) The conditions and quantities in which hazardous materials are handled;</p> <p>(11) A list of the scenarios for the types of industrial accidents with serious effects, to include examples covering the full range of incident size and the possibility of effects from adjacent activities;</p> <p>(12) For each scenario, a description of the events which could initiate an industrial accident and the steps whereby it could escalate;</p> <p>(13) An assessment, at least in general terms, of the likelihood of each step occurring, taking into account the arrangements in (14);</p> <p>(14) A description of the preventive measures in terms of both equipment and procedures designed to minimize the likelihood of each step occurring;</p> <p>(15) An assessment of the effects that deviations from normal operating conditions could have, and the consequent arrangements for safe shut-down of the hazardous activity or any part thereof in an emergency, and of the need for staff training to ensure that potentially serious deviations are recognized at an early stage and appropriate action taken;</p> <p>(16) An assessment of the extent to which modifications, repair work and maintenance work on the hazardous activity could place the control measures at risk, and the consequent arrangements to ensure that control is maintained.</p>

Annex VI

Decision-making on siting pursuant to Article 7

The following illustrates the matters which should be considered pursuant to Article 7:

1. The results of risk analysis and evaluation, including an evaluation pursuant to Annex V of the physical characteristics of the area in which the hazardous activity is being planned;
2. The results of consultations and public participation processes;
3. An analysis of the increase or decrease of the risk caused by any development in the territory of the affected Party in relation to an existing hazardous activity in the territory of the Party of origin;
4. The evaluation of the environmental risks, including any transboundary effects;
5. An evaluation of the new hazardous activities which could be a source of risk;
6. A consideration of the siting of new, and significant modifications to existing hazardous activities at a safe distance from existing centres of population, as well as the establishment of a safety area around hazardous activities, within such areas, developments which would increase the populations at risk, or otherwise increase the severity of the risk, should be closely examined.

Annex VII

Emergency preparedness measures pursuant to Article 8

1. All contingency plans, both on- and off-site, should be coordinated to provide a comprehensive and effective response to industrial accidents.
2. The contingency plans should include the actions necessary to localize emergencies and to prevent or minimize their transboundary effects. They should also include arrangements for warning people and, where appropriate, arrangements for their evacuation, other protective or rescue actions and health services.
3. Contingency plans should give on-site personnel, people who might be affected off site and rescue forces, details of technical and organizational procedures which are appropriate for response in the event of an industrial accident capable of having transboundary effects and to prevent and minimize effects on people and the environment, both on and off site.
4. Examples of matters which could be covered by on-site contingency plans include:
 - (a) Organizational roles and responsibilities on site for dealing with an emergency;
 - (b) A description of the action which should be taken in the event of an industrial accident, or an imminent threat thereof, in order to control the condition or event, or details of where such a description can be found;
 - (c) A description of the equipment and resources available;
 - (d) Arrangements for providing early warning of industrial accidents to the public authority responsible for the off-site emergency response, including the type of information which should be included in an initial warning and the arrangements for providing more detailed information as it becomes available;
 - (e) Arrangements for training personnel in the duties they will be expected to perform.
5. Examples of matters which could be covered by off-site contingency plans include:
 - (a) Organizational roles and responsibilities off-site for dealing with an emergency, including how integration with on-site plans is to be achieved;
 - (b) Methods and procedures to be followed by emergency and medical personnel;
 - (c) Methods for rapidly determining the affected area;
 - (d) Arrangements for ensuring that prompt industrial accident notification is made to affected or potentially affected Parties and that liaison is maintained subsequently;
 - (e) Identification of resources necessary to implement the plan and the arrangements for coordination;
 - (f) Arrangements for providing information to the public including, where appropriate, the arrangements for reinforcing and repeating the information provided to the public pursuant to Article 9;
 - (g) Arrangements for training and exercises.
6. Contingency plans could include the measures for: treatment, collection, clean-up, storage, removal and safe disposal of hazardous substances and contaminated material, and restoration.

Annex VIII

Information to the public pursuant to Article 9

1. The name of the company, address of the hazardous activity and identification by position held of the person giving the information;
2. An explanation in simple terms of the hazardous activity, including the risks;
3. The common names or the generic names or the general danger classification of the substances and preparations which are involved in the hazardous activity, with an indication of their principal dangerous characteristics;
4. General information resulting from an environmental impact assessment, if available and relevant;
5. The general information relating to the nature of an industrial accident that could possibly occur in the hazardous activity, including its potential effects on the population and the environment;
6. Adequate information on how the affected population will be warned and kept informed in the event of an industrial accident;
7. Adequate information on the actions the affected population should take and on the behaviour they should adopt in the event of an industrial accident;
8. Adequate information on arrangements made regarding the hazardous activity, including liaison with the emergency services, to deal with industrial accidents, to reduce the severity of the industrial accidents and to mitigate their effects;
9. General information on the emergency services' off-site contingency plan, drawn up to cope with any off-site effects, including the transboundary effects of an industrial accident;
10. General information on special requirements and conditions to which the hazardous activity is subject according to the relevant national regulations and/or administrative provisions, including licensing or authorization systems;
11. Details of where further relevant information can be obtained.

Annex IX

Industrial accident notification systems pursuant to Article 10

1. The industrial accident notification systems shall enable the speediest possible transmission of data and forecasts according to previously determined codes using compatible data-transmission and data-treatment systems for emergency warning and response, and for measures to minimize and contain the consequences of transboundary effects, taking account of different needs at different levels.
2. The industrial accident notification shall include the following:
 - (a) The type and magnitude of the industrial accident, the hazardous substances involved (if known), and the severity of its possible effects;
 - (b) The time of occurrence and exact location of the accident;
 - (c) Such other available information as necessary for an efficient response to the industrial accident.
3. The industrial accident notification shall be supplemented at appropriate intervals, or whenever required, by further relevant information on the development of the situation concerning transboundary effects.
4. Regular tests and reviews of the effectiveness of the industrial accident notification systems shall be undertaken, including the regular training of the personnel involved. Where appropriate, such tests, reviews and training shall be performed jointly.

Annex X

Mutual assistance pursuant to Article 12

1. The overall direction, control, coordination and supervision of the assistance is the responsibility of the requesting Party. The personnel involved in the assisting operation shall act in accordance with the relevant laws of the requesting Party. The appropriate authorities of the requesting Party shall cooperate with the authority designated by the assisting Party, pursuant to Article 17, as being in charge of the immediate operational supervision of the personnel and the equipment provided by the assisting Party.
2. The requesting Party shall, to the extent of its capabilities, provide local facilities and services for the proper and effective administration of the assistance, and shall ensure the protection of personnel, equipment and materials brought into its territory by, or on behalf of, the assisting Party for such a purpose.
3. Unless otherwise agreed by the Parties concerned, assistance shall be provided at the expense of the requesting Party. The assisting Party may at any time waive wholly or partly the reimbursement of costs.
4. The requesting Party shall use its best efforts to afford to the assisting Party and persons acting on its behalf the privileges, immunities or facilities necessary for the expeditious performance of their assistance functions. The requesting Party shall not be required to apply this provision to its own nationals or permanent residents or to afford them the privileges and immunities referred to above.
5. A Party shall, at the request of the requesting or assisting Party, endeavour to facilitate the transit through its territory of duly notified personnel, equipment and property involved in the assistance to and from the requesting Party.
6. The requesting Party shall facilitate the entry into, stay in and departure from its national territory of duly notified personnel and of equipment and property involved in the assistance.
7. With regard to acts resulting directly from the assistance provided, the requesting Party shall, in respect of the death of or injury to persons, damage to or loss of property, or damage to the environment caused within its territory in the course of the provision of the assistance requested, hold harmless and indemnify the assisting Party or persons acting on its behalf and compensate them for death or injury suffered by them and for loss of or damage to equipment or other property involved in the assistance. The requesting Party shall be responsible for dealing with claims brought by third parties against the assisting Party or persons acting on its behalf.
8. The Parties concerned shall cooperate closely in order to facilitate the settlement of legal proceedings and claims which could result from assistance operations.
9. Any Party may request assistance relating to the medical treatment or the temporary relocation in the territory of another Party of persons involved in an accident.
10. The affected or requesting Party may at any time, after appropriate consultations and by notification, request the termination of assistance received or provided under this Convention. Once such a request has been made, the Parties concerned shall consult one another with a view to making arrangements for the proper termination of the assistance.

Annex XI

Exchange of information pursuant to Article 15

Information shall include the following elements, which can also be the subject of multilateral and bilateral cooperation:

- (a) Legislative and administrative measures, policies, objectives and priorities for prevention, preparedness and response, scientific activities and technical measures to reduce the risk of industrial accidents from hazardous activities, including the mitigation of transboundary effects;
- (b) Measures and contingency plans at the appropriate level affecting other Parties;
- (c) Programmes for monitoring, planning, research and development, including their implementation and surveillance;
- (d) Measures taken regarding prevention of, preparedness for and response to industrial accidents;
- (e) Experience with industrial accidents and cooperation in response to industrial accidents with transboundary effects;
- (f) The development and application of the best available technologies for improved environmental protection and safety;
- (g) Emergency preparedness and response;
- (h) Methods used for the prediction of risks, including criteria for the monitoring and assessment of transboundary effects.

Annex XII

Tasks for mutual assistance pursuant to Article 18, paragraph 4

1. *Information and data collection and dissemination:*
 - (a) Establishment and operation of an industrial accident notification system that can provide information on industrial accidents and on experts, in order to involve the experts as rapidly as possible in providing assistance;
 - (b) Establishment and operation of a data bank for the reception, processing and distribution of necessary information on industrial accidents, including their effects, and also on measures applied and their effectiveness;
 - (c) Elaboration and maintenance of a list of hazardous substances, including their relevant characteristics, and of information on how to deal with those in the event of an industrial accident;
 - (d) Establishment and maintenance of a register of experts to provide consultative and other kinds of assistance regarding preventive, preparedness and response measures, including restoration measures;
 - (e) Maintenance of a list of hazardous activities;
 - (f) Production and maintenance of a list of hazardous substances covered by the provisions of Annex I, Part I.
2. *Research, training and methodologies:*
 - (a) Development and provision of models based on experience from industrial accidents, and scenarios for preventive, preparedness and response measures;
 - (b) Promotion of education and training, organization of international symposia and promotion of cooperation in research and development.
3. *Technical assistance:*
 - (a) Fulfilment of advisory functions aimed at strengthening the ability to apply preventive, preparedness and response measures;
 - (b) Undertaking, at the request of a Party, of inspections of its hazardous activities and the provision of assistance in organizing its national inspections according to the requirements of this Convention.
4. *Assistance in the case of an emergency:* Provision, at the request of a Party, of assistance by, inter alia, sending experts to the site of an industrial accident to provide consultative and other kinds of assistance in response to the industrial accident.

Annex XIII

Arbitration

1. The claimant Party or Parties shall notify the secretariat that the Parties have agreed to submit the dispute to arbitration pursuant to Article 21, paragraph 2 of this Convention. The notification shall state the subject-matter of arbitration and include, in particular, the Articles of this Convention, the interpretation or application of which is at issue. The secretariat shall forward the information received to all Parties to this Convention.
2. The arbitral tribunal shall consist of three members. Both the claimant Party or Parties and the other Party or Parties to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator, who shall be the president of the arbitral tribunal. The latter shall not be a national of one of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.
3. If the president of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the appointment of the second arbitrator, the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall, at the request of either party to the dispute, designate the president within a further two-month period.
4. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the receipt of the request, the other party may so inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall designate the president of the arbitral tribunal within a further two-month period. Upon designation, the president of the arbitral tribunal shall request the party which has not appointed an arbitrator to do so within two months. If it fails to do so within that period, the president shall inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall make this appointment within a further two-month period.
5. The arbitral tribunal shall render its decision in accordance with international law and in accordance with the provisions of this Convention.
6. Any arbitral tribunal constituted under the provisions set out herein shall draw up its own rules of procedure.
7. The decisions of the arbitral tribunal, both on procedure and on substance, shall be taken by majority vote of its members.
8. The tribunal may take all appropriate measures to establish the facts.
9. The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular shall, using all means at their disposal:
 - (a) Provide the tribunal with all relevant documents, facilities and information;
 - (b) Enable the tribunal, where necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.
10. The parties to the dispute and the arbitrators shall protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.
11. The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties, recommend interim measures of protection.
12. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to render its final decision. Absence of a party or failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.
13. The arbitral tribunal may hear and determine counter-claims arising directly out of the subject-matter of the dispute.
14. Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the expenses of the tribunal, including the remuneration of its members, shall be borne equally by the parties to the dispute.

Convention
on the Transboundary Effects of Industrial Accidents

The tribunal shall keep a record of all its expenses and shall furnish a final statement thereof to the parties to the dispute.

15. Any Party to this Convention which has an interest of a legal nature in the subject-matter of the dispute and which may be affected by a decision in the case, may intervene in the proceedings with the consent of the tribunal.

16. The arbitral tribunal shall render its award within five months of the date on which it is established unless it finds it necessary to extend the time-limit for a period which should not exceed five months.

17. The award of the arbitral tribunal shall be accompanied by a statement of reasons. It shall be final and binding upon all parties to the dispute. The award will be transmitted by the arbitral tribunal to the parties to the dispute and to the secretariat. The secretariat will forward the information received to all Parties to this Convention.

18. Any dispute which may arise between the parties concerning the interpretation or execution of the award may be submitted by either party to the arbitral tribunal which made the award or, if the latter cannot be seized thereof, to another tribunal constituted for this purpose in the same manner as the first.

**Convention sur les effets transfrontières des
accidents industriels**

en date, à Helsinki, du 17 mars 1992

telle que modifiée le 19 décembre 2015

NATIONS UNIES

New York and Geneva, 2017

Préambule

Les Parties à la présente Convention,

Conscientes qu'il est particulièrement important, dans l'intérêt des générations présentes et futures, de protéger les êtres humains et l'environnement contre les effets des accidents industriels,

Reconnaissant qu'il est important et urgent de prévenir les effets nocifs graves des accidents industriels sur les êtres humains et l'environnement et de promouvoir toutes les mesures de nature à encourager l'application rationnelle, économique et efficace de mesures de prévention, de préparation et de lutte pour permettre un développement économique écologiquement rationnel et durable,

Tenant compte du fait que les effets des accidents industriels peuvent se faire sentir par-delà les frontières et nécessitent une coopération entre les États,

Affirmant la nécessité de promouvoir une coopération internationale active entre les États concernés avant, pendant et après un accident, d'intensifier les politiques appropriées et de renforcer et coordonner l'action à tous les niveaux appropriés afin de pouvoir plus aisément prévenir les effets transfrontières des accidents industriels, s'y préparer et les combattre,

Notant l'importance et l'utilité d'arrangements bilatéraux et multilatéraux pour prévenir les effets des accidents industriels, s'y préparer et les combattre,

Conscientes du rôle joué à cet égard par la Commission économique des Nations Unies pour l'Europe (CEE) et rappelant notamment le Code de conduite de la CEE relatif à la pollution accidentelle des eaux intérieures transfrontières et la Convention sur l'évaluation de l'impact sur l'environnement dans un contexte transfrontière,

Prenant en considération les dispositions pertinentes de l'Acte final de la Conférence sur la sécurité et la coopération en Europe (CSCE), le Document de clôture de la Réunion de Vienne des représentants des États participant à la CSCE et les résultats de la Réunion de Sofia sur la protection de l'environnement de la CSCE, ainsi que les activités et mécanismes pertinents du Programme des Nations Unies pour l'environnement (PNUE), notamment le programme APPEL, de l'Organisation internationale du Travail (OIT), en particulier le Recueil de directives pratiques sur la prévention des accidents industriels majeurs, et d'autres organisations internationales compétentes,

Considérant les dispositions pertinentes de la Déclaration de la Conférence des Nations Unies sur l'environnement et en particulier le Principe 21 selon lequel les États ont, conformément à la Charte des Nations Unies et aux principes du droit international, le droit souverain d'exploiter leurs propres ressources selon leur politique d'environnement et le devoir de faire en sorte que les activités exercées dans les limites de leur juridiction ou sous leur contrôle ne causent pas de dommage à l'environnement dans d'autres États ou dans des zones ne relevant d'aucune juridiction nationale,

Tenant compte du principe « pollueur-payeur » en tant que principe général du droit international de l'environnement,

Soulignant les principes du droit international et de la coutume internationale, en particulier les principes de bon voisinage, de réciprocité, de non-discrimination et de bonne foi,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier

Définitions

Aux fins de la présente Convention :

a) L'expression « accident industriel » désigne un événement consécutif à un phénomène incontrôlé dans le déroulement de toute activité mettant en jeu des substances dangereuses :

- i) Dans une installation, par exemple pendant la fabrication, l'utilisation, le stockage, la manutention ou l'élimination ; ou
- ii) Pendant le transport, dans la mesure où il est visé au paragraphe 2, d. de l'Article 2 ;
- b) L'expression « activité dangereuse » désigne toute activité dans laquelle une ou plusieurs substances dangereuses sont ou peuvent être présentes dans des quantités égales ou supérieures aux quantités limites énumérées à l'Annexe II. de la présente Convention, et qui est susceptible d'avoir des effets transfrontières ;
- c) Le terme « effets » désigne toute conséquence nocive directe ou indirecte, immédiate ou différée, d'un accident industriel, notamment sur :
 - i) Les êtres humains, la flore et la faune ;
 - ii) Les sols, l'eau, l'air et le paysage ;
 - iii) L'interaction entre les facteurs visés aux alinéas i et ii ;
 - iv) Les biens matériels et le patrimoine culturel, y compris les monuments historiques ;
- d) L'expression « effets transfrontières » désigne des effets graves se produisant dans les limites de la juridiction d'une Partie à la suite d'un accident industriel survenant dans les limites de la juridiction d'une autre Partie ;
- e) Le terme « exploitant » désigne toute personne physique ou morale, y compris les pouvoirs publics, qui est responsable d'une activité, par exemple d'une activité qu'elle supervise, qu'elle se propose d'exercer ou qu'elle exerce ;
- f) Le terme « Partie » désigne, sauf indication contraire dans le texte, une Partie contractante à la présente Convention ;
- g) L'expression « Partie d'origine » désigne la (ou les) Partie(s) sous la juridiction de laquelle (ou desquelles) un accident industriel se produit ou est susceptible de se produire ;
- h) L'expression « Partie touchée » désigne la (ou les) Partie(s) touchée(s) ou susceptible(s) d'être touchée(s) par des effets transfrontières d'un accident industriel ;
- i) L'expression « Parties concernées » désigne toute Partie d'origine et toute Partie touchée ; et
- j) Le terme « public » désigne une ou plusieurs personnes physiques ou morales.

Article 2

Champ d'application

1. La présente Convention s'applique à la prévention des accidents industriels susceptibles d'avoir des effets transfrontières, y compris aux effets des accidents de ce type provoqués par des catastrophes naturelles, et aux mesures à prendre pour s'y préparer et pour y faire face, ainsi qu'à la coopération internationale concernant l'assistance mutuelle, la recherche-développement, l'échange d'informations et l'échange de technologie pour prévenir les accidents industriels, s'y préparer et y faire face.
2. La présente Convention ne s'applique pas :
 - a) Aux accidents nucléaires ni aux situations d'urgence radiologique ;
 - b) Aux accidents survenant dans des installations militaires ;
 - c) Aux ruptures de barrage, à l'exception des effets des accidents industriels provoqués par ces ruptures ;
 - d) Aux accidents dans les transports terrestres, à l'exception :
 - i) Des interventions d'urgence à la suite de tels accidents ;

- ii) Des transports sur le site de l'activité dangereuse ;
- c) À la libération accidentelle d'organismes ayant subi des modifications génétiques ;
- f) Aux accidents causés par des activités dans le milieu marin, y compris l'exploration ou l'exploitation des fonds marins ;
- g) Aux déversements d'hydrocarbures ou d'autres substances nocives en mer.

Article 3

Dispositions générales

1. Les Parties, compte tenu des efforts déjà faits aux niveaux national et international, prennent les dispositions appropriées et coopèrent dans le cadre de la présente Convention, afin de protéger les êtres humains et l'environnement contre les accidents industriels en prévenant ces accidents dans toute la mesure possible, en en réduisant la fréquence et la gravité et en atténuant les effets. À cette fin, des mesures préventives, des mesures de préparation et des mesures de lutte, y compris des mesures de remise en état, sont appliquées.
2. Les Parties définissent et appliquent sans retard indu, au moyen d'échanges d'informations, de consultations et d'autres mesures de coopération, des politiques et des stratégies visant à réduire les risques d'accident industriel et à améliorer les mesures préventives, les mesures de préparation et les mesures de lutte, y compris les mesures de remise en état, en tenant compte, afin d'éviter les doubles emplois, des efforts déjà faits aux niveaux national et international.
3. Les Parties veillent à ce que l'exploitant soit tenu de prendre toutes les mesures nécessaires pour que l'activité dangereuse se déroule en toute sécurité et pour prévenir les accidents industriels.
4. En application des dispositions de la présente Convention, les Parties prennent les mesures législatives, réglementaires, administratives et financières appropriées pour prévenir les accidents industriels, s'y préparer et y faire face.
5. Les dispositions de la présente Convention sont sans préjudice des obligations incombant aux Parties en vertu du droit international en ce qui concerne les accidents industriels et les activités dangereuses.

Article 4

Identification, consultation et avis

1. En vue de prendre des mesures préventives et de mettre au point des mesures de préparation, la Partie d'origine prend les dispositions appropriées pour identifier les activités dangereuses relevant de sa juridiction et faire en sorte que les Parties touchées reçoivent notification de toute activité de ce type proposée ou existante.
2. À la demande de l'une quelconque d'entre elles, les Parties concernées engagent des discussions concernant l'identification des activités dangereuses qui, raisonnablement, sont susceptibles d'avoir des effets transfrontières. Si les Parties concernées ne se mettent pas d'accord sur le point de savoir si une activité est une activité dangereuse de ce type, l'une quelconque de ces Parties peut soumettre cette question pour avis à une commission d'enquête au sens de l'Annexe II de la présente Convention, à moins que les Parties concernées ne conviennent d'une autre méthode pour régler la question.
3. En ce qui concerne les activités dangereuses, proposées ou existantes, les Parties appliquent les procédures décrites à l'Annexe III de la présente Convention.
4. Lorsqu'une activité dangereuse fait l'objet d'une évaluation de l'impact sur l'environnement conformément à la Convention sur l'évaluation de l'impact sur l'environnement dans un contexte transfrontière et lorsque cette évaluation comprend notamment une évaluation des effets transfrontières d'accidents industriels résultant de l'activité dangereuse

qui est exercée conformément aux dispositions de la présente Convention. la décision définitive prise aux fins de la Convention sur l'évaluation de l'impact sur l'environnement dans un contexte transfrontière remplit les conditions pertinentes requises par la présente Convention.

Article 5

Extension volontaire de la procédure

Les Parties concernées devraient, à l'initiative de l'une quelconque d'entre elles, engager des discussions sur l'opportunité de traiter comme activité dangereuse une activité qui n'est pas visée à l'Annexe I. Elles peuvent d'un commun accord, recourir à un mécanisme consultatif de leur choix ou à une commission d'enquête au sens de l'Annexe II, pour en obtenir des avis. Si les Parties concernées en sont d'accord, la Convention ou une partie de celle-ci s'applique à l'activité en question comme s'il s'agissait d'une activité dangereuse.

Article 6

Prévention

1. Les Parties prennent des mesures appropriées pour prévenir les accidents industriels, y compris des mesures propres à inciter les exploitants à agir en vue de réduire le risque de tels accidents. Les mesures qui peuvent être prises comprennent, entre autres, celles mentionnées à l'Annexe IV de la présente Convention.
2. Pour toute activité dangereuse, la Partie d'origine exige que l'exploitant démontre que la sécurité est assurée dans le déroulement de cette activité en fournissant des informations, par exemple des précisions essentielles sur le procédé ne se limitant pas à l'analyse et à l'évaluation décrites en détail à l'Annexe V de la présente Convention.

Article 7

Prise de décision concernant le choix du site

Dans le cadre de son système juridique, la Partie d'origine s'efforce d'instituer des politiques concernant le choix du site de nouvelles activités dangereuses et les modifications importantes des activités dangereuses existantes, dans le but de limiter autant que possible le risque pour la population et l'environnement de toutes les Parties touchées. Dans le cadre de leur système juridique les Parties touchées s'efforcent d'instituer des politiques relatives aux projets d'aménagement significatifs dans les zones susceptibles d'être touchées par les effets transfrontières d'un accident industriel résultant d'une activité dangereuse de façon à limiter autant que possible les risques. En élaborant et en instituant ces politiques les Parties devraient prendre en considération les éléments énumérés à l'Annexe V, paragraphe 2, alinéas 1 à 8, et à l'Annexe VI de la présente Convention.

Article 8

Préparation aux situations d'urgence

1. Les Parties prennent des mesures appropriées pour organiser la préparation aux situations d'urgence et maintenir un état de préparation satisfaisant afin de pouvoir faire face aux accidents industriels. Les Parties veillent à ce que des mesures de préparation soient prises pour atténuer les effets transfrontières de tels accidents, les mesures à prendre sur le site étant du ressort des exploitants. Les mesures qui peuvent être prises comprennent, entre autres, celles

mentionnées à l'Annexe VII de la présente Convention. En particulier, les Parties concernées s'informent mutuellement de leurs plans d'urgence.

2. La Partie d'origine veille, en ce qui concerne les activités dangereuses, à l'élaboration et à l'application de plans d'urgence sur le site, y compris de mesures appropriées de lutte et d'autres mesures pour prévenir ou limiter autant que possible les effets transfrontières. La Partie d'origine fournit aux autres Parties concernées les éléments dont elle dispose pour l'élaboration de plans d'urgence.

3. Chaque Partie veille, en ce qui concerne les activités dangereuses, à l'élaboration et à l'application de plans d'urgence à l'extérieur du site prévoyant les mesures à prendre sur son territoire pour prévenir ou limiter autant que possible les effets transfrontières. En élaborant ces plans, il est tenu compte des conclusions de l'analyse et de l'évaluation, notamment des éléments mentionnés à l'Annexe V, paragraphe 2, alinéas 1 à 5. Les Parties concernées s'efforcent de rendre ces plans compatibles. S'il y a lieu, elles établissent en commun des plans d'urgence à l'extérieur du site afin de faciliter l'adoption de mesures de lutte adéquates.

4. Les plans d'urgence devraient être réexaminés périodiquement ou lorsque les circonstances l'exigent, compte tenu de l'expérience acquise en faisant face à des situations d'urgence réelles.

Article 9

Information et participation du public

1. Les Parties veillent à ce que des informations appropriées soient données au public dans les zones susceptibles d'être touchées par un accident industriel résultant d'une activité dangereuse. Ces informations sont diffusées par les voies que les Parties jugent appropriées, comprennent les éléments visés à l'Annexe VIII de la présente Convention et devraient tenir compte des éléments mentionnés à l'Annexe V, alinéas 1 à 4 et 9.

2. Conformément aux dispositions de la présente Convention et chaque fois que cela est possible et approprié, la Partie d'origine donne au public dans les zones susceptibles d'être touchées, la possibilité de participer aux procédures pertinentes afin de faire connaître ses vues et ses préoccupations au sujet des mesures de prévention et de préparation, et veille à ce que la possibilité offerte au public de la Partie touchée soit équivalente à celle qui est donnée à son propre public.

3. Les Parties, conformément à leur système juridique et sur la base de la réciprocité si elles le désirent, accordent aux personnes physiques et morales qui pâtissent ou sont susceptibles de pâtir des effets transfrontières d'un accident industriel survenant sur le territoire d'une Partie l'accès, dans des conditions équivalentes, aux procédures administratives et judiciaires pertinentes que peuvent mettre en œuvre les personnes relevant de leur propre juridiction, en leur offrant notamment la possibilité d'intenter une action en justice et de faire appel d'une décision portant atteinte à leurs droits, et leur assurent un traitement équivalent dans le cadre de ces procédures.

Article 10

Systèmes de notification des accidents industriels

1. Les Parties prévoient la mise en place et l'exploitation de systèmes de notification des accidents industriels compatibles et efficaces aux niveaux appropriés, afin de recevoir et de communiquer des notifications d'accidents industriels contenant les informations nécessaires pour combattre les effets transfrontières.

2. En cas d'accident industriel ou de menace imminente d'accident industriel ayant, ou susceptible d'avoir, des effets transfrontières, la Partie d'origine veille à ce que notification en soit donnée sans retard aux Parties touchées, aux niveaux appropriés, au moyen des systèmes de notification des accidents industriels. Cette notification comprend les éléments indiqués à l'Annexe IX de la présente Convention.

3. Les Parties concernées veillent à ce que, en cas d'accident industriel ou de menace imminente d'accident industriel, les plans d'urgence élaborés en application de l'Article 8 soient déclenchés aussitôt que possible et dans la mesure qu'exigent les circonstances.

Article 11

Lutte

1. Les Parties veillent à ce que, en cas d'accident industriel ou de menace imminente d'accident industriel, des mesures de lutte adéquates soient prises aussitôt que possible à l'aide des moyens les plus efficaces pour en contenir et en limiter autant que possible les effets.

2. En cas d'accident industriel ou de menace imminente d'accident industriel ayant, ou susceptible d'avoir, des effets transfrontières, les Parties concernées veillent à ce que les effets soient évalués – s'il y a lieu en commun – en vue de prendre des mesures de lutte adéquates. Les Parties concernées s'efforcent de coordonner leurs mesures de lutte.

Article 12

Assistance mutuelle

1. Si une Partie a besoin d'une assistance en cas d'accident industriel, elle peut la demander à d'autres Parties, en indiquant l'ampleur et la nature de l'assistance nécessaire. La Partie qui reçoit une demande d'assistance prend une décision rapide et fait savoir promptement à la Partie qui a soumis la demande si elle est en mesure de fournir l'assistance nécessaire, en lui indiquant l'ampleur de l'assistance qu'elle pourrait fournir et les conditions d'octroi de cette assistance.

2. Les Parties concernées coopèrent pour faciliter la fourniture rapide de l'assistance convenue en application du paragraphe 1 du présent Article, y compris, s'il y a lieu, des mesures visant à limiter autant que possible les conséquences et les effets de l'accident industriel, et pour fournir une assistance de caractère général. Si les arrangements entre les Parties concernant l'octroi d'une assistance mutuelle ne sont pas régis par des accords bilatéraux ou multilatéraux, l'assistance est fournie conformément à l'Annexe X de la présente Convention, à moins que les Parties n'en conviennent autrement.

Article 13

Responsabilité

Les Parties appuient les initiatives internationales appropriées visant à élaborer des règles, critères et procédures concernant la responsabilité.

Article 14

Recherche-développement

Les Parties, s'il y a lieu, entreprennent des travaux de recherche-développement sur les méthodes et les technologies à appliquer pour prévenir les accidents industriels, s'y préparer et y faire face, et coopèrent à l'exécution de tels travaux. À cet effet, les Parties encouragent et favorisent activement la coopération scientifique et technologique,

y compris la recherche de procédés moins dangereux en vue de limiter les risques d'accident et de prévenir et limiter les conséquences des accidents industriels.

Article 15

Échange d'informations

Les Parties échangent, au niveau multilatéral ou bilatéral, les informations qui peuvent, raisonnablement, être obtenues, y compris les éléments mentionnés à l'Annexe XI de la présente Convention.

Article 16

Échange de technologie

1. Les Parties, conformément à leurs législations, réglementation et pratiques, facilitent l'échange de technologie pour prévenir les effets des accidents industriels, s'y préparer et les combattre, notamment en s'attachant à promouvoir :
 - a) L'échange de technologies disponibles selon diverses modalités financières ;
 - b) Les contacts directs et la coopération dans le secteur industriel ;
 - c) L'échange d'informations et de données d'expérience ; et
 - d) L'octroi d'une assistance technique.
2. Pour promouvoir les activités spécifiées aux alinéas a à d du paragraphe 1 du présent Article, les Parties créent des conditions favorables en facilitant les contacts et la coopération entre les organisations et les personnes compétentes qui, tant dans le secteur privé que dans le secteur public, sont à même de fournir une technologie, des services d'études et d'ingénierie, du matériel ou des moyens financiers.

Article 17

Autorités compétentes et points de contact

1. Chaque Partie désigne ou établit une ou plusieurs autorités compétentes aux fins de la présente Convention.
2. Sans préjudice des autres arrangements conclus au niveau bilatéral ou multilatéral, chaque Partie désigne ou établit un point de contact aux fins de la notification des accidents industriels prévue à l'Article 10 et un point de contact aux fins de l'assistance mutuelle prévue à l'Article 12. Il serait préférable que le point de contact désigné soit le même dans les deux cas.
3. Chaque Partie, dans un délai de trois mois à compter de la date à laquelle la présente Convention entre en vigueur à son égard, informe les autres Parties, par l'intermédiaire du secrétariat visé à l'Article 20, de l'organe (ou des organes) qu'elle a désigné(s) pour faire fonction de point(s) de contact et d'autorité(s) compétente(s).
4. Chaque Partie, dans un délai d'un mois à compter de la date de la décision, informe les autres Parties, par l'intermédiaire du secrétariat, de tout changement concernant la (ou les) désignation(s) qu'elle a faite(s) en application du paragraphe 3 du présent Article.
5. Chaque Partie fait en sorte que son point de contact et les systèmes de notification des accidents industriels prévus à l'Article 10 soient à tout moment opérationnels.

6. Chaque Partie fait en sorte que son point de contact et les autorités chargés d'adresser et de recevoir les demandes d'assistance et d'accepter les offres d'assistance en application de l'Article 12 soient à tout moment opérationnels.

Article 18

Conférence des Parties

1. Les représentants des Parties constituent la Conférence des Parties de la présente Convention et tiennent des réunions sur une base régulière. La première réunion de la Conférence des Parties est convoquée un an au plus tard après la date d'entrée en vigueur de la présente Convention. Par la suite, la Conférence des Parties se réunit au moins une fois par an ou à la demande écrite de toute Partie, à condition que cette demande soit appuyée par un tiers au moins des Parties dans les six mois qui suivent sa communication auxdites Parties par le secrétariat.
2. La Conférence des Parties :
 - a) Suit l'application de la présente Convention ;
 - b) S'acquitte de fonctions consultatives visant à renforcer la capacité des Parties de prévenir les effets transfrontières des accidents industriels, de s'y préparer et de les combattre et à faciliter la fourniture d'une assistance et de conseils techniques à la demande des Parties confrontées à des accidents industriels ;
 - c) Crée, selon que de besoin, des groupes de travail et d'autres mécanismes appropriés pour examiner les questions relatives à l'application et au développement de la présente Convention et, à cette fin, établir des études et d'autres documents pertinents et soumettre des recommandations à la Conférence des Parties pour examen ;
 - d) S'acquitte des autres fonctions qui peuvent se révéler nécessaires en application des dispositions de la présente Convention ;
 - e) À sa première réunion, étudie le règlement intérieur de ses réunions et l'adopte par consensus.
3. Dans l'exercice de ses fonctions, la Conférence des Parties coopère aussi, lorsqu'elle le juge utile, avec les autres organisations internationales compétentes.
4. À sa première réunion, la Conférence des Parties établit un programme de travail en tenant compte notamment des éléments mentionnés à l'Annexe XII de la présente Convention. En outre, la Conférence des Parties décide de la méthode de travail et notamment se prononce sur l'opportunité de faire appel aux centres nationaux et de coopérer avec les organisations internationales compétentes, de mettre sur pied un système en vue de faciliter l'application de la présente Convention notamment aux fins de l'assistance mutuelle en cas d'accident industriel, et de s'appuyer sur les activités menées dans ce domaine au sein des organisations internationales compétentes. Dans le cadre de son programme de travail, la Conférence des Parties passe en revue les centres nationaux, régionaux et internationaux existants ainsi que les autres organes et programmes chargés de coordonner les informations et les efforts touchant la prévention des accidents industriels et les mesures à prendre pour s'y préparer et pour y faire face, dans le but de déterminer les institutions ou centres internationaux supplémentaires qui peuvent être nécessaires pour mener à bien les tâches énumérées à l'Annexe XII.
5. À sa première réunion, la Conférence des Parties commence à étudier des procédures en vue de créer des conditions plus favorables à l'échange de technologie pour prévenir les effets des accidents industriels, s'y préparer et les combattre.
6. La Conférence des Parties adopte des directives et des critères pour faciliter l'identification des activités dangereuses au sens de la présente Convention.

Article 19

Droit de vote

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 du présent Article, les Parties à la présente Convention ont chacune une voix.
2. Les organisations d'intégration économique régionale définies à l'Article 27, dans les domaines relevant de leur compétence, disposent, pour exercer leur droit de vote, d'un nombre de voix égal au nombre de leurs États membres qui sont Parties à la présente Convention. Ces organisations n'exercent pas leur droit de vote si leurs États membres exercent le leur, et inversement.

Article 20

Secrétariat

Le Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe exerce les fonctions de secrétariat suivantes :

- a) Il convoque et prépare les réunions des Parties ;
- b) Il transmet aux Parties les rapports et autres renseignements reçus en application des dispositions de la présente Convention ;
- c) Il s'acquitte des autres fonctions que les Parties peuvent lui assigner.

Article 21

Règlement des différends

1. Si un différend s'élève entre deux ou plusieurs Parties quant à l'interprétation ou à l'application de la présente Convention, ces Parties recherchent une solution par voie de négociation ou par toute autre méthode de règlement des différends qu'elles jugent acceptable.
2. Lorsqu'elle signe, ratifie, accepte, approuve la présente Convention ou y adhère, ou à tout autre moment par la suite, une Partie peut signifier par écrit au Dépositaire que, pour les différends qui n'ont pas été réglés conformément au paragraphe 1 du présent Article, elle accepte de considérer comme obligatoire(s) dans ses relations avec toute Partie acceptant la même obligation l'un des deux ou les deux moyens de règlement ci-après :
 - a) Soumission du différend à la Cour internationale de Justice ;
 - b) Arbitrage, conformément à la procédure exposée à l'Annexe XIII de la présente Convention.
3. Si les parties au différend ont accepté les deux moyens de règlement des différends visés au paragraphe 2 du présent Article, le différend ne peut être soumis qu'à la Cour internationale de Justice, à moins que les parties au différend n'en conviennent autrement.

Article 22

Restrictions concernant la communication d'informations

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux droits ni aux obligations des Parties de protéger conformément aux lois, règlements, dispositions administratives ou pratiques juridiques acceptées qui sont en vigueur à l'échelon national, et aux règlements internationaux applicables, les informations concernant les données personnelles, le secret industriel et commercial y compris la propriété intellectuelle, ou la sécurité nationale.
2. Si une Partie décide néanmoins de fournir des informations ainsi protégées à une autre Partie, la Partie qui reçoit ces informations protégées respecte leur caractère confidentiel et les conditions dont est assortie leur communication, et n'utilise lesdites informations qu'aux fins pour lesquelles elles ont été fournies.

Article 23

Application

Les Parties rendent compte périodiquement de l'application de la présente Convention.

Article 24

Accords bilatéraux et multilatéraux

1. Les Parties peuvent, pour s'acquitter des obligations qui leur incombent en vertu de la présente Convention, continuer d'appliquer les accords bilatéraux ou multilatéraux ou les autres arrangements en vigueur ou en conclusion de nouveaux.
2. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte au droit des Parties de prendre, en vertu d'un accord bilatéral ou multilatéral s'il y a lieu, des mesures plus rigoureuses que celles requises par la présente Convention.

Article 25

Statut des Annexes

Les Annexes de la présente Convention font partie intégrante de la Convention.

Article 26

Amendements à la Convention

1. Toute Partie peut proposer des amendements à la présente Convention.
2. Le texte de toute proposition d'amendement à la présente Convention est soumis par écrit au Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe, qui le transmet à toutes les Parties. La Conférence des Parties examine les propositions d'amendement à sa réunion annuelle suivante, à condition que le Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe ait transmis les propositions aux Parties au moins quatre-vingt-dix jours à l'avance.
3. Pour les amendements à la présente Convention – à l'exception des amendements à l'Annexe I, pour lesquels la procédure est décrite au paragraphe 4 du présent Article :

a) Les amendements sont adoptés par consensus par les Parties présentes à la réunion et sont soumis par le Dépositaire à toutes les Parties pour ratification, acceptation ou approbation :

b) Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation des amendements sont déposés auprès du Dépositaire. Les amendements adoptés conformément au présent Article entrent en vigueur à l'égard des Parties qui les ont acceptés le quatre-vingt-dixième jour qui suit la date de la réception par le Dépositaire du seizième instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation :

c) Par la suite, les amendements entrent en vigueur à l'égard de toute autre Partie le quatre-vingt-dixième jour qui suit le dépôt par cette Partie de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation des amendements.

4. Pour les amendements à l'Annexe I :

a) Les Parties n'épargnent aucun effort pour parvenir à un accord par consensus. Si tous les efforts en ce sens sont demeurés vains et si aucun accord ne s'est dégagé, les amendements sont adoptés, en dernier ressort, par un vote à la majorité des neuf dixièmes des Parties présentes à la réunion et votantes. Les amendements, s'ils sont adoptés par la Conférence des Parties, sont communiqués aux Parties avec une recommandation d'approbation ;

b) À l'expiration d'un délai de douze mois à compter de la date de leur communication par le Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe, les amendements à l'Annexe I entrent en vigueur à l'égard des Parties à la présente Convention qui n'ont pas soumis de notification conformément aux dispositions du paragraphe 4, c, du présent Article, à condition que seize Parties au moins n'aient pas soumis cette notification :

c) Toute Partie qui ne peut approuver un amendement à l'Annexe I de la présente Convention en donne notification au Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe, par écrit, dans un délai de douze mois à compter de la date de la communication de l'adoption. Le Secrétaire exécutif informe sans retard toutes les Parties de la réception d'une telle notification. Une Partie peut à tout moment substituer une acceptation à sa notification antérieure et l'amendement à l'Annexe I entre alors en vigueur à l'égard de cette Partie ;

d) Aux fins du présent paragraphe, l'expression « Parties présentes et votantes » désigne les Parties présentes qui ont émis un vote affirmatif ou négatif.

Article 27

Signature

La présente Convention est ouverte à la signature des États membres de la Commission économique pour l'Europe ainsi que des États dotés du statut consultatif auprès de la Commission économique pour l'Europe en vertu du paragraphe 8 de la résolution 36 (IV) du Conseil économique et social du 28 mars 1947 et des organisations d'intégration économique régionale constituées par des États souverains, membres de la Commission économique pour l'Europe, qui leur ont transféré compétence pour des matières dont traite la présente Convention, y compris la compétence pour conclure des traités sur ces matières, à Helsinki du 17 au 18 mars 1992 inclus, puis au Siège de l'Organisation des Nations Unies à New York jusqu'au 18 septembre 1992.

Article 28

Dépositaire

Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies remplit les fonctions de Dépositaire de la présente Convention.

Article 29

Ratification, acceptation, approbation et adhésion

1. La présente Convention est soumise à la ratification, l'acceptation ou l'approbation des États et des organisations d'intégration économique régionale signataires visés à l'Article 27.
2. La présente Convention est ouverte à l'adhésion des États et organisations visés à l'Article 27.
3. Toute organisation visée à l'Article 27 qui devient Partie à la présente Convention sans qu'aucun de ses États membres n'en soit Partie est liée par toutes les obligations qui découlent de la présente Convention. Lorsqu'un ou plusieurs États membres d'une telle organisation sont Parties à la présente Convention, cette organisation et ses États membres conviennent de leurs responsabilités respectives dans l'exécution des obligations contractées en vertu de la présente Convention. En pareil cas, l'organisation et les États membres ne sont pas habilités à exercer concurremment les droits qui découlent de la présente Convention.
4. Dans leurs instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, les organisations d'intégration économique régionale visées à l'Article 27 indiquent l'étendue de leur compétence à l'égard des matières dont traite la présente Convention. En outre, ces organisations informent le Dépositaire de toute modification importante de l'étendue de leur compétence.

Article 30

Entrée en vigueur

1. La présente Convention entre en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suit la date du dépôt du seizième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.
2. Aux fins du paragraphe 1 du présent Article, l'instrument déposé par une organisation visée à l'Article 27 ne s'ajoute pas à ceux qui sont déposés par les États membres de cette organisation.
3. À l'égard de chaque État ou organisation visé à l'Article 27, qui ratifie, accepte ou approuve la présente Convention ou y adhère après le dépôt du seizième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, la présente Convention entre en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suit la date du dépôt par cet État ou cette organisation de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

Article 31

Dénonciation

1. À tout moment après l'expiration d'un délai de trois ans commençant à courir à la date à laquelle la présente Convention est entrée en vigueur à l'égard d'une Partie, cette Partie peut dénoncer la présente Convention par notification écrite adressée au Dépositaire. Cette dénonciation prend effet le quatre-vingt-dixième jour qui suit la date de réception de sa notification par le Dépositaire.
2. Cette dénonciation ne fait pas obstacle à l'application de l'Article 4 à une activité ayant fait l'objet d'une notification en application de l'Article 4, paragraphe 1, ou d'une demande de discussions en application de l'Article 4, paragraphe 2.

Article 32

Textes authentiques

L'original de la présente Convention, dont les textes anglais, français et russe sont également authentiques, est déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Helsinki, le dix-sept mars mil neuf cent quatre-vingt-douze.

Annexe I

Substances dangereuses aux fins de la définition des activités dangereuses¹

Lorsqu'une substance ou un mélange nommément désigné dans la Partie II appartient aussi à une ou plusieurs catégories de la Partie I, c'est la quantité seuil indiquée dans la Partie II qui s'applique.

Pour l'identification des activités dangereuses, les Parties tiennent compte des propriétés dangereuses effectives ou anticipées et/ou des quantités de toutes les substances dangereuses présentes ou des substances dangereuses dont il est raisonnable de prévoir qu'elles peuvent être produites en cas de perte de maîtrise d'une activité, y compris une activité de stockage, menée dans le cadre d'une activité dangereuse.

Partie I

Catégories de substances et de mélanges qui ne sont pas nommément désignées dans la Partie II

<i>Catégorie selon le Système général harmonisé de classification et d'étiquetage des produits chimiques (SGH)</i>	<i>Quantité seuil (en tonnes)</i>
1. Toxicité aiguë, catégorie 1, toutes voies d'exposition ²	20
2. Toxicité aiguë: Catégorie 2, toutes voies d'exposition ³ Catégorie 3, voie d'exposition par inhalation ⁴	200
3. Toxicité spécifique pour certains organes cibles (STOT) — Exposition unique (SE), STOT, catégorie 1 ⁵	200
4. Matières et objets explosibles — explosibles instables ou explosibles, lorsque la substance, le mélange ou l'article est classé dans la division 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 ou 1.6 du chapitre 2.1.2 des critères du SGH, ou substances ou mélanges présentant un danger d'explosion déterminé selon les épreuves de la série 2 de la partie I des Recommandations relatives au transport des marchandises dangereuses: épreuves et critères (Manuel d'épreuves et de critères des Nations Unies) et qui ne relèvent pas des classes de danger Peroxydes organiques ou Substances et mélanges autoréactifs ^{6, 7}	50
5. Matières et objets explosibles, lorsque la substance, le mélange ou l'article est classé dans la division 1.4 du chapitre 2.1.2 du SGH ^{7, 8}	200
6. Gaz inflammables, catégorie 1 ou 2 ⁹	50
7. Aérosols ¹⁰ , catégorie 1 ou 2, contenant des gaz inflammables de catégorie 1 ou 2 ou des liquides inflammables de catégorie 1	500 (net)
8. Aérosols ¹⁰ , catégorie 1 ou 2, ne contenant pas de gaz inflammables de catégorie 1 ou 2 ni de liquides inflammables de catégorie 1 ¹¹	50 000 (net)
9. Gaz comburants, catégorie 1 ¹²	200
10. Liquides inflammables: Liquides inflammables, catégorie 1, ou Liquides inflammables, catégorie 2 ou 3, maintenus à une température supérieure à leur point d'ébullition ¹³ , ou Autres liquides dont le point d'éclair est \leq à 60 °C, maintenus à une température supérieure à leur point d'ébullition ¹⁴	50
11. Liquides inflammables: Liquides inflammables, catégorie 2 ou 3, dont les conditions particulières de traitement, telles qu'une pression ou une température élevée, sont susceptibles d'entraîner des risques d'accident industriel ¹⁵ , ou Autres liquides ayant un point d'éclair \leq à 60 °C, dont les conditions particulières de traitement, telles qu'une pression ou une température élevée, sont susceptibles d'entraîner des risques d'accident industriel ¹⁴	200

<i>Catégorie selon le Système général harmonisé de classification et d'étiquetage des produits chimiques (SGH)</i>	<i>Quantité seuil (en tonnes)</i>
12. Liquides inflammables, catégorie 2 ou 3, non couverts par les catégories 10 et 11 ¹⁶	50 000
13. Substances et mélanges autoréactifs et peroxydes organiques: Substances et mélanges autoréactifs, type A ou B, ou Peroxydes organiques, type A ou B ¹⁷	50
14. Substances et mélanges autoréactifs et peroxydes organiques: Substances et mélanges autoréactifs, type C, D, E ou F, ou Peroxydes organiques, type C, D, E ou F ¹⁸	200
15. Liquides et solides pyrophoriques, catégorie 1	200
16. Liquides et solides comburants, catégorie 1, 2 ou 3	200
17. Danger pour l'environnement aquatique, catégorie aiguë 1 ou chronique 1 ¹⁹	200
18. Danger pour l'environnement aquatique, catégorie chronique 2 ²⁰	500
19. Substances et mélanges réagissant fortement au contact de l'eau, tels que le chlorure d'acétylène et le tétrachlorure de titane	500
20. Substances et mélanges qui, au contact de l'eau, dégagent des gaz inflammables, catégorie 1 ²¹	500
21. Substances et mélanges qui, au contact avec l'eau, dégagent des gaz toxiques (substances et mélanges qui, au contact de l'eau ou de l'air humide, dégagent des gaz classés dans la catégorie 1, 2 ou 3 de toxicité aiguë, tels que le phosphore d'aluminium et le pentasulfure de phosphore)	200

Convention
sur les effets transfrontières des accidents industriels

Partie II
Substances nommément désignées

<i>Substance</i>	<i>Quantité seuil (en tonnes)</i>
1a. Nitrate d'ammonium ²²	10 000
1b. Nitrate d'ammonium ²³	5 000
1c. Nitrate d'ammonium ²⁴	2 500
1d. Nitrate d'ammonium ²⁵	50
2a. Nitrate de potassium ²⁶	10 000
2b. Nitrate de potassium ²⁷	5 000
3. Pentoxyde d'arsenic, acide (V) arsénieux et/ou ses sels	2
4. Trioxyde d'arsenic, acide (III) arsénieux et/ou ses sels	0,1
5. Brome	100
6. Chlore	25
7. Composés de nickel sous forme pulvérulente inhalable: monoxyde de nickel, dioxyde de nickel, sulfure de nickel, disulfure de trinickel, trioxyde de dinickel	1
8. Éthylèneimine	20
9. Fluor	20
10. Formaldéhyde (concentration ≥ 90 %)	50
11. Hydrogène	50
12. Acide chlorhydrique (gaz liquéfié)	250
13. Plomb-alkyles	50
14. Gaz liquéfiés inflammables, catégorie 1 ou 2 (y compris gaz de pétrole liquéfié) et gaz naturel ²⁸	200
15. Acétylène	50
16. Oxyde d'éthylène	50
17. Oxyde de propylène	50
18. Méthanol	5 000
19. 4,4'-méthylène bis (2-chloraniline) et/ou ses sels, sous forme pulvérulente	0,01
20. Isocyanate de méthyle	0,15
21. Oxygène	2 000
22. Diisocyanate de toluène (2,4-diisocyanate de toluène et 2,6-diisocyanate de toluène)	100
23. Dichlorure de carbonyle (phosgène)	0,75
24. Arsine (trihydrure d'arsenic)	1
25. Phosphine (trihydrure de phosphore)	1
26. Dichlorure de soufre	1
27. Trioxyde de soufre	75
28. Polychlorodibenzofuranes et polychlorodibenzodioxines (y compris tétrachlorodibenzodioxine ou TCDD), calculées en équivalent TCDD ²⁹	0,001

<i>Substance</i>	<i>Quantité seuil (en tonnes)</i>
29. Les cancérogènes suivants ou les mélanges contenant les cancérogènes suivants en concentration supérieure à 5 % en poids: 4-aminobiphényle et/ou ses sels, benzotrichlorure, benzidine et/ou ses sels, oxyde de bis-(chlorométhyle), oxyde de chlorométhyle et de méthyle, 1,2-dibromoéthane, sulfate de diéthyle, sulfate de diméthyle, chlorure de diméthylcarbamoyle, 1,2-dibromo-3-chloropropane, 1,2-diméthylhydrazine, diméthylnitrosamine, triamide hexaméthylphosphorique, hydrazine, 2-naphthylamine et/ou ses sels, 4-nitrodiphényle et 1,3-propanesulfone	2
30. Produits dérivés du pétrole et carburants/combustibles de substitution:	25 000
a) essences et naphtes;	
b) kérosènes (carburants d'aviation compris);	
c) gazoles (y compris gazole diesel, gazole de chauffage domestique et mélanges de gazoles)	
d) fiouls lourds;	
e) carburants/combustibles de substitution utilisés aux mêmes fins et présentant des propriétés similaires en termes d'inflammabilité et de dangers environnementaux que les produits visés aux points a) à d)	
31. Ammoniac anhydre	200
32. Trifluorure de bore	20
33. Hydrogène sulfuré	20
34. Pipéridine	200
35. Bis(2-diméthylaminoéthyl)(méthyl)amine	200
36. 3-(2-Ethylhexyloxy)propylamine	200
37. Mélanges d'hypochlorite de sodium classés comme étant d'une toxicité aquatique aiguë [H400] de catégorie 1 contenant moins de 5 % de chlore actif et non classés dans aucune des autres catégories de danger à l'annexe I, partie 1 ³⁰	500
38. Propylamine ³¹	2 000
39. Acrylate de tert-butyl ³¹	500
40. 2-méthyl-3-buténitrile ³¹	2 000
41. Tétrahydro- 3,5-diméthyl- 1,3,5,-thiadiazine- 2-thione (dazomet) ³¹	200
42. Acrylate de méthyle ³¹	2 000
43. 3-Méthylpyridine ³¹	2 000
44. Bromo-3-chloropropane ³¹	2 000

Notes:

¹ Critères selon le Système général harmonisé (SGH) de classification et d'étiquetage des produits chimiques (document SF/SG/AC.10/30/Rev.4). Les Parties appliquent ces critères pour classer les substances ou mélanges aux fins de la partie I de la présente annexe, à moins que d'autres critères juridiquement contraignants aient été adoptés dans le droit national. Les mélanges sont assimilés aux substances pures pour autant que soient respectées les limites de concentration fixées en fonction de leurs propriétés conformément au SGH, à moins qu'une composition en pourcentage ou une autre description ne soit spécifiquement donnée.

² Selon les critères énoncés aux chapitres 3.1.2 et 3.1.3 du SGH.

³ Selon les critères énoncés aux chapitres 3.1.2 et 3.1.3 du SGH.

⁴ Les substances relevant de la catégorie 3 – toxicité aiguë par voie orale – sont inscrites à la rubrique 2 – toxicité aiguë – dans les cas où ni la classification de toxicité aiguë par inhalation, ni la classification de toxicité aiguë par voie cutanée ne peuvent être établies, par exemple en raison de l'absence de données concluantes concernant la toxicité par inhalation et par voie cutanée.

⁵ Substances ayant produit des effets toxiques notables chez l'homme ou dont il y a lieu de supposer, sur la base de données provenant d'études animales, qu'elles peuvent être gravement toxiques pour l'homme après une exposition unique. Des indications supplémentaires sont données à la figure 3.8.1 et dans le tableau 3.8.1 de la partie 3 du SGH.

- ⁶ La réalisation d'essais visant à mettre en évidence les propriétés explosibles des substances et mélanges n'est nécessaire que si la procédure de sélection prévue à l'appendice 6, partie 3, du Manuel d'épreuves et de critères des Nations Unies détermine que la substance ou le mélange est susceptible de présenter des propriétés explosives.
- ⁷ La classe de danger Matières et objets explosibles comprend les articles explosibles. Si la quantité de substance ou mélange explosible contenue dans l'article est connue, c'est cette quantité qui est prise en considération aux fins de la présente Convention. Si la quantité de substance ou mélange explosible contenue dans l'article n'est pas connue, c'est l'article entier qui sera considéré comme étant explosible aux fins de la présente Convention.
- ⁸ Les matières et objets explosibles de la division 1.4 déballés ou réemballés sont classés dans la rubrique 4 (matières et objets explosibles), à moins qu'il ne soit démontré que le danger correspond toujours à la division 1.4, conformément au SGH.
- ⁹ Selon les critères énoncés au chapitre 2.2.2 du SGH.
- ¹⁰ Les aérosols sont classés selon les critères énoncés au chapitre 2.3 du SGH et la troisième partie, section 31, du Manuel d'épreuves et de critères qui y est mentionnée.
- ¹¹ Pour utiliser cette rubrique, il doit être démontré que le générateur d'aérosol ne contient pas de gaz inflammable de catégorie 1 ou 2 ni de liquide inflammable de catégorie 1.
- ¹² Selon les critères énoncés au chapitre 2.4.2 du SGH.
- ¹³ Selon les critères énoncés au chapitre 2.6.2 du SGH.
- ¹⁴ Les liquides ayant un point d'éclair supérieur à 35 °C peuvent être considérés comme des liquides non inflammables à certaines fins réglementaires (par exemple, les transports) si l'épreuve de combustibilité entretenue du point L. 2, troisième partie, section 32, du Manuel d'épreuves et de critères a donné des résultats négatifs. Toutefois, cette remarque n'est pas valable en cas de température ou de pression élevée, et ces liquides doivent alors être classés dans cette catégorie.
- ¹⁵ Selon les critères énoncés au chapitre 2.6.2 du SGH.
- ¹⁶ Selon les critères énoncés au chapitre 2.6.2 du SGH.
- ¹⁷ Selon les critères énoncés aux chapitres 2.8.2 et 2.15.2.2 du SGH.
- ¹⁸ Selon les critères énoncés aux chapitres 2.8.2 et 2.15.2.2 du SGH.
- ¹⁹ Selon les critères énoncés au chapitre 4.1.2 du SGH.
- ²⁰ Selon les critères énoncés au chapitre 4.1.2 du SGH.
- ²¹ Selon les critères énoncés au chapitre 2.12.2 du SGH.
- ²² Nitrate d'ammonium (10 000): engrais susceptibles de subir une décomposition auto-entretenu. S'applique aux engrais composés/complexes à base de nitrate d'ammonium (les engrais composés/complexes à base de nitrate d'ammonium contenant du nitrate d'ammonium et du phosphate et/ou de la potasse) qui sont susceptibles de subir une décomposition autonome selon l'épreuve de décomposition en gouttière (voir Manuel d'épreuves et de critères, troisième partie, sous-section 38.2), dont la teneur en azote due au nitrate d'ammonium est:
- Comprise entre 15,75 % et 24,5 % en poids (une teneur en azote de 15,7 % en poids due au nitrate d'ammonium correspond à 45 % de nitrate d'ammonium et une teneur de 24,5 % en poids correspond à 70 %) et qui contiennent au maximum 0,4 % de combustibles/matières organiques au total, ou satisfont aux conditions d'un essai de résistance à la détonation approprié (par exemple: épreuve du tube d'acier de 4 pouces);
 - Inférieure ou égale à 15,75 % en poids, sans limitation de teneur en matières combustibles.
- ²³ Nitrate d'ammonium (5 000): qualité Engrais.
S'applique aux engrais simples à base de nitrate d'ammonium et aux engrais composés/complexes à base de nitrate d'ammonium dont la teneur en azote due au nitrate d'ammonium est:
- Supérieure à 24,5 % en poids, à l'exception des mélanges d'engrais simple à base de nitrate d'ammonium avec de la dolomie, du calcaire et/ou du carbonate de calcium, dont la pureté est d'au moins 90 %;
 - Supérieure à 15,75 % en poids pour les mélanges de nitrate d'ammonium et de sulfate d'ammonium;
 - Supérieure à 28 % en poids (une teneur en azote de 28 % en poids due au nitrate d'ammonium correspond à 80 % de nitrate d'ammonium) pour les mélanges d'engrais simple à base de nitrate d'ammonium avec de la dolomie, du calcaire et/ou du carbonate de calcium, dont la pureté est d'au moins 90 %, et qui satisfont aux conditions d'un essai de résistance à la détonation approprié (par exemple, épreuve du tube d'acier de 4 pouces).
- ²⁴ Nitrate d'ammonium (2 500): qualité technique.
S'applique:
- Au nitrate d'ammonium et aux mélanges à base de nitrate d'ammonium dans lesquels la teneur en azote due au nitrate d'ammonium est:
 - Comprise entre 24,5 % et 28 % en poids et qui ne contiennent pas plus de 0,4 % de substances combustibles;
 - Supérieure à 28 % en poids et qui ne contiennent pas plus de 0,2 % de substances combustibles;
 - Aux solutions aqueuses de nitrate d'ammonium dans lesquelles la concentration en nitrate d'ammonium est supérieure à 80 % en poids.
- ²⁵ Nitrate d'ammonium (50): matières «hors spécifications» et engrais ne satisfaisant pas aux conditions d'un essai de résistance à la détonation approprié (par exemple, épreuve du tube d'acier de 4 pouces).
S'applique:

a) Aux rebuts de fabrication ainsi qu'au nitrate d'ammonium et aux mélanges de nitrate d'ammonium, d'engrais simples à base de nitrate d'ammonium et d'engrais composés/complexes à base de nitrate d'ammonium visés dans les notes 23 et 24, qui sont ou ont été renvoyés par l'utilisateur final à un fabricant, à une installation de stockage temporaire ou une usine de retraitement en vue d'un recyclage ou d'un traitement destiné à garantir leur sécurité d'utilisation, parce qu'ils ne satisfont plus aux spécifications des notes 23 et 24;

b) Aux engrais visés dans la note 22 a) et dans la note 23, qui ne satisfont pas aux conditions d'un essai de résistance à la détonation (par exemple, épreuve du tube d'acier de 4 pouces).

²⁶Nitrate de potassium (10 000): engrais composés à base de nitrate de potassium (sous forme de comprimés ou de granulés) qui présentent les mêmes propriétés que le nitrate de potassium pur.

²⁷Nitrate de potassium (5 000): engrais composés à base de nitrate de potassium (sous forme de cristaux) qui présentent les mêmes propriétés dangereuses que le nitrate de potassium pur.

²⁸Biogaz affiné: aux fins de la mise en œuvre de la convention, le biogaz affiné peut être classé dans la rubrique 14 de la partie II de l'annexe I lorsqu'il a été traité conformément aux normes applicables en matière de biogaz purifié et affiné, en assurant une qualité équivalente à celle du gaz naturel, y compris pour ce qui est de la teneur en méthane, et qu'il a une teneur maximale en oxygène de 1 %.

²⁹Polychlorodibenzofuranes et polychlorodibenzodioxines.

Les quantités de polychlorodibenzofuranes et de polychlorodibenzodioxines se calculent au moyen de facteurs d'équivalence toxique (FET) proposés par l'Organisation mondiale de la Santé (OMS) pour les êtres humains et les mammifères en ce qui concerne les dioxines et composés apparentés, qui ont été réévalués en 2005:

Facteurs d'équivalence toxique (FET) établis par l'OMS en 2005

<i>Dioxines</i>	<i>FET</i>	<i>Furannes</i>	<i>FET</i>
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,5,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

Abbréviations: Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa, Pe = penta, t = tétra.

Référence: Martin Van den Berg et al., «The 2005 World Health Organization Reevaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds», *Toxicological Sciences*, vol. 93, n° 2 (octobre 2006), p. 223-241.

³⁰Pour autant que le mélange, en l'absence d'hypochlorite de sodium, ne soit pas classé comme étant d'une toxicité aquatique aiguë (catégorie I).

³¹Dans les cas où cette substance dangereuse relève également de la catégorie 10 – Liquides inflammables – ou 11 – Liquides inflammables, les quantités seuils les plus faibles s'appliquent aux fins de la Convention.

Annexe II

Procédure de la commission d'enquête en application des Articles 4 et 5

1. La (ou les) Partie(s) requérante(s) notifie(nt) au secrétariat qu'elle(s) soumet(tent) une (ou des) question(s) à une commission d'enquête constituée conformément aux dispositions de la présente Annexe. Cette notification expose l'objet de l'enquête. Le secrétariat informe immédiatement toutes les Parties à la Convention de cette demande d'enquête.
2. La commission d'enquête est composée de trois membres. La partie requérante et l'autre partie à la procédure d'enquête nomment l'une et l'autre un expert scientifique ou technique, et les deux experts ainsi nommés désignent d'un commun accord un troisième expert qui est le président de la commission d'enquête. Ce dernier ne doit pas être ressortissant de l'une des parties à la procédure d'enquête, ni avoir sa résidence habituelle sur le territoire de l'une de ces parties, ni être au service de l'une d'elles, ni s'être déjà occupé de l'affaire en question à quelque autre titre que ce soit.
3. Si, dans les deux mois qui suivent la nomination du deuxième expert le président de la commission d'enquête n'a pas été désigné, le Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe procède, à la demande de l'une des parties, à sa désignation dans un nouveau délai de deux mois.
4. Si, dans un délai d'un mois à compter de la réception de la notification adressée par le secrétariat, l'une des parties à la procédure d'enquête ne nomme pas un expert, l'autre partie peut en informer le Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe, qui désigne le président de la commission d'enquête dans un nouveau délai de deux mois. Dès sa désignation, le président de la commission d'enquête demande à la partie qui n'a pas nommé d'expert de le faire dans un délai d'un mois. Si elle ne le fait pas dans ce délai, le président en informe le Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe, qui procède à cette nomination dans un nouveau délai de deux mois.
5. La commission d'enquête arrête elle-même son règlement intérieur.
6. La commission d'enquête peut prendre toutes les mesures appropriées pour exercer ses fonctions.
7. Les parties à la procédure d'enquête facilitent la tâche de la commission d'enquête et, en particulier, par tous les moyens à leur disposition :
 - a) Fournissent à la commission d'enquête tous les documents, facilités et renseignements pertinents ;
 - b) Permettent à la commission d'enquête, si cela est nécessaire, de citer et d'entendre des témoins ou des experts.
8. Les parties et les experts protègent le secret de tout renseignement qu'ils reçoivent à titre confidentiel pendant les travaux de la commission d'enquête.
9. Si l'une des parties à la procédure d'enquête ne se présente pas devant la commission d'enquête ou s'abstient d'exposer sa position, l'autre partie peut demander à la commission d'enquête de poursuivre la procédure et d'achever ses travaux. Le fait pour une partie de ne pas se présenter devant la commission ou de ne pas exposer sa position ne fait pas obstacle à la poursuite ni à l'achèvement des travaux de la commission d'enquête.
10. À moins que la commission d'enquête n'en décide autrement en raison des circonstances particulières de l'affaire, les frais de ladite commission, y compris la rémunération de ses membres, sont supportés à parts égales par les parties à la procédure d'enquête. La commission d'enquête tient un relevé de tous ses frais et en fournit un état final aux parties.
11. Toute Partie qui a, en ce qui concerne l'objet de la procédure d'enquête, un intérêt d'ordre matériel et qui est susceptible d'être affectée par l'avis rendu par la commission d'enquête, peut intervenir dans la procédure, avec l'accord de la commission d'enquête.

12. Les décisions de la commission d'enquête sur les questions de procédure sont prises à la majorité de ses membres. L'avis définitif de la commission d'enquête reflète l'opinion de la majorité de ses membres et est assorti éventuellement, de l'exposé des opinions dissidentes.
13. La commission d'enquête rend son avis définitif dans les deux mois qui suivent la date à laquelle elle a été constituée, à moins qu'elle ne juge nécessaire de prolonger ce délai d'une durée qui ne devrait pas excéder deux mois.
14. L'avis définitif de la commission d'enquête est fondé sur des principes scientifiques acceptés. La commission d'enquête communique son avis définitif aux parties à la procédure d'enquête et au secrétariat.

Annexe III

Procédures à suivre en application de l'Article 4

1. La Partie d'origine peut demander à consulter une autre Partie conformément aux paragraphes 2 à 5 de la présente Annexe, afin de déterminer si cette Partie est touchée.
2. Si une activité proposée ou existante est dangereuse, la Partie d'origine, en vue de procéder à des consultations appropriées et efficaces, en donne notification, aux niveaux appropriés, à toute Partie pouvant, selon elle, être touchée, aussitôt que possible et au plus tard lorsqu'elle informe son propre public de l'activité en question. Dans le cas des activités dangereuses existantes, cette notification est donnée au plus tard dans les deux ans qui suivent l'entrée en vigueur de la présente Convention à l'égard de la Partie d'origine.
3. La notification contient, notamment :
 - a) Des informations sur l'activité dangereuse, y compris toute information ou tout rapport disponible, par exemple les informations fournies en application de l'Article 6, sur les effets transfrontières qu'elle pourrait avoir en cas d'accident industriel ;
 - b) L'indication d'un délai raisonnable pour la communication d'une réponse au titre du paragraphe 4 de la présente Annexe, compte tenu de la nature de l'activité.Peuvent être incluses dans cette notification les informations mentionnées au paragraphe 6 de la présente Annexe.
4. Les Parties qui ont reçu la notification répondent à la Partie d'origine dans le délai spécifié dans la notification en accusant réception de celle-ci et en indiquant si elles ont l'intention d'engager des consultations.
5. Si une Partie à qui la notification a été donnée fait savoir qu'elle n'a pas l'intention d'engager des consultations, ou si elle ne répond pas dans le délai spécifié dans la notification, les dispositions des paragraphes suivants de la présente Annexe ne s'appliquent pas. En pareil cas, il n'est pas porté préjudice au droit de la Partie d'origine de déterminer si elle doit procéder à une évaluation et à une analyse sur la base de sa législation et de sa pratique nationales.
6. Lorsqu'une Partie à laquelle elle a donné notification lui fait part de son désir d'engager des consultations, la Partie d'origine fournit à cette Partie, si elle ne l'a pas encore fait :
 - a) Les informations pertinentes relatives au déroulement de l'analyse, avec un échéancier pour la communication d'observations ;
 - b) Les informations pertinentes sur l'activité dangereuse et sur les effets transfrontières qu'elle pourrait avoir en cas d'accident industriel ;
 - c) La possibilité de participer à l'évaluation des informations ou de tout rapport démontrant d'éventuels effets transfrontières.
7. La Partie touchée fournit à la Partie d'origine, à la demande de celle-ci, les informations pouvant, raisonnablement, être obtenues au sujet de la zone relevant de sa juridiction qui est susceptible d'être touchée, si ces informations sont nécessaires pour procéder à l'évaluation et à l'analyse et prendre des mesures. Les informations sont fournies promptement et, selon qu'il convient, par l'intermédiaire d'un organe commun s'il en existe un.
8. La Partie d'origine fournit à la Partie touchée directement, s'il y a lieu, ou par l'intermédiaire d'un organe commun, s'il en existe un, les documents relatifs à l'analyse et à l'évaluation qui sont décrits à l'Annexe V, paragraphes 1 et 2.
9. Les Parties concernées informent le public dans les zones qui, raisonnablement, sont susceptibles d'être touchées par l'activité dangereuse et prennent des dispositions pour que les documents relatifs à l'analyse et à l'évaluation soient distribués au public et aux autorités des zones en question. Les Parties leur offrent la possibilité de formuler des

observations ou des objections au sujet de l'activité dangereuse et font en sorte que leurs vues soient transmises à l'autorité compétente de la Partie d'origine, soit directement, soit, s'il y a lieu, par l'intermédiaire de la Partie d'origine, dans un délai raisonnable.

10. Une fois que les documents relatifs à l'analyse et à l'évaluation sont prêts, la Partie d'origine engage, sans retard indu, des consultations avec la Partie touchée au sujet, notamment, des effets transfrontières de l'activité dangereuse en cas d'accident industriel et des mesures propres à limiter ces effets ou à les éliminer. Les consultations peuvent porter :

- a) Sur les solutions de remplacement possibles, y compris l'option « zéro » et sur les mesures qui pourraient être prises pour atténuer les effets transfrontières aux frais de la Partie d'origine ;
- b) Sur d'autres formes d'assistance mutuelle envisageables pour limiter tout effet transfrontière ;
- c) Sur toute autre question pertinente.

Les Parties concernées conviennent, au début des consultations, d'un délai raisonnable pour la durée de la période de consultations. Ces consultations peuvent être menées par l'intermédiaire d'un organe commun approprié, s'il en existe un.

11. Les Parties concernées veillent à ce qu'il soit dûment tenu compte de l'analyse et de l'évaluation ainsi que des observations reçues en application du paragraphe 9 de la présente Annexe et de l'issue des consultations mentionnées au paragraphe 10 de la présente Annexe.

12. La Partie d'origine notifie aux Parties touchées toute décision prise au sujet de l'activité ainsi que les motifs et considérations sur lesquels elle repose.

13. Si des informations supplémentaires pertinentes ayant trait aux effets transfrontières d'une activité dangereuse, qui n'étaient pas disponibles au moment où cette activité a fait l'objet de consultations, viennent à la connaissance d'une Partie concernée, celle-ci en informe immédiatement l'autre (ou les autres) Partie(s) concernée(s). Si l'une des Parties concernées le demande, de nouvelles consultations ont lieu.

Annexe IV

Mesures préventives à prendre en application de l'Article 6

Les mesures ci-après peuvent être appliquées selon la législation et les pratiques nationales, par les Parties, les autorités compétentes ou les exploitants ou dans le cadre d'efforts concertés :

1. Fixer des objectifs généraux ou particuliers en matière de sécurité ;
2. Adopter des dispositions législatives ou des directives concernant les mesures de sécurité et les normes de sécurité ;
3. Identifier les activités dangereuses qui exigent l'application de mesures préventives spéciales, y compris éventuellement un système de licences ou d'autorisations ;
4. Evaluer les analyses de risque ou les études de sécurité relatives aux activités dangereuses et un plan d'action en vue de l'application des mesures nécessaires ;
5. Fournir aux autorités compétentes les informations nécessaires pour évaluer les risques ;
6. Appliquer la technologie la plus appropriée, afin de prévenir les accidents industriels et de protéger les êtres humains et l'environnement ;
7. Dispenser un enseignement et une formation appropriés à toutes les personnes participant à des activités dangereuses sur le site tant en situation normale qu'en situation anormale, afin de prévenir les accidents industriels ;
8. Etablir des structures et des pratiques de gestion interne qui permettent l'application et le maintien effectifs des règlements de sécurité ;
9. Surveiller les activités dangereuses et effectuer des vérifications et des inspections.

Annexe V

Analyse et évaluation

1. Le champ et le degré de détail de l'analyse et de l'évaluation de l'activité' dangereuse devraient varier en fonction de leur objet.
2. Le tableau suivant illustre les éléments qu'il faudrait prendre en considération dans le cadre de l'analyse et de l'évaluation aux fins prévues dans différents Articles et énumérées ci-après :

<i>Objet de l'analyse</i>	<i>Eléments à prendre en considération</i>
Préparation aux situations d'urgence en application de l'Article 8	<ol style="list-style-type: none">1) Quantités et propriétés des substances dangereuses présentes sur le site ;2) Courts scénarios descriptifs d'un échantillon représentatif d'accidents industriels pouvant être provoqués par l'activité dangereuse, avec une indication de la probabilité de chacun ;3) Pour chaque scénario :<ol style="list-style-type: none">a) La quantité approximative de substance rejetée ;b) L'étendue et la gravité des conséquences du rejet tant sur les personnes que sur l'environnement, dans des conditions favorables et défavorables, y compris l'étendue des zones à risque ;c) Le délai dans lequel le phénomène déclencheur pourrait dégénérer en accident industriel ;d) Toute action qui pourrait être entreprise pour limiter autant que possible la probabilité d'une aggravation ;4) L'importance et la répartition de la population dans le voisinage, y compris toute grande concentration de personnes susceptibles de se trouver dans la zone à risque ;5) L'âge, la mobilité et la vulnérabilité de cette population.
Prise de décision concernant le choix du site en application de l'Article 7	<p>En sus des éléments visés aux alinéas 1 à 5 ci-dessus :</p> <ol style="list-style-type: none">6) La gravité du dommage causé aux personnes et à l'environnement selon la nature et les circonstances du rejet ;7) La distance du site de l'activité dangereuse à laquelle des effets nocifs sur les personnes et l'environnement peuvent, raisonnablement, être observés en cas d'accident industriel ;8) La même information en tenant compte non seulement de la situation présente, mais aussi des aménagements prévus ou que l'on peut raisonnablement prévoir.
Information du public en application de l'Article 9	<p>En sus des éléments visés aux alinéas 1 à 4 ci-dessus :</p> <ol style="list-style-type: none">9) Les personnes qui peuvent être touchées en cas d'accident industriel.

Convention
sur les effets transfrontières des accidents industriels

Objet de l'analyse

Éléments à prendre en considération

Mesures préventives en application de l'Article 6

En sus des éléments visés aux alinéas 4 à 9 ci-dessus, des versions plus détaillées des descriptions et des évaluations visées aux alinéas 1 à 3 seront nécessaires en vue de l'adoption de mesures préventives. Outre ces descriptions et évaluations, il faudrait prendre en considération les éléments ci-après :

10) Les quantités de matières dangereuses manipulées et les conditions de manipulation :

11) Une liste de scénarios pour les divers types d'accidents industriels ayant des effets graves, avec des exemples de tous les incidents possibles, du moins important au plus important et des effets que peuvent avoir les activités menées dans le voisinage :

12) Pour chaque scénario, une description des phénomènes qui pourraient être à l'origine d'un accident industriel et de l'enchaînement des événements qui pourraient entraîner l'aggravation :

13) Une évaluation au moins en termes généraux du degré de probabilité de chacun de ces événements, compte tenu des mesures prévues à l'alinéa 14 :

14) Une description des mesures préventives concernant aussi bien le matériel que les procédures, visant à réduire autant que possible la probabilité de chaque événement :

15) Une évaluation des effets que des écarts par rapport aux conditions d'exploitation normales pourraient avoir, avec la description des dispositions à prendre en conséquence pour arrêter sans danger l'activité dangereuse ou toute phase de celle-ci en cas de situation d'urgence, et des besoins de formation du personnel pour que les écarts susceptibles d'avoir de graves conséquences soient rapidement détectés et que les mesures appropriées soient prises :

16) Une évaluation indiquant jusqu'à quel point les modifications, les travaux de réparation et les travaux de maintenance intéressant l'activité dangereuse pourraient compromettre les mesures de contrôle, et les dispositions à prendre en conséquence pour que ce contrôle soit maintenu.

Annexe VI

Prise de décision concernant le choix du site en application de l'Article 7

Les dispositions ci-après illustrent les éléments qu'il faudrait prendre en considération en application de l'Article 7 :

1. Les résultats de l'analyse et de l'évaluation des risques, y compris d'une évaluation en application de l'Annexe V des caractéristiques physiques de la zone dans laquelle il est prévu d'implanter l'activité dangereuse ;
2. Les résultats des consultations et du processus de participation du public ;
3. Une analyse de l'augmentation ou de la diminution du risque entraîné par tout élément nouveau sur le territoire de la Partie touchée, en rapport avec une activité dangereuse existante sur le territoire de la Partie d'origine ;
4. L'évaluation des risques environnementaux, y compris de tout effet transfrontière ;
5. Une évaluation des nouvelles activités dangereuses qui pourraient être source de risques ;
6. La possibilité d'implanter les activités dangereuses nouvelles et de modifier sensiblement les activités dangereuses existantes suffisamment loin des agglomérations existantes pour que leur sécurité ne soit pas menacée et d'établir un périmètre de sécurité autour du site des activités dangereuses ; à l'intérieur de ce périmètre les éléments nouveaux qui auraient pour effet d'augmenter le chiffre de la population exposée ou d'accroître d'une autre manière la gravité du risque devraient être examinés de près.

Annexe VII

Mesures de préparation aux situations d'urgences en application de l'Article 8

1. Tous les plans d'urgence, tant sur le site qu'à l'extérieur du site, devraient être coordonnés de façon à disposer d'un ensemble complet de mesures permettant de faire face efficacement aux accidents industriels.
2. Les plans d'urgence devraient prévoir les mesures nécessaires pour localiser les situations d'urgence et en prévenir ou en limiter autant que possible les effets transfrontières. Ils devraient aussi prévoir des dispositions pour alerter la population et, s'il y a lieu, organiser les opérations d'évacuation et d'autres opérations de protection ou de secours, ainsi que des services sanitaires.
3. Les plans d'urgence devraient contenir, à l'intention du personnel travaillant sur le site, des personnes risquant d'être touchées à l'extérieur du site et des équipes de secours, des précisions sur la marche à suivre, tant sur le plan technique qu'en ce qui concerne l'organisation, pour faire face à un accident industriel susceptible d'avoir des effets transfrontières et pour en prévenir et en limiter autant que possible les effets sur la population et sur l'environnement, aussi bien sur le site qu'à l'extérieur.
4. Les plans d'urgence applicables sur le site pourraient par exemple :
 - a) Indiquer les attributions et responsabilités organisationnelles sur le site en cas de situation d'urgence ;
 - b) Décrire la marche à suivre en cas d'accident industriel ou de menace imminente d'un tel accident, pour maîtriser la situation ou l'événement, ou indiquer où il est possible de trouver cette description ;
 - c) Décrire le matériel et les ressources disponibles ;
 - d) Indiquer les dispositions à prendre pour alerter rapidement, en cas d'accident industriel, l'autorité publique chargée des premiers secours à l'extérieur du site, y compris le type d'informations à communiquer lors de l'alerte initiale et les dispositions à prendre pour fournir des informations plus détaillées lorsqu'elles deviennent disponibles ;
 - e) Indiquer les dispositions prévues pour former le personnel aux tâches qu'il sera appelé à accomplir.
5. Les plans d'urgence applicables à l'extérieur du site pourraient par exemple :
 - a) Indiquer les attributions et responsabilités organisationnelles à l'extérieur du site en cas de situation d'urgence, notamment les modalités d'intégration avec les plans applicables sur le site ;
 - b) Indiquer les méthodes et les procédures à suivre par le personnel de secours et le personnel médical ;
 - c) Indiquer les méthodes à appliquer pour déterminer rapidement la zone touchée ;
 - d) Indiquer les dispositions à prendre pour que l'accident industriel soit promptement notifié aux Parties touchées ou susceptibles de l'être et pour que cette liaison soit par la suite maintenue ;
 - e) Identifier les ressources nécessaires pour exécuter le plan et le dispositif de coordination ;
 - f) Indiquer les dispositions prévues pour informer le public y compris, s'il y a lieu, le dispositif prévu pour compléter et rediffuser les éléments d'information qui lui sont communiqués en application de l'Article 9 ;
 - g) Indiquer les dispositions prévues en matière de formation et d'exercices.
6. Les plans d'urgence pourraient indiquer les mesures à prendre pour traiter, rassembler, nettoyer, stocker, enlever et éliminer en toute sécurité les substances dangereuses et les matières contaminées et procéder à la remise en état.

Annexe VIII

Eléments d'information à communiquer au public en application de l'Article 9

1. Nom de la société, adresse où se déroule l'activité dangereuse et identification, par la position qu'elle occupe, de la personne qui communique l'information ;
2. Explication, en termes simples, de l'activité dangereuse, y compris des risques encourus ;
3. Nom courant ou nom générique ou classe générale de danger des substances et préparations qui sont utilisées dans le cadre de l'activité dangereuse et indication de leurs principales caractéristiques de danger ;
4. Informations générales tirées d'une évaluation de l'impact sur l'environnement, si elles sont disponibles et pertinentes ;
5. Informations générales relatives à la nature de l'accident industriel qui pourrait éventuellement se produire dans le cadre de l'activité dangereuse, y compris aux effets qu'il pourrait avoir sur la population et l'environnement ;
6. Informations appropriées sur la manière dont la population touchée sera alertée et tenue informée en cas d'accident industriel ;
7. Informations appropriées sur les mesures que la population touchée devrait prendre et sur le comportement qu'elle devrait adopter en cas d'accident industriel ;
8. Informations appropriées sur les dispositions prises à l'égard de l'activité dangereuse, y compris sur les liens avec les services de secours, pour faire face aux accidents industriels, en limiter la gravité et en atténuer les effets ;
9. Informations générales sur le plan d'urgence à l'extérieur du site, établi par les services de secours pour y combattre tout effet d'un accident industriel, y compris ses effets transfrontières ;
10. Informations générales sur les exigences et conditions spéciales auxquelles l'activité dangereuse doit satisfaire selon la réglementation et/ou les dispositions administratives nationales pertinentes, y compris les systèmes de licences ou d'autorisations ;
11. Indications destinées à permettre au public de savoir où s'adresser pour obtenir de plus amples informations.

Annexe IX

Systèmes de notification des accidents industriels à mettre en place en application de l'Article 10

1. Les systèmes de notification des accidents industriels permettent de communiquer le plus rapidement possible des données et des prévisions selon les codes préalablement fixés et en utilisant des systèmes de transmission et de traitement de données compatibles, pour donner l'alerte et intervenir en cas de situation d'urgence, et pour prendre des mesures afin de limiter autant que possible et de circonscrire les conséquences d'effets transfrontières, compte tenu des différents besoins aux différents niveaux.
2. Les éléments à notifier en cas d'accident industriel sont notamment les suivants :
 - a) Le type et l'ampleur de l'accident industriel, les substances dangereuses en jeu (si on les connaît) et la gravité des effets qu'il peut éventuellement avoir ;
 - b) L'heure et le lieu exact de l'accident ;
 - c) Toute autre information disponible, nécessaire pour faire face efficacement à l'accident industriel.
3. La notification d'un accident industriel doit être complétée, à intervalles appropriés, ou chaque fois que le besoin s'en fait sentir, par la notification d'autres informations pertinentes sur l'évolution de la situation concernant les effets transfrontières.
4. Des essais et des examens sont effectués périodiquement pour vérifier l'efficacité des systèmes de notification des accidents industriels et le personnel concerné reçoit une formation permanente. S'il y a lieu, ces essais, examens et activités de formation sont menés conjointement.

Annexe X

Assistance mutuelle en application de L'Article 12

1. La direction, le contrôle, la coordination et la supervision générale de l'assistance incombent à la Partie qui demande l'assistance. Le personnel participant à l'opération d'assistance agit conformément à la législation pertinente de la Partie qui demande l'assistance. Les autorités compétentes de cette dernière coopèrent avec l'autorité désignée par la Partie qui fournit l'assistance en application de l'Article 17, pour assumer la supervision directe du personnel et du matériel fournis par cette Partie pour l'opération.
2. La Partie qui demande l'assistance fournit, dans la mesure de ses moyens, des facilités et services locaux pour la bonne administration de l'assistance et assure la protection du personnel, du matériel et des fournitures amenés sur son territoire à cette fin par la Partie qui fournit l'assistance ou en son nom.
3. Sauf accord contraire entre les Parties concernées, l'assistance est fournie aux frais de la Partie qui demande l'assistance. La Partie qui fournit l'assistance peut à tout moment renoncer en tout ou partie au remboursement de ses frais.
4. La Partie qui demande l'assistance fait tout son possible pour accorder à la Partie qui fournit l'assistance et aux personnes qui agissent en son nom les privilèges, immunités ou facilités qui leur sont nécessaires pour s'acquitter promptement de leurs fonctions d'assistance. La Partie qui demande l'assistance n'est pas tenue d'appliquer la présente disposition à ses nationaux ou aux résidents permanents ni de leur accorder les privilèges et immunités mentionnés ci-dessus.
5. Les Parties s'efforcent, à la demande de la Partie qui demande l'assistance ou de la Partie qui la fournit, de faciliter le transit sur leur territoire – à destination ou en provenance du territoire de la Partie qui demande l'assistance – du personnel, du matériel et des biens employés dans le cadre de l'opération d'assistance, qui ont fait l'objet d'une notification en bonne et due forme.
6. La Partie qui demande l'assistance fait en sorte que le personnel ayant fait l'objet d'une notification en bonne et due forme ainsi que le matériel et les biens employés dans le cadre de l'opération d'assistance puissent facilement pénétrer sur son territoire national, y séjourner et le quitter.
7. En ce qui concerne les actes résultant directement de l'assistance fournie, la Partie qui demande l'assistance, en cas de décès de personnes ou de dommages corporels, de perte de biens ou de dommages matériels ou de dommages à l'environnement causés sur son territoire pendant la fourniture de l'assistance demandée, met hors de cause et indemnise la Partie qui fournit l'assistance ou les personnes agissant en son nom et leur accorde réparation en cas de décès de ces personnes ou de dommages subis par elles et en cas de perte de matériel ou d'autres biens ou de dommages au matériel ou à d'autres biens employés dans le cadre de l'opération d'assistance. Il incombe à la Partie qui demande l'assistance de répondre aux réclamations présentées par des tiers contre la Partie qui fournit l'assistance ou contre des personnes agissant en son nom.
8. Les Parties concernées coopèrent étroitement afin de faciliter le règlement des procédures juridictionnelles et des réclamations auxquelles pourraient donner lieu les opérations d'assistance.
9. Toute Partie peut demander une assistance relative au traitement médical ou à la réinstallation temporaire, sur le territoire d'une autre Partie, de personnes victimes d'un accident.
10. La Partie touchée ou qui demande l'assistance peut à tout moment, après avoir procédé à des consultations appropriées et par voie de notification, demander l'arrêt de l'assistance reçue ou fournie en application de la présente Convention. Une fois qu'une telle demande a été faite, les Parties concernées se consultent en vue de prendre des dispositions pour mettre fin comme il convient à l'assistance.

Annexe XI

Échange d'informations en application de l'Article 15

Les informations échangées comprennent notamment les éléments énumérés ci-après, lesquels peuvent également donner lieu à une coopération multilatérale et bilatérale :

- a) Mesures législatives et administratives, politiques, objectifs et priorités concernant la prévention, la préparation et la lutte, activités scientifiques et mesures techniques pour réduire le risque d'accidents industriels résultant d'activités dangereuses, et, notamment, en atténuer les effets transfrontières ;
- b) Mesures et plans d'urgence au niveau approprié, ayant des incidences sur d'autres Parties ;
- c) Programmes de surveillance, de planification et de recherche-développement, y compris leur application et leur contrôle ;
- d) Mesures prises pour prévenir les accidents industriels, s'y préparer et y faire face ;
- e) Expérience acquise en matière d'accidents industriels et coopération établie pour faire face à des accidents industriels ayant eu des effets transfrontières ;
- f) Mise au point et application des meilleures technologies disponibles pour mieux protéger l'environnement et en améliorer la sécurité ;
- g) Préparation aux situations d'urgence et mesures de lutte en cas de situation d'urgence ;
- h) Méthodes utilisées pour prévoir les risques, y compris les critères relatifs à la surveillance et à l'évaluation des effets transfrontières.

Annexe XII

Taches à entreprendre au titre de l'assistance mutuelle en application de l'Article 18, paragraphe 4

1. *Rassemblement et diffusion d'informations et de données :*

a) Mise en place et exploitation d'un système de notification des accidents industriels qui permette de fournir des informations sur les accidents industriels et sur les experts, afin d'associer ces derniers aussi vite que possible à la fourniture d'une assistance :

b) Constitution et exploitation d'une banque de données pour la réception, le traitement et la diffusion des informations nécessaires sur les accidents industriels, y compris leurs effets, ainsi que sur les mesures appliquées et leur efficacité :

c) Etablissement et tenue d'une liste des substances dangereuses, en précisant les caractéristiques et en indiquant comment procéder en cas d'accident industriel mettant en jeu ces substances :

d) Constitution et tenue d'un registre d'experts pouvant fournir des services consultatifs et d'autres types d'assistance en ce qui concerne les mesures de prévention, de préparation et de lutte, y compris les mesures de remise en état :

e) Tenue d'une liste des activités dangereuses :

f) Etablissement et tenue d'une liste des substances dangereuses visées par les dispositions de l'Annexe I, Partie I.

2. *Recherche, formation et méthodologies :*

a) Construction et fourniture de modèles fondés sur l'expérience acquise en matière d'accidents industriels ainsi que de scénarios de prévention, de préparation et de lutte ;

b) Promotion de l'éducation et de la formation, organisation de colloques internationaux et promotion de la coopération en matière de recherche-développement.

3. *Assistance technique :*

a) Prestation de services consultatifs visant à renforcer la capacité des Parties d'appliquer des mesures de prévention, de préparation et de lutte :

b) Inspection : à la demande d'une Partie, de ses activités dangereuses et fourniture d'une aide destinée à permettre à celle-ci d'organiser ses inspections nationales conformément aux dispositions de la présente Convention.

4. *Assistance en cas de situation d'urgence :* Octroi, à la demande d'une Partie, d'une assistance, notamment en envoyant sur le site d'un accident industriel des experts chargés de fournir des services consultatifs et d'autres types d'assistance pour faire face à l'accident industriel.

Annexe XIII

Arbitrage

1. La (ou les) Partie(s) requérante(s) notifie(nt) au secrétariat que les Parties sont convenues de soumettre le différend à l'arbitrage en application de l'Article 21, paragraphe 2 de la présente Convention. La notification expose l'objet de l'arbitrage et indique, en particulier, les Articles de la présente Convention dont l'interprétation ou l'application est en cause. Le secrétariat transmet les informations reçues à toutes les Parties à la présente Convention.
2. Le tribunal arbitral est composé de trois membres. La (ou les) Partie(s) requérante(s) et l'autre (ou les autres) Partie(s) au différend nomment un arbitre et les deux arbitres ainsi nommés désignent d'un commun accord le troisième arbitre qui est le président du tribunal arbitral. Ce dernier ne doit pas être ressortissant de l'une des parties au différend ni avoir sa résidence habituelle sur le territoire de l'une de ces parties, ni être au service de l'une d'elles, ni s'être déjà occupé de l'affaire à quelque autre titre que ce soit.
3. Si, dans les deux mois qui suivent la nomination du deuxième arbitre, le président du tribunal arbitral n'a pas été désigné, le Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe procède, à la demande de l'une des parties au différend, à sa désignation dans un nouveau délai de deux mois.
4. Si, dans un délai de deux mois à compter de la réception de la demande, l'une des parties au différend ne procède pas à la nomination d'un arbitre, l'autre partie peut en informer le Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe, qui désigne le président du tribunal arbitral dans un nouveau délai de deux mois. Dès sa désignation, le président du tribunal arbitral demande à la partie qui n'a pas nommé d'arbitre de le faire dans un délai de deux mois. Si elle ne le fait pas dans ce délai, le président en informe le Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe, qui procède à cette nomination dans un nouveau délai de deux mois.
5. Le tribunal arbitral rend sa sentence conformément au droit international et aux dispositions de la présente Convention.
6. Tout tribunal arbitral constitué en application des dispositions de la présente Annexe arrête lui-même sa procédure.
7. Les décisions du tribunal arbitral, tant sur les questions de procédure que sur le fond, sont prises à la majorité de ses membres.
8. Le tribunal peut prendre toutes les mesures appropriées pour établir les faits.
9. Les parties au différend facilitent la tâche du tribunal arbitral et, en particulier, par tous les moyens à leur disposition :
 - a) Fournissent au tribunal tous les documents, facilités et renseignements pertinents ; et
 - b) Permettent au tribunal, si cela est nécessaire, de citer et d'entendre des témoins ou des experts.
10. Les parties au différend et les arbitres protègent le secret de tout renseignement qu'ils reçoivent à titre confidentiel pendant la procédure d'arbitrage.
11. Le tribunal arbitral peut, à la demande de l'une des parties, recommander des mesures conservatoires.
12. Si l'une des parties au différend ne se présente pas devant le tribunal arbitral ou ne fait pas valoir ses moyens, l'autre partie peut demander au tribunal de poursuivre la procédure et de rendre sa sentence définitive. Le fait pour une partie de ne pas se présenter ou de ne pas faire valoir ses moyens ne fait pas obstacle au déroulement de la procédure.
13. Le tribunal arbitral peut connaître et décider des demandes reconventionnelles directement liées à l'objet du différend.

14. À moins que le tribunal arbitral n'en décide autrement en raison des circonstances particulières de l'affaire, les frais du tribunal, y compris la rémunération de ses membres, sont supportés à parts égales par les parties au différend. Le tribunal tient un relevé de tous ses frais et en fournit un état final aux parties au différend.

15. Toute Partie à la présente Convention qui a, en ce qui concerne l'objet du différend, un intérêt d'ordre juridique et qui est susceptible d'être affectée par une décision prise dans l'affaire peut intervenir dans la procédure, avec l'accord du tribunal.

16. Le tribunal arbitral rend sa sentence dans les cinq mois qui suivent la date à laquelle il a été constitué, à moins qu'il ne juge nécessaire de prolonger ce délai d'une durée qui ne devrait pas excéder cinq mois.

17. La sentence du tribunal arbitral est assortie d'un exposé des motifs. Elle est définitive et obligatoire pour toutes les parties au différend. Le tribunal arbitral la communique aux parties au différend et au secrétariat. Ce dernier transmet les informations reçues à toutes les Parties à la présente Convention.

18. Tout différend entre les parties au sujet de l'interprétation ou de l'exécution de la sentence peut être soumis par l'une des parties au tribunal arbitral qui a rendu ladite sentence ou, si ce dernier ne peut en être saisi, à un autre tribunal constitué à cet effet de la même manière que le premier.

**Конвенция о трансграничном
воздействии промышленных аварий**

Совершено в Хельсинки, 17 марта 1992 года

с поправками от 19 декабря 2015 года

**ОРГАНИЗАЦИЯ
ОБЪЕДИНЕННЫХ
НАЦИЙ**

New York and Geneva, 2017

Преамбула

Стороны настоящей Конвенции:

учитывая особое значение защиты людей и окружающей среды от воздействия промышленных аварий в интересах нынешнего и будущих поколений,

признавая важность и безотлагательность предотвращения серьезного вредного воздействия промышленных аварий на людей и окружающую среду и содействия всем мерам, которые стимулируют рациональное, экономически целесообразное и эффективное использование мероприятий по предотвращению аварий, обеспечению готовности к ним и по ликвидации их последствий с целью достижения экологически безопасного и устойчивого экономического развития,

учитывая, что вредное воздействие промышленных аварий может ощущаться за пределами границ и требует сотрудничества между государствами,

подтверждая необходимость содействия активному международному сотрудничеству между заинтересованными государствами до, во время и после аварии в целях укрепления соответствующей политики, а также усиления и координации действий на всех надлежащих уровнях для предотвращения промышленных аварий, обеспечения готовности к ним и ликвидации их трансграничного воздействия,

отмечая важность и полезность двусторонних и многосторонних мероприятий по предотвращению промышленных аварий, обеспечению готовности к ним и ликвидации их воздействия,

сознавая роль, которую играет в этой области Европейская экономическая комиссия Организации Объединенных Наций (ЕЭК) и ссылаясь, в числе прочего, на Кодекс поведения ЕЭК при аварийном загрязнении трансграничных внутренних вод и Конвенцию об оценке воздействия на окружающую среду в трансграничном контексте,

принимая во внимание соответствующие положения Заключительного акта Совещания по безопасности и сотрудничеству в Европе (СБСЕ), Итогового документа Венской встречи представителей государств — участников СБСЕ и результаты Софийского совещания государств — участников СБСЕ по защите окружающей среды, а также соответствующие виды деятельности и механизмы Программы Организации Объединенных Наций по окружающей среде (ЮНЕП), в частности программу АПЕЛЛ. Международной организации труда (МОТ), в частности Кодекс мер по предотвращению крупномасштабных промышленных аварий, и других соответствующих международных организаций,

учитывая соответствующие положения Декларации Конференции Организации Объединенных Наций по проблемам окружающей человека среды, и в частности принцип 21, согласно которому государства, в соответствии с Уставом Организации Объединенных Наций и принципами международного права, имеют суверенное право разрабатывать свои собственные ресурсы исходя из своей политики в области окружающей среды и несут ответственность за обеспечение того, чтобы деятельность в пределах действия их юрисдикции или контроля не наносила ущерба окружающей среде других государств или районов за пределами действия национальной юрисдикции,

принимая во внимание принцип "загрязнитель платит" в качестве общего принципа международного права окружающей среды,

подчеркивая принципы международного права и обычая, в частности, принципы добрососедства, взаимности, недискриминации и доброй воли,

договорились о нижеследующем:

Статья 1

Определения

Для целей настоящей Конвенции:

- a) "Промышленная авария" означает событие, возникающее в результате неконтролируемых изменений в ходе любой деятельности, связанной с опасными веществами, либо:
- i) на промышленном объекте, например, в ходе производства, использования, хранения, перемещения или удаления; либо
 - ii) при транспортировке, в той степени, как это охватывается пунктом 2 d) статьи 2;
- b) "Опасная деятельность" означает любую деятельность, в ходе которой одно или более чем одно опасное вещество присутствует или может присутствовать в количествах, равных или превышающих предельные количества, перечисленные в приложении I к настоящей Конвенции, и которая способна привести к трансграничному воздействию;
- c) "Воздействие" означает любые прямые или косвенные, немедленные или возникшие через какое-то время, вредные последствия промышленной аварии, в частности для:
- i) людей, флоры и фауны;
 - ii) почвы, воды, воздуха и ландшафта;
 - iii) взаимосвязи между факторами, указанными в подпунктах i) и ii);
 - iv) материальных ценностей и культурного наследия, включая исторические памятники;
- d) "Трансграничное воздействие" означает серьезное воздействие в пределах действия юрисдикции той или иной Стороны в результате промышленной аварии, происшедшей в пределах действия юрисдикции другой Стороны;
- e) "Оператор" означает любое физическое или юридическое лицо, включая государственные органы, отвечающее за проведение какой-либо деятельности, например, под наблюдением которого осуществляется та или иная деятельность, которое планирует осуществлять или осуществляет какую-либо деятельность;
- f) "Сторона", если в тексте не содержится иного указания, означает Договаривающуюся Сторону настоящей Конвенции;
- g) "Сторона происхождения" означает любую Сторону или Стороны, в пределах действия юрисдикции которой или которых произошла или может произойти промышленная авария;
- h) "Затрагиваемая Сторона" означает любую Сторону или Стороны, которую или которые затрагивает или может затронуть трансграничное воздействие промышленной аварии;
- i) "Заинтересованные Стороны" означает любую Сторону происхождения и любую затрагиваемую Сторону;
- j) "Общественность" означает одно или несколько физических или юридических лиц.

Статья 2

Сфера действия Конвенции

1. Настоящая Конвенция применяется в отношении предотвращения промышленных аварий, обеспечения готовности к ним и ликвидации последствий аварий, которые могут привести к трансграничному воздействию, включая воздействие аварий, вызванных стихийными бедствиями, а также в отношении международного

сотрудничества, касающегося взаимной помощи, исследований и разработок, обмена информацией и технологией в области предотвращения промышленных аварий, обеспечения готовности к ним и ликвидации их последствий.

2. Настоящая Конвенция не применяется в отношении:

- a) ядерных аварий или чрезвычайных ситуаций, связанных с радиоактивным заражением;
- b) аварий, вызванных деятельностью на военных объектах;
- c) разрушения плотин, за исключением воздействия промышленных аварий, вызванных такими разрушениями;
- d) аварий на наземном транспорте, за исключением:
 - i) срочной ликвидации последствий таких аварий;
 - ii) транспортных операций на промышленной площадке, на которой осуществляется опасная деятельность;
- e) случайных выбросов генетически модифицированных организмов;
- f) аварий в результате деятельности в морской среде, включая разведку или разработку морского дна;
- g) разливов в море нефти или других вредных веществ.

Статья 3

Общие положения

1. Стороны, учитывая усилия, уже предпринятые на национальном и международном уровнях, принимают соответствующие меры и сотрудничают в рамках настоящей Конвенции в целях защиты людей и окружающей среды от промышленных аварий путем предотвращения таких аварий, насколько это возможно, уменьшения их частоты и серьезности и смягчения их воздействия. С этой целью применяются меры по предотвращению аварий, обеспечению готовности к ним и ликвидации их последствий, включая восстановительные меры.
2. Стороны посредством обмена информацией, консультаций и других совместных мер разрабатывают и осуществляют без необоснованного промедления политику и стратегии для снижения риска промышленных аварий и совершенствования мер по их предотвращению, обеспечению готовности к ним и ликвидации их последствий, включая восстановительные меры, принимая при этом во внимание усилия, уже предпринимаемые на национальном и международном уровнях, с целью исключения ненужного дублирования.
3. Стороны обеспечивают положение, при котором оператору вменяется в обязанность принятие всех мер, необходимых для исключения риска при осуществлении опасной деятельности и предотвращения промышленных аварий.
4. Для осуществления положений настоящей Конвенции Стороны принимают соответствующие законодательные, регулирующие, административные и финансовые меры в целях предотвращения аварий, обеспечения готовности к ним и ликвидации их последствий.
5. Положения настоящей Конвенции не наносят ущерба каким-либо обязательствам Сторон в соответствии с международным правом в отношении промышленных аварий и опасной деятельности.

Статья 4

Установление опасных видов деятельности, консультации и консультативные заключения

1. В целях принятия предупредительных мер и мер по обеспечению готовности Сторона происхождения принимает в случае необходимости меры по установлению опасных видов деятельности в пределах действия ее юрисдикции и обеспечивает уведомление затрагиваемых Сторон о любой такой планируемой или осуществляемой деятельности.
2. Заинтересованные Стороны по инициативе любой такой Стороны проводят консультации по установлению таких опасных видов деятельности, в отношении которых есть основания считать, что они могут вызвать трансграничное воздействие. Если заинтересованные Стороны не достигают договоренности в отношении того, является ли та или иная деятельность опасной деятельностью, то любая такая Сторона может, если только заинтересованные Стороны не договорились об ином способе решения такого вопроса, передать этот вопрос в комиссию по запросам в соответствии с положениями приложения II к настоящей Конвенции для получения консультативного заключения по данному вопросу.
3. В отношении планируемой или осуществляемой опасной деятельности Стороны применяют процедуры, изложенные в приложении III к настоящей Конвенции.
4. В тех случаях, когда опасная деятельность подлежит оценке воздействия на окружающую среду в соответствии с Конвенцией об оценке воздействия на окружающую среду в трансграничном контексте и такая оценка включает анализ трансграничного воздействия промышленных аварий, происшедших в связи с опасной деятельностью, осуществляемой в соответствии с положениями настоящей Конвенции, окончательное решение, принимаемое для целей Конвенции об оценке воздействия на окружающую среду в трансграничном контексте, должно отвечать соответствующим требованиям этой Конвенции.

Статья 5

Добровольное распространение действия

Заинтересованным Сторонам следует по инициативе любой из них проводить обсуждения по вопросу о том, следует ли рассматривать ту или иную деятельность, не охватываемую приложением I, а качестве опасной деятельности. В случае взаимного согласия они могут использовать любой консультативный механизм по своему выбору или комиссию по запросам в соответствии с приложением II для получения соответствующего разъяснения. В случае достижения заинтересованными Сторонами договоренности по этому вопросу настоящая Конвенция или любая ее часть применяются к этой деятельности, как если бы она была опасной деятельностью.

Статья 6

Предотвращение

1. Стороны принимают соответствующие меры в целях предотвращения промышленных аварий, в том числе меры, стимулирующие операторов осуществлять действия по снижению риска промышленных аварий. Такие меры могут включать меры, перечисленные в приложении IV к настоящей Конвенции, но не ограничиваются ими.
2. В отношении любой опасной деятельности Сторона происхождения требует, чтобы оператор продемонстрировал безопасность осуществления опасной деятельности путем предоставления такой

информации, как основные данные о процессе, включая анализ и оценку, предусмотренные в приложении V к настоящей Конвенции, но не ограничиваясь ими.

Статья 7

Принятие решений о размещении

В рамках своей правовой системы Страна происхождения с целью сведения к минимуму риска для населения и окружающей среды всех затрагиваемых Стран принимает меры к формированию политики в области размещения новых и значительной модификации существующих объектов, на которых осуществляется опасная деятельность. В рамках своих правовых систем затрагиваемые Страны принимают меры к формированию политики в области проведения существенных мероприятий в районах, которые могут быть затронуты трансграничным воздействием промышленной аварии, возникшей в результате опасной деятельности, с целью сведения к минимуму связанного с нею риска. При разработке и формировании такой политики Страна происхождения следует рассматривать вопросы, изложенные в подпунктах 1-8 пункта 2 приложения V и в приложении VI к настоящей Конвенции.

Статья 8

Готовность к чрезвычайным ситуациям

1. Страны принимают надлежащие меры для обеспечения и поддержания соответствующей готовности к чрезвычайным ситуациям в целях ликвидации последствий промышленных аварий. Страны обеспечивают принятие мер по обеспечению готовности в целях смягчения трансграничного воздействия таких аварий, при этом деятельность в пределах промышленной площадки проводится операторами. Эти меры могут включать меры, о которых говорится в приложении VII к настоящей Конвенции, но не ограничиваются ими. В частности, заинтересованные Страны информируют друг друга о своих планах действий в чрезвычайных ситуациях.
2. В отношении опасной деятельности Страна происхождения обеспечивает подготовку и осуществление планов действий в чрезвычайных ситуациях на промышленной площадке, включая принятие приемлемых мер в целях ликвидации последствий аварии и других мер по предотвращению и сведению к минимуму трансграничного воздействия. Страна происхождения обеспечивает другим заинтересованным Страна происхождения предоставление имеющихся у нее элементов для разработки планов действий в чрезвычайных ситуациях.
3. В отношении опасных видов деятельности каждая Страна происхождения обеспечивает подготовку и осуществление планов действий в чрезвычайных ситуациях за пределами промышленной площадки, предусматривающих меры, которые должны быть приняты в пределах ее территории в целях предотвращения и сведения к минимуму трансграничного воздействия. При подготовке таких планов учитываются результаты анализа и оценки, в частности вопросы, указанные в подпунктах 1-5 пункта 2 приложения V. Заинтересованные Страны стремятся обеспечить совместимость таких планов. При необходимости разрабатываются совместные планы действий в чрезвычайных ситуациях за пределами промышленной площадки, для содействия принятию надлежащих мер по ликвидации последствий аварии.
4. Планы действий в чрезвычайных ситуациях следует пересматривать регулярно или, если это требуют обстоятельства, с учетом опыта, приобретенного при ликвидации последствий имевших место чрезвычайных ситуаций.

Статья 9

Информация для общественности и ее участие

1. Стороны обеспечивают предоставление надлежащей информации общественности в районах, которые могут быть затронуты аварией, происшедшей в результате опасной деятельности. Эта информация направляется по таким каналам, которые заинтересованные Стороны считают подходящими, и включает элементы, содержащиеся в приложении VIII к настоящей Конвенции, при этом в ней следует учитывать вопросы, указанные в подпунктах 1-4 и 9 пункта 2 приложения V.
2. Сторона происхождения в соответствии с положениями настоящей Конвенции и когда это возможно и необходимо предоставляет общественности в районах, которые могут быть затронуты, возможность участвовать в соответствующих процедурах с целью выражения ее мнений и беспокойства в отношении мер по предотвращению аварий и обеспечению готовности к ним, а также обеспечивает, чтобы возможность, предоставляемая общественности затрагиваемой Стороны, была эквивалентна возможности, имеющейся у общественности Стороны происхождения.
3. В соответствии со своими правовыми системами и, при желании, на основе взаимности Стороны предоставляют физическим или юридическим лицам, которые испытывают или могут испытать на себе вредное трансграничное воздействие промышленной аварии на территории какой-либо Стороны, одинаковый доступ к соответствующим административным и судебным процедурам и равное обращение в рамках этих процедур, включая возможности возбуждения судебного дела и подачи апелляции в связи с решением, затрагивающим их права, что и лицам, находящимся в пределах действия их собственной юрисдикции.

Статья 10

Системы уведомления о промышленных авариях

1. Стороны обеспечивают создание и эксплуатацию совместных и эффективных систем уведомления об авариях на соответствующих уровнях в целях получения и передачи уведомлений о промышленных авариях, содержащих информацию, необходимую для противодействия трансграничному воздействию.
2. В случае возникновения или неминуемой угрозы возникновения промышленной аварии, которая оказывает или может оказать трансграничное воздействие, Сторона происхождения обеспечивает, чтобы затрагиваемые Стороны на соответствующих уровнях безотлагательно уведомлялись об этом через системы уведомления о промышленных авариях. Такое уведомление включает в себя элементы, содержащиеся в приложении IX к настоящей Конвенции.
3. Заинтересованные Стороны обеспечивают, чтобы в случае возникновения промышленной аварии или ее неминуемой угрозы как можно скорее и в той мере, в какой это соответствует обстоятельствам, начали осуществляться планы действий в чрезвычайных ситуациях, подготовленные в соответствии со статьей 8.

Статья 11

Ликвидация последствий аварий

1. В случае промышленной аварии или ее неминуемой угрозы Стороны обеспечивают принятие как можно скорее адекватных мер по ликвидации последствий, используя при этом наиболее эффективные методы ограничения воздействия или сведения его к минимуму.
2. В случае возникновения или неминуемой угрозы возникновения промышленной аварии, которая оказывает или может оказать трансграничное воздействие, заинтересованные Стороны принимают меры по

проведению оценки воздействия, в необходимых случаях — совместно, в целях принятия адекватных мер по ликвидации последствий аварии. Заинтересованные Стороны прилагают усилия в целях координации принимаемых ими мер по ликвидации последствий аварии.

Статья 12

Взаимная помощь

1. Если в случае промышленной аварии какая-либо Сторона нуждается в помощи, она может запросить ее у других Сторон, указав размеры и вид требуемой помощи. Сторона, к которой обращен запрос о помощи, незамедлительно принимает решение и информирует Сторону, направившую запрос, о том, может ли она предоставить требуемую помощь, а также указывает размер и условия помощи, которая может быть предоставлена.
2. Заинтересованные Стороны сотрудничают с целью облегчения незамедлительного предоставления согласованной в соответствии с пунктом 1 настоящей статьи помощи, включая, в случае необходимости, действия, направленные на сведение к минимуму последствий и воздействия промышленной аварии, а также для предоставления помощи общего характера. В тех случаях, когда между Сторонами не заключены двусторонние или многосторонние соглашения, охватывающие предусмотренные ими меры по предоставлению взаимной помощи, такая помощь предоставляется в соответствии с приложением X к настоящей Конвенции, если Стороны не договорились об ином.

Статья 13

Ответственность

Стороны оказывают поддержку соответствующим международным усилиям по выработке норм, критериев и процедур в области ответственности.

Статья 14

Исследования и разработки

Стороны, по мере необходимости, выступают с предложениями и сотрудничают в области проведения исследований и разработок по методам и технологиям предотвращения промышленных аварий, обеспечения готовности к ним и ликвидации их последствий. В этих целях Стороны поощряют и активно развивают научно-техническое сотрудничество, включая проведение исследований в области менее опасных процессов для ограничения связанных с авариями опасностей и предупреждения и ограничения последствий промышленных аварий.

Статья 15

Обмен информацией

Стороны на многостороннем или двустороннем уровне обмениваются доступной в разумных пределах информацией, включающей элементы, содержащиеся в приложении XI к настоящей Конвенции.

Статья 16

Обмен технологией

1. Стороны, исходя из своих законов, правил и практики, способствуют обмену технологией с целью предотвращения промышленных аварий, обеспечения готовности к ним и ликвидации их последствий, в особенности путем содействия:

- a) обмену имеющейся технологией на различной финансовой основе;
- b) прямым связям и сотрудничеству в промышленности;
- c) обмену информацией и опытом;
- d) предоставлению технической помощи.

2. При оказании содействия видам деятельности, перечисленным выше в подпунктах a)-d) пункта 1 настоящей статьи, Стороны создают благоприятные условия путем содействия контактам и сотрудничеству между соответствующими организациями и отдельными лицами как в частном, так и в государственном секторах, которые могут обеспечить предоставление технологии, проектно-конструкторского обслуживания, оборудования или финансовых средств.

Статья 17

Компетентные органы и пункты связи

1. Каждая Сторона назначает или создает один или несколько компетентных органов для целей настоящей Конвенции.

2. Без ущерба для других договоренностей, достигнутых на двустороннем или многостороннем уровне, каждая Сторона назначает или создает один пункт связи для целей уведомления об авариях в соответствии со статьей 10 и один пункт связи для целей взаимной помощи в соответствии со статьей 12. Предпочтительно, чтобы эти функции выполнялись, одним и тем же пунктом связи.

3. Каждая Сторона в течение трех месяцев со дня вступления в силу настоящей Конвенции в отношении этой Стороны информирует другие Стороны через упоминаемый в статье 20 секретариат о том, какой орган или какие органы были назначены этой Стороной в качестве ее пункта(ов) связи и ее компетентного органа или органов.

4. Каждая Сторона в течение одного месяца со дня принятия решения информирует другие Стороны через секретариат о любых изменениях, касающихся назначений, сделанных ею в соответствии с пунктом 3 настоящей статьи.

5. Каждая Сторона обеспечивает непрерывное функционирование своего пункта связи и систем уведомления о промышленных авариях в соответствии со статьей 10.

6. Каждая Сторона обеспечивает непрерывное функционирование своего пункта связи и органов, отвечающих в соответствии со статьей 12 за направление и получение запросов о предоставлении помощи и принятие таких предложений.

Статья 18

Конференция Сторон

1. Представители Сторон составляют Конференцию Сторон настоящей Конвенции и проводят свои совещания на регулярной основе. Первое совещание Конференции Сторон проводится не позднее, чем через один год со дня вступления в силу настоящей Конвенции. В последующем совещания Конференции Сторон проводятся по крайней мере один раз в год или по письменной просьбе любой из Сторон при условии, что в течение шести месяцев со дня уведомления их секретариатом об этой просьбе она будет поддержана по меньшей мере одной третью Сторон.
2. Конференция Сторон:
 - a) рассматривает ход осуществления настоящей Конвенции;
 - b) осуществляет консультативные функции, направленные на укрепление возможностей Сторон по предотвращению промышленных аварий, обеспечению готовности к ним и ликвидации их трансграничного воздействия и на содействие предоставлению технической помощи и консультаций по просьбе Сторон, имеющих дело с промышленными авариями;
 - c) в случае необходимости, создает рабочие группы и другие соответствующие механизмы для рассмотрения вопросов, связанных с осуществлением и развитием настоящей Конвенции, и для подготовки с этой целью соответствующих исследований и другой документации, а также для представления рекомендаций на рассмотрение Конференции Сторон;
 - d) выполняет такие другие функции, которые могут потребоваться в соответствии с положениями настоящей Конвенции;
 - e) на своем первом совещании рассматривает и принимает консенсусом правила процедуры совещаний.
3. При осуществлении своих функций Конференция Сторон, когда она считает это целесообразным, сотрудничает также с другими соответствующими международными организациями.
4. Конференция Сторон на своем первом совещании определяет программу работы, в частности в отношении пунктов, содержащихся в приложении XII к настоящей Конвенции. Конференция Сторон также принимает решения в отношении методов работы, включая использование национальных центров и сотрудничество с соответствующими международными организациями, создание системы с целью облегчения осуществления настоящей Конвенции, в частности для оказания взаимной помощи в случае промышленной аварии, и учитывая имеющую к этому отношению деятельность, проводимую в рамках соответствующих международных организаций. В качестве части программы работы Конференция Сторон рассматривает деятельность существующих национальных, региональных и международных центров, а также других органов и программ, направленную на координацию информационной деятельности и усилий по предотвращению промышленных аварий, обеспечению готовности к ним и ликвидации их последствий с целью определения того, какие могут потребоваться дополнительные международные учреждения или центры для осуществления задач, перечисленных в приложении XII.
5. Участники Конференции Сторон на своем первом совещании приступают к рассмотрению процедур создания более благоприятных условий для обмена технологией в области предотвращения промышленных аварий, обеспечения готовности к ним и ликвидации их воздействия.
6. Конференция Сторон утверждает руководящие принципы и критерии, способствующие определению опасной деятельности для целей настоящей Конвенции.

Статья 19

Право голоса

1. За исключением случаев, предусмотренных в пункте 2 настоящей статьи, каждая Сторона настоящей Конвенции имеет один голос.
2. Региональные организации экономической интеграции, определяемые в статье 27, осуществляют свое право голоса по вопросам, входящим в их компетенцию, располагая числом голосов, равным числу их государств-членов, являющихся Сторонами настоящей Конвенции. Такие организации утрачивают свое право голоса, если их государства-члены осуществляют свое право голоса, и наоборот.

Статья 20

Секретариат

Исполнительный секретарь Европейской экономической комиссии выполняет следующие секретариатские функции:

- a) созывает и подготавливает совещания Сторон;
- b) передает Сторонам доклады и другую информацию, полученную в соответствии с положениями настоящей Конвенции;
- c) осуществляет такие иные функции, которые могут быть определены Сторонами.

Статья 21

Урегулирование споров

1. При возникновении спора между двумя или более Сторонами относительно толкования или применения настоящей Конвенции они стремятся к урегулированию спора путем переговоров или любым другим способом урегулирования споров, приемлемым для участвующих в споре сторон.
2. При подписании, ратификации, принятии, утверждении настоящей Конвенции или присоединении к ней или в любое время после этого любая Сторона может в письменном виде заявить Депозитарии о том, что применительно к спору, не урегулированному в соответствии с пунктом 1 настоящей статьи, она принимает одно или оба из следующих средств урегулирования споров в качестве обязательного для любой Стороны, принимающей на себя такое же обязательство:
 - a) передача спора в Международный Суд;
 - b) арбитраж в соответствии с процедурой, изложенной в приложении XIII к настоящей Конвенции.
3. Если участвующие в споре стороны приняли оба способа урегулирования споров, упомянутые в пункте 2 настоящей статьи, спор может быть передан только в Международный Суд, если стороны не договорятся об ином.

Статья 22

Ограничения в отношении предоставления информации

1. Положения настоящей Конвенции не затрагивают прав или обязанностей Сторон, вытекающих из их национальных законов, правил, административных положений или принятой правовой практики и применимых международных правил, защищать информацию, относящуюся к данным личного характера, промышленной и коммерческой тайне, включая интеллектуальную собственность, или национальной безопасности.
2. Если Сторона тем не менее решает предоставить такую защищаемую информацию другой Стороне, Сторона, получающая такую защищаемую информацию, уважает конфиденциальность полученной информации и соблюдает условия, на которых она предоставляется, и использует эту информацию лишь для тех целей, в которых она была передана.

Статья 23

Осуществление Конвенции

Стороны периодически представляют доклады о ходе осуществления настоящей Конвенции.

Статья 24

Двусторонние и многосторонние соглашения

1. Для выполнения своих обязательств по настоящей Конвенции Стороны могут сохранять существующие или заключать новые двусторонние или многосторонние соглашения или иные договоренности.
2. Положения настоящей Конвенции не затрагивают право Сторон принимать, при необходимости на основе двусторонних или многосторонних соглашений, более строгие меры, чем те, которые предусмотрены в настоящей Конвенции.

Статья 25

Статус Приложений

Приложения к настоящей Конвенции составляют неотъемлемую часть Конвенции.

Статья 26

Поправки к Конвенции

1. Любая Сторона может предлагать поправки к настоящей Конвенции.
2. Текст любой предлагаемой поправки к настоящей Конвенции представляется в письменном виде Исполнительному секретарю Европейской экономической комиссии, который препровождает его всем Сторонам. Конференция Сторон обсуждает предложенные поправки на своем очередном ежегодном совещании при том условии, что такие предложения направлены Исполнительным секретарем Европейской экономической комиссии Сторонам по крайней мере за девяносто дней до совещания.

Конвенция
о трансграничном воздействии промышленных аварий

3. Что касается поправок к настоящей Конвенции — за исключением поправок к приложению I, процедура внесения которых описывается в пункте 4 настоящей статьи, — то:

a) поправки принимаются консенсусом Сторон, присутствующих на совещании, и представляются Депозитарием всем Сторонам для ратификации, принятия или утверждения;

b) документы о ратификации, принятии или утверждении поправок сдаются на хранение Депозитарием. Поправки, принятые в соответствии с настоящей статьей, вступают в силу для принявших их Сторон на девяностый день после даты получения Депозитарием шестнадцатого документа о ратификации, принятии или утверждении;

c) впоследствии поправки вступают в силу для любой другой Стороны на девяностый день после сдачи на хранение этой Стороной своих документов о ратификации, принятии или утверждении поправок.

4. Что касается поправок к приложению I, то:

a) Стороны прилагают все усилия для достижения соглашения консенсусом. Если все средства для достижения консенсуса были исчерпаны и соглашение не достигнуто, то в качестве последнего средства поправка принимается большинством в девять десятых голосов присутствующих на совещании и участвующих в голосовании Сторон. Поправки, принятые Конференцией Сторон, препровождаются Сторонам и рекомендуются для утверждения;

b) по истечении двенадцати месяцев после даты их препровождения Исполнительным секретарем Европейской экономической комиссии поправки к приложению I вступают в силу для тех Сторон настоящей Конвенции, которые не представили уведомления в соответствии с положениями пункта 4 c) настоящей статьи, при условии, что по крайней мере шестнадцать Сторон не представили такого уведомления;

c) любая Сторона, которая не может утвердить какую-либо поправку к приложению I настоящей Конвенции, уведомляет об этом в письменном виде Исполнительного секретаря Европейской экономической комиссии в течение двенадцати месяцев после даты получения сообщения о принятии поправки. Исполнительный секретарь незамедлительно сообщает всем Сторонам о получении любого такого уведомления. Любая Сторона может в любое время принять поправку, отказавшись от своего предшествующего заявления, и после этого данная поправка к приложению I вступает в силу для этой Стороны;

d) для цели настоящего пункта выражение "присутствующие и участвующие в голосовании Стороны" означает Стороны, присутствующие и голосующие за или против.

Статья 27

Подписание

Настоящая Конвенция открыта для подписания в Хельсинки с 17 по 18 марта 1992 года включительно и затем в Центральных учреждениях Организации Объединенных Наций в Нью-Йорке до 18 сентября 1992 года государствами — членами Европейской экономической комиссии, а также государствами, имеющими консультативный статус при Европейской экономической комиссии в соответствии с пунктом 8 резолюции 36 (IV) Экономического и Социального Совета от 28 марта 1947 года, и региональными организациями экономической интеграции, созданным суверенными государствами — членами Европейской экономической комиссии, которым их государства-члены передали полномочия по вопросам, регулируемым настоящей Конвенцией, включая полномочия заключать договоры, касающиеся данных вопросов.

Статья 28

Депозитарий

В качестве депозитария настоящей Конвенции выступает Генеральный секретарь Организации Объединенных Наций.

Статья 29

Ратификация, принятие, утверждение и присоединение

1. Настоящая Конвенция подлежит ратификации, принятию или утверждению подписавшими ее государствами и региональными организациями экономической интеграции, упомянутыми в статье 27.
2. Настоящая Конвенция открыта для присоединения для государств и организаций, упомянутых в статье 27.
3. Любая упомянутая в статье 27 организация, которая становится Стороной настоящей Конвенции при том, что ни одно из государств — членов этой организации не является Стороной настоящей Конвенции, будет связана всеми обязательствами, предусмотренными настоящей Конвенцией. В случае, когда одно или несколько государств — членов такой организации являются Сторонами настоящей Конвенции, данная организация и ее государства-члены принимают решение о своей соответствующей ответственности за выполнение своих обязательств по настоящей Конвенции. В таких случаях данная организация и ее государства-члены не могут одновременно пользоваться правами, предусмотренными в настоящей Конвенции.
4. В своих документах о ратификации, принятии, утверждении или присоединении региональные организации экономической интеграции, упомянутые в статье 27, заявляют о пределах своей компетенции в отношении вопросов, регулируемых настоящей Конвенцией. Эти организации также информирует Депозитария о любом существенном изменении пределов своей компетенции.

Статья 30

Вступление в силу

1. Настоящая Конвенция вступает в силу на девяностый день после даты сдачи на хранение шестнадцатого документа о ратификации, принятии, утверждении или присоединении.
2. Для целей пункта 1 настоящей статьи любой документ, сданный на хранение какой-либо организацией, упомянутой в статье 27, не рассматривается в качестве дополнительного к документам, сданным на хранение государствами — членами такой организации.
3. Для каждого упомянутого в статье 27 государства или организации, которое или которая ратифицирует, принимает или утверждает настоящую Конвенцию или присоединяется к ней после сдачи на хранение шестнадцатого документа о ратификации, принятии, утверждении или присоединении, настоящая Конвенция вступает в силу на девяностый день после даты сдачи на хранение таким государством или организацией своего документа о ратификации, принятии, утверждении или присоединении.

Статья 31

Выход из Конвенции

1. В любое время по истечении трех лет со дня вступления в силу настоящей Конвенции в отношении какой-либо Стороны эта Сторона может выйти из Конвенции путем направления письменного уведомления Депозитарно. Любой такой выход приобретает силу на девятый день после даты получения уведомления о нем Депозитарием.
2. Любой такой выход не затрагивает применения статьи 4 к какой-либо деятельности, в отношении которой сделано уведомление в соответствии с пунктом 1 статьи 4 или передана просьба о проведении обсуждений в соответствии с пунктом 2 статьи 4.

Статья 32

Аутентичные тексты

Подлинник настоящей Конвенции, английский, русский и французский тексты которой являются равно аутентичными, сдается на хранение Генеральному секретарю Организации Объединенных Наций.

В удостоверение чего нижеподписавшиеся, должным образом на то уполномоченные, подписали настоящую Конвенцию.

Совершено в Хельсинки семнадцатого марта одна тысяча девятьсот девяносто второго года.

Приложение I

Опасные вещества для целей определения опасных видов деятельности

Если вещество или смесь, конкретно указанные в части II, входят также в одну или несколько категорий, приведенных в части I, то в этом случае используется предельное количество, указанное в части II.

Для определения опасных видов деятельности Стороны принимают во внимание фактические или предполагаемые опасные свойства и/или количества всех присутствующих опасных веществ или опасных веществ, в отношении которых разумно предвидеть возможность их образования при утрате контроля над какой-либо деятельностью, включая деятельность по хранению в пределах того или иного опасного вида деятельности.

Часть I

Категории веществ и смесей, не указанных конкретно в части II

<i>Категория в соответствии с Согласованной на глобальном уровне системой классификации опасности и маркировки химической продукции (СГС) Организации Объединенных Наций</i>	<i>Предельное количество (в метрич. тоннах)</i>
1. Остротоксичные, класс 1, все пути поступления в организм ²	20
2. Остротоксичные: Класс 2, все пути поступления в организм ³ Класс 3, ингаляционный путь поступления в организм ⁴	200
3. Специфическая токсичность для отдельного органа мишени (СТОО) – СТОО при однократном воздействии (ОВ), класс 1 ⁵	200
4. Взрывчатые – неустойчивые взрывчатые или взрывчатые, в тех случаях когда вещество, смесь или изделие входит в подкласс 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 или 1.6 главы 2.1.2 критериев СГС, или вещества или смеси, обладающие взрывчатыми свойствами согласно испытаниям серии 2, предусмотренным в части I "Испытания и критерии" Рекомендаций ООН по перевозке опасных грузов, и не относящиеся к классам опасности "Органические пероксиды" или "Саморазлагающиеся вещества и смеси" ^{6,7}	50
5. Взрывчатые, в тех случаях когда вещество, смесь или изделие входит в подкласс 1.4 главы 2.1.2 критериев СГС ^{7,8}	200
6. Воспламеняющиеся газы, класс 1 или 2 ⁹	50
7. Аэрозоли ¹⁰ , класс 1 или 2, содержащие воспламеняющиеся газы класса 1 или 2 или воспламеняющиеся жидкости класса 1	500 (нетто)
8. Аэрозоли ¹⁰ , класс 1 или 2, не содержащие воспламеняющихся газов класса 1 или 2 или воспламеняющихся жидкостей класса 1 ¹¹	50 000 (нетто)
9. Окисляющие газы, класс 1 ¹²	200
10. Легковоспламеняющиеся жидкости: Воспламеняющиеся жидкости, класс 1, или Воспламеняющиеся жидкости, класс 2 или 3, содержащиеся при температуре, превышающей их температуру кипения ¹³ , или Другие жидкости с температурой вспышки ≤60 °С, содержащиеся при температуре, превышающей их температуру кипения ¹⁴	50

Конвенция
о трансграничном воздействии промышленных аварий

Категория в соответствии с Согласованной на глобальном уровне системой классификации опасности и маркировки химической продукции (СГС) Организации Объединенных Наций	Предельное количество (в метрич. тоннах)
11. Легковоспламеняющиеся жидкости: Воспламеняющиеся жидкости, класс 2 или 3, которые при особых условиях обработки, таких как высокое давление или высокая температура, могут создать опасность серьезной аварии ¹⁵ , или Другие жидкости с температурой вспышки ≤ 60 °C, которые при особых условиях обработки, таких как высокое давление или высокая температура, могут создать опасность промышленной аварии ¹⁴	200
12. Воспламеняющиеся жидкости, класс 2 или 3, не охваченные пунктами 10 и 11 ¹⁶	50 000
13. Саморазлагающиеся вещества и смеси и органические пероксиды: Саморазлагающиеся вещества и смеси, тип А или В, или Органические пероксиды типа А или В ¹⁷	50
14. Саморазлагающиеся вещества и смеси и органические пероксиды: Саморазлагающиеся вещества и смеси типа С, D, E или F или Органические пероксиды типа С, D, E или F ¹⁸	200
15. Пирофорные жидкости и твердые вещества, класс 1	200
16. Оксиляющие жидкости и твердые вещества, класс 1, 2 или 3	200
17. Вещества, опасные в водной среде, класс острой токсичности 1 или класс хронической токсичности 1 ¹⁹	200
18. Вещества, опасные в водной среде, класс хронической токсичности 2 ²⁰	500
19. Вещества и смеси, вступающие в бурную реакцию с водой, такие как ацетилхлорид, тетрахлорид титана	500
20. Вещества и смеси, выделяющие воспламеняющиеся газы при контакте с водой, класс 1 ²¹	500
21. Вещества и смеси, выделяющие токсичные газы при контакте с водой (вещества и смеси, которые при контакте с водой или влажным воздухом выделяют газы, относимые по острой токсичности к классу 1, 2 или 3, такие как фосфид алюминия или пентасернистый фосфор)	200

Часть II
Конкретные вещества

<i>Вещество</i>	<i>Предельное количество (в метрич. тоннах)</i>
1a. Нитрат аммония ²²	10 000
1b. Нитрат аммония ²³	5 000
1c. Нитрат аммония ²⁴	2 500
1d. Нитрат аммония ²⁵	50
2a. Нитрат калия ²⁶	10 000
2b. Нитрат калия ²⁷	5 000
3. Пентаоксид мышьяка, мышьяковая (V) кислота и/или ее соли	2
4. Триоксид мышьяка, мышьяковистая (III) кислота и/или ее соли	0,1
5. Бром	100
6. Хлор	25
7. Соединения никеля в виде ингалируемого порошка: монооксид никеля, диоксид никеля, сульфид никеля, дисульфид триникеля, триоксид диникеля	1
8. Этиленгликоль	20
9. Фтор	20
10. Формальдегид (концентрация $\geq 90\%$)	50
11. Водород	50
12. Хлороводород (сжиженный газ)	250
13. Алкилы свинца	50
14. Сжиженные воспламеняющиеся газы, класс 1 или 2 (включая сжиженный нефтяной газ), и природный газ ²⁸	200
15. Ацетилен	50
16. Оксид этилена	50
17. Оксид пропилена	50
18. Метанол	5 000
19. 4,4'-метилден-бис (2-хлоранилин) и/или его соли в виде порошка	0,01
20. Метилизоцианат	0,15
21. Кислород	2 000
22. Диизоцианат толуола (2,4-диизоцианатотолуол и 2,6-диизоцианатотолуол)	100
23. Хлорокись углерода (фосген)	0,75
24. Арсен (мышьяковистый водород)	1
25. Фосфин (фосфористый водород)	1
26. Дихлорид серы	1
27. Триоксид серы	75
28. Полихлордибензофураны и полихлордибензодиоксены (включая тетрахлордибензодиоксен (ТХДД)), рассчитанные в эквиваленте ТХДД ²⁹	0,001

Вещество	Предельное количество (в метрич. тоннах)
29. Следующие канцерогенные вещества или смеси, содержащие следующие канцерогенные вещества в концентрации свыше 5% веса: 4-аминофенил и/или его соли, бензотрихлорид, бензидин и/или его соли, бис (хлорметилловый) эфир, хлорметилловый метилэфир, 1,2-диброметан, диэтилсульфат, диметилкарбамонилхлорид, 1,2-дибром-3-хлорпропан, 1,2-диметилгидразин, диметилнитрозамин, гексаметилфосфортримид, гидразин, 2-нафтиламин и/или соли, 4-нитродифенил и 1,3-пропансульфон	2
30. Нефтепродукты и альтернативные виды топлива: а) газойлины и нефтя; б) керосины (включая топливо для реактивных двигателей); с) газойли (включая дизельное топливо, топливо коммунально-бытового назначения и смешанные газойли); д) тяжелые виды топлива; е) альтернативные виды топлива, используемые для тех же целей и имеющие аналогичные свойства с точки зрения воспламеняемости и экологической опасности, что и продукты, указанные в пунктах а)-д)	25 000
31. Безводный аммиак	200
32. Трехфтористый бор	20
33. Сернистый водород	20
34. Пиперидин	200
35. Бис(2-диметиламиноэтил) (метил)амин	200
36. 3-(2-этилгексилорекс)пропиламин	200
37. Смеси гипохлорида натрия, включенные в класс остроотоксичных веществ в водной среде 1 [H400], содержащие <5% активного хлора и не включенные ни в какие другие классы опасных веществ в части 1 приложения I ³⁰	500
38. Пропиламин ³¹	2 000
39. Трет-бутилакрилат ³¹	500
40. 2-метил-3-бутеннитрил ³¹	2 000
41. Тетрагидро-3,5-диметил-1,3,5,-тиадиазин-2-тион (дазомет) ³¹	200
42. Метилакрилат ³¹	2 000
43. 3-метилпиридин ³¹	2 000
44. 1-бром-3-хлорпропан ³¹	2 000

Примечания:

¹ Критерии в соответствии с Согласованной на глобальном уровне системой классификации опасности и маркировки химической продукции (СГС) (ST/SG/AC.10/30/Rev.4). При классификации веществ или смесей для целей части I настоящего приложения Сторонам следует использовать нижеследующие критерии, если только в национальном законодательстве не приняты другие юридически обязательные критерии. Смеси рассматриваются так же, как чистые вещества, при условии что они остаются в пределах концентраций, установленных в соответствии с их свойствами согласно СГС, если нет указания на их процентный состав или другого конкретного указания.

² Согласно критериям, указанным в главах 3.1.2 и 3.1.3 СГС.

³ Согласно критериям, указанным в главах 3.1.2 и 3.1.3 СГС.

⁴ Вещества, относящиеся к классу 3 опасности острой пероральной токсичности, включаются в позицию 2 по острой токсичности вещества в тех случаях, когда не может быть произведена ни классификация острой токсичности при ингаляционном воздействии, ни классификация острой токсичности при дермальном воздействии, например из-за недостатка убедительных данных о токсичности при таком воздействии.

- ⁵ Вещества, которые вызывают значительную токсичность у людей или в отношении которых на основании данных исследований на подопытных животных можно считать, что они потенциально могут вызывать значительную токсичность у людей после однократного воздействия. Дополнительные указания приведены на рис. 3.8.1 и в таблице 3.8.1 части 3 СГС.
- ⁶ Испытание взрывчатых свойств веществ и смесей является необходимым только в тех случаях, когда по итогам процедуры предварительной проверки в соответствии с частью 6 приложения 3 к Руководству по испытаниям и критериям установлено, что вещество или смесь потенциально обладает взрывчатыми свойствами.
- ⁷ Класс опасности "Взрывчатые" включает взрывчатые изделия. Если количество взрывчатого вещества или смеси, содержащихся в изделии, известно, то для целей настоящей Конвенции учитывается это количество. Если количество взрывчатого вещества или смеси, содержащихся в изделии, не известно, то для целей настоящей Конвенции в качестве взрывчатого рассматривается все изделие.
- ⁸ Когда взрывчатые вещества подкласса 1.4 не упакованы или перепакованы, они включаются в позицию 4 ("Взрывчатые"), если только опасность не оговаривается как по-прежнему соответствующая подклассу 1.4 в соответствии с СГС.
- ⁹ Согласно критериям, приведенным в главе 2.2.2 СГС.
- ¹⁰ Аэрозоли классифицируются согласно критериям, приведенным в главе 2.3 СГС и Руководстве по испытаниям и критериям, часть III, раздел 31, на которые там делается ссылка.
- ¹¹ Для использования этой позиции требуется документальное подтверждение того, что в дозаторе аэрозоля не содержится ни воспламеняющегося газа класса 1 или 2, ни воспламеняющейся жидкости класса 1.
- ¹² Согласно критериям, приведенным в главе 2.4.2 СГС.
- ¹³ Согласно критериям, приведенным в главе 2.6.2 СГС.
- ¹⁴ Жидкости с температурой вспышки более 35 °С для некоторых целей регулирования (например, на транспорте) могут рассматриваться как невоспламеняющиеся жидкости в случае получения негативных результатов при проведении испытания L.2 на устойчивость горения, предусмотренного в части III раздела 32 Руководства по испытаниям и критериям. Однако это положение утрачивает свою силу в условиях повышенных параметров, например при повышении температуры или давления, и тогда данные жидкости включаются в эту позицию.
- ¹⁵ Согласно критериям, приведенным в главе 2.6.2 СГС.
- ¹⁶ Согласно критериям, приведенным в главе 2.6.2 СГС.
- ¹⁷ Согласно критериям, приведенным в главах 2.8.2 и 2.15.2.2 СГС.
- ¹⁸ Согласно критериям, приведенным в главах 2.8.2 и 2.15.2.2 СГС.
- ¹⁹ Согласно критериям, приведенным в главе 4.1.2 СГС.
- ²⁰ Согласно критериям, приведенным в главе 4.1.2 СГС.
- ²¹ Согласно критериям, приведенным в главе 2.12.2 СГС.
- ²² Нитрат аммония (10 000): удобрения, способные к самоподдерживающемуся разложению.
В эту категорию входят сложные/составные удобрения на основе нитрата аммония (сложные/составные удобрения, содержащие нитрат аммония вместе с фосфатом и/или углекислым кальцием), которые способны к самоподдерживающемуся разложению согласно испытанию с использованием лотка (см. Руководство по испытаниям и критериям, часть III, подраздел 38.2) и в которых содержание азота за счет присутствия нитрата аммония составляет:
- a) от 15,75% до 24,5% по весу (показатели содержания азота в 15,75% и 24,5% по весу как результата присутствия нитрата аммония соответствуют показателям содержания последнего 45% и 70%), а также которые либо содержат не более 0,4% горючих/органических материалов, либо отвечают требованиям соответствующего испытания на сопротивляемость детонации (например, испытания с использованием 4-дюймовой стальной трубы);
 - b) не более 15,75% по весу и неограниченное количество горючих материалов.
- ²³ Нитрат аммония (5 000): сорта, предназначенные для использования в удобрениях.
Здесь имеются в виду простые удобрения на основе нитрата аммония и сложные/составные удобрения на основе нитрата аммония, в которых содержание азота за счет присутствия нитрата аммония составляет:
- a) более 24,5% по весу, за исключением смесей простых удобрений на основе нитрата аммония с доломитом, известняком и/или карбонатом кальция с чистотой не менее 90%;
 - b) более 15,75% по весу для смесей нитрата и сульфата аммония;
 - c) >28% (показатель содержания азота 28% по весу как результат присутствия в удобрении простого нитрата аммония соответствует показателю содержания последнего 80%) по весу для смесей удобрений на основе нитрата аммония с доломитом, известняком и/или карбонатом кальция с чистотой не менее 90%; и которые отвечают требованиям соответствующего испытания на сопротивляемость детонации (например, испытания с использованием 4-дюймовой стальной трубы).
- ²⁴ Нитрат аммония (2 500): технический.
В эту категорию входят:

Конвенция
о трансграничном воздействии промышленных аварий

- a) нитрат аммония и смеси нитрата аммония, в которых содержание азота за счет присутствия нитрата аммония составляет:
- от 24,5% до 28% по весу и в которых содержится не более 0,4% горючих веществ;
 - более 28% по весу и в которых содержится не более 0,2% горючих веществ;
 - водные растворы нитрата аммония, в которых концентрация нитрата аммония составляет более 80% по весу.

²⁵ Нитрат аммония (50): "некондиционный" материал и удобрения, не отвечающие требованиям соответствующего испытания на сопротивляемость детонации (например, испытания с использованием 4-дюймовой стальной трубы).

В эту категорию входят:

- материалы, выбракованные в процессе производства, а также нитрат аммония и смеси нитрата аммония, простые удобрения на основе нитрата аммония и составные/сложные удобрения на основе нитрата аммония, упоминаемые в примечаниях 23 и 24, которые возвращаются или были возвращены конечным пользователем изготовителю на временное хранение или на перерабатывающее предприятие для переработки, рециркуляции или обработки в целях безопасного использования, поскольку они более не соответствуют спецификациям, содержащимся в примечаниях 23 и 24;
- удобрения, упоминаемые в примечании 22 а) и примечании 23, которые не удовлетворяют требованиям соответствующего испытания на сопротивляемость детонации (например, испытания с использованием 4-дюймовой стальной трубы).

²⁶ Нитрат калия (10 000): составные удобрения на основе нитрата калия (в приллированном/гранулированном виде), которые обладают теми же свойствами, что и чистый нитрат калия.

²⁷ Нитрат калия (5 000): составные удобрения на основе нитрата калия (в кристаллическом виде), которые имеют те же опасные свойства, что и чистый нитрат калия.

²⁸ Обогащенный биогаз: для целей осуществления Конвенции обогащенный биогаз может быть классифицирован по позиции 14 в части 2 приложения I в тех случаях, когда он был обработан в соответствии с применимыми стандартами для очищенного и обогащенного биогаза, обеспечивающими качество, эквивалентное качеству природного газа, в том числе по содержанию метана, и когда в нем содержится максимум 1% кислорода.

²⁹ Полихлордibenзофураны и полихлордibenзодioxины.

Количества полихлордibenзофуранов и полихлордibenзодioxинов рассчитываются с использованием следующих коэффициентов эквивалентной токсичности дioxинов и дioxиноподобных соединений (КЭТ) для людей и млекопитающих, которые были определены Всемирной организацией здравоохранения (ВОЗ) и пересмотрены в 2005 году:

КЭТ ВОЗ 2005 года

Дioxины	КЭТ	Фураны	КЭТ
2,3,7,8-ТХДД	1	2,3,7,8-ТХДФ	0,1
1,2,3,7,8-ПеХДД	1	2,3,4,7,8-ПеХДФ	0,3
1,2,3,4,7,8-ГеХДД	0,1	1,2,3,7,8-ПеХДФ	0,03
1,2,3,6,7,8-ГеХДД	0,1	1,2,3,4,7,8-ГеХДФ	0,1
1,2,3,7,8,9-ГеХДД	0,1	1,2,3,7,8,9-ГеХДФ	0,1
1,2,3,4,6,7,8-ГпХДД	0,01	2,3,4,6,7,8-ГеХДФ	0,1
ОХДД	0,0003	1,2,3,7,8,9-ГеХДФ	0,1
		1,2,3,4,6,7,8-ГпХДФ	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-ГпХДФ	0,01
		ОХДФ	0,0003

Сокращения: Ге = гекса, Гп = гента, О = окта, Пе = пента, Т = тетра.

Источник: Martin Van den Berg and others, "The 2005 World Health Organization Reevaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds", *Toxicological Sciences*, vol. 93, No. 2 (October 2006), pp. 223–241.

³⁰ При условии, что данная смесь при отсутствии гипохлорита натрия не будет классифицирована как остротоксичное вещество в водной среде, класс 1.

³¹ В тех случаях, когда это опасное вещество подпадает под категорию воспламеняющихся жидкостей или воспламеняющихся газов, для целей Конвенции применяются наименьшие пороговые количества.

Приложение II

Процедура комиссии по запросам в соответствии со статьями 4 и 5

1. Запрашивающая Сторона или запрашивающие Стороны уведомляет(ют) секретариат о том, что она или они передает(ют) вопрос(ы) в комиссию по запросам, образуемую в соответствии с положениями настоящего приложения. В уведомлении указывается предмет запроса. Секретариат незамедлительно сообщает всем Сторонам настоящей Конвенции о таком уведомлении.
2. Комиссия по запросам состоит из трех членов. Как запрашивающая Сторона, так и другая Сторона в процедуре рассмотрения запроса назначают по одному научному или техническому эксперту, и два назначенных таким образом эксперта по взаимному согласию назначают третьего эксперта, выполняющего функции председателя комиссии по запросам. Последний не может быть гражданином одной из сторон в процедуре рассмотрения запроса, не может иметь свое обычное место жительства на территории одной из этих сторон, не может находиться ни у одной из них на службе и не может в каком-либо ином качестве иметь отношение к этому делу.
3. Если по истечении двух месяцев после назначения второго эксперта председатель комиссии по запросам не назначен, то по просьбе любой из сторон Исполнительный секретарь Европейской экономической комиссии назначает его в течение последующих двух месяцев.
4. Если одна из сторон в процедуре рассмотрения запроса не назначает эксперта в течение одного месяца после получения ею уведомления секретариата, то другая сторона вправе информировать об этом Исполнительного секретаря Европейской экономической комиссии, который назначает председателя комиссии по запросам в течение последующих двух месяцев. После своего назначения председатель комиссии по запросам просит сторону, которая еще не назначила эксперта, сделать это в течение одного месяца. Если она не сделает этого в течение такого срока, то председатель информирует Исполнительного секретаря Европейской экономической комиссии, который назначает этого эксперта в течение последующих двух месяцев.
5. Комиссия по запросам принимает свои собственные правила процедуры.
6. Комиссия по запросам может принимать все надлежащие меры для выполнения своих функций.
7. Стороны в процедуре рассмотрения запроса оказывают содействие работе комиссии по запросам, используя, в частности, все имеющиеся в их распоряжении средства:
 - a) предоставляют комиссии по запросам все соответствующие документы, услуги и информацию;
 - b) при необходимости предоставляют комиссии по запросам возможность вызывать свидетелей или экспертов и заслушивать их показания.
8. Стороны и эксперты соблюдают конфиденциальность любой информации, полученной ими в конфиденциальном порядке в ходе работы комиссии по запросам.
9. Если одна из сторон в процедуре рассмотрения запроса не является в комиссию по запросам или не участвует в разбирательстве своего дела, то другая сторона может просить комиссию по запросам продолжить разбирательство и завершить свою работу. Отсутствие одной из сторон или неучастие одной из сторон в разбирательстве своего дела не является препятствием для продолжения и завершения работы комиссии по запросам.
10. Если комиссия по запросам не примет иного решения, исходя из конкретных обстоятельств дела, то расходы комиссии по запросам, включая вознаграждение ее членов, покрываются поровну сторонами в процедуре рассмотрения запроса. Комиссия по запросам регистрирует все свои расходы и представляет сторонам окончательный отчет об этих расходах.

Конвенция
о трансграничном воздействии промышленных аварий

11. Любая Сторона, которая имеет к предмету процедуры рассмотрения запроса интерес практического характера и которая может быть затронута заключением по этому делу, может с согласия комиссии по запросам принять участие в разбирательстве.
12. Решения комиссии по запросам по вопросам процедуры принимаются большинством голосов ее членов. Окончательное заключение комиссии по запросам отражает мнение большинства ее членов и включает любое расхождение мнений.
13. Комиссия по запросам выносит свое окончательное заключение в течение двух месяцев после даты ее образования, если только она не сочтет необходимым продлить этот срок на период, не превышающий двух месяцев.
14. Окончательное заключение комиссии по запросам основывается на признанных научных принципах. Окончательное заключение препровождается комиссией по запросам сторонам, участвующим в процедуре рассмотрения запроса, и секретариату.

Приложение III

Процедуры в соответствии со статьей 4

1. Сторона происхождения может потребовать проведения консультаций с другой Стороной в соответствии с пунктами 2–5 настоящего приложения для определения того, является ли эта Сторона затрагиваемой Стороной.

2. В отношении планируемого или уже осуществляемого вида опасной деятельности Сторона происхождения с целью проведения надлежащих и эффективных консультаций обеспечивает уведомление любой Стороне, которая, по ее мнению, может стать затрагиваемой Стороной, причем делает это как можно раньше и не позднее того срока, когда она проинформирует свое собственное население об этом планируемом или осуществляемом виде деятельности. В отношении осуществляемых опасных видов деятельности такое уведомление направляется не позднее, чем через два года после вступления в силу настоящей Конвенции для Стороны происхождения.

3. Это уведомление должно, среди прочего, содержать следующее:

а) информацию об опасной деятельности, в том числе любую имеющуюся информацию или сообщение, как, например, информацию, предусматриваемую в соответствии со статьей 6, о ее возможном трансграничном воздействии в случае промышленной аварии;

б) указание на разумные сроки, в которые необходимо дать ответ в соответствии с пунктом 4 настоящего приложения, с учетом характера деятельности;

и может включать также информацию, предусмотренную в пункте 6 настоящего приложения.

4. Уведомленные Стороны в течение срока, оговоренного в уведомлении, представляют ответ Стороне происхождения, подтверждая факт получения уведомления и указывая, намерены ли они вступить в консультации.

5. Если уведомленная Сторона указывает, что она не намерена вступить в консультации, или если она не даст ответа в срок, оговоренный в уведомлении, то положения последующих пунктов настоящего приложения не применяются. В этом случае за Стороной происхождения сохраняется право самой решать, следует ли ей проводить оценку и анализ на основе ее национального законодательства и практики.

6. После получения от уведомленной Стороны ответа с указанием желания вступить в консультации Сторона происхождения, если она еще не сделала этого, предоставляет уведомленной Стороне:

а) соответствующую информацию относительно сроков проведения анализа с указанием сроков передачи замечаний;

б) соответствующую информацию об опасной деятельности и ее трансграничном воздействии в случае промышленной аварии;

в) возможность участвовать в оценке информации или любого сообщения о возможном трансграничном воздействии.

7. Затрагиваемая Сторона по просьбе Стороны происхождения предоставляет последней разумно доступную информацию относительно потенциально затрагиваемого района в пределах действия юрисдикции затрагиваемой Стороны, если такая информация необходима для подготовки оценки, анализа и мер. Эта информация предоставляется незамедлительно и, когда это необходимо, через совместный орган, если таковой существует.

Конвенция
о трансграничном воздействии промышленных аварий

8. Сторона происхождения при необходимости непосредственно или через совместный орган, если таковой существует, представляет затрагиваемой Стороне документацию по анализу и оценке в соответствии с описанием, содержащимся в пунктах 1 и 2 приложения V.

9. Заинтересованные Стороны информируют общественность в районах, в отношении которых существует реальная вероятность быть затронутыми опасной деятельностью, и организует распространение среди общественности и направление властям в соответствующем районе документации по анализу и оценке. Стороны обеспечивают им возможность высказывать замечания или возражения в отношении опасной деятельности и обеспечивают доведение их точки зрения в разумные сроки до сведения компетентного органа Стороны происхождения либо непосредственно, либо, при необходимости, через Сторону происхождения.

10. Сторона происхождения после завершения подготовки документации по анализу и оценке без необоснованного промедления вступает в консультации с затрагиваемой Стороной, касающиеся, в частности, трансграничного воздействия опасной деятельности в случае промышленной аварии, а также мер по уменьшению или ликвидации ее воздействия. Такие консультации могут касаться следующих вопросов:

а) возможных альтернатив данной опасной деятельности, включая альтернативу непринятия мер, а также возможных мер по смягчению трансграничного воздействия за счет Стороны происхождения;

б) других форм возможной взаимной помощи в целях уменьшения любого трансграничного воздействия;

в) любых других соответствующих вопросов.

Заинтересованные Стороны согласуют на начальном этапе таких консультаций вопрос об их продолжительности в пределах приемлемых временных рамок. Любые такие консультации могут проводиться в рамках соответствующего совместного органа там, где таковой существует.

11. Заинтересованные Стороны обеспечивают должный учет результатов анализа и оценки, а также замечаний по ним, полученных в соответствии с пунктом 9 настоящего приложения, и результаты консультаций, о которых говорится в пункте 10 настоящего приложения.

12. Сторона происхождения уведомляет затрагиваемые Стороны о любом решении в отношении данной деятельности с указанием причин и соображений, на которых оно основывается.

13. В том случае, если какой-либо заинтересованной Стороне становится известна дополнительная и относящаяся к данному вопросу информация о трансграничном воздействии опасной деятельности, которая не была известна во время проведения консультаций в отношении этой деятельности, эта Сторона незамедлительно информирует другую заинтересованную Сторону или Стороны. По просьбе одной из заинтересованных Сторон возобновляется проведение консультаций.

Приложение IV

Меры по предотвращению аварии, принимаемые в соответствии со статьей 6

Следующие меры могут осуществляться в зависимости от национального законодательства и практики Сторонами, компетентными органами, операторами или совместными усилиями.

1. Установление общих или конкретных целей в области безопасности.
2. Утверждение законодательных положений или руководящих принципов, касающихся мер безопасности и норм безопасности.
3. Определение тех видов опасной деятельности, требующих принятия специальных мер по предотвращению аварий, которые могут включать систему лицензирования или санкционирования.
4. Оценка анализа риска или исследований по вопросам обеспечения безопасности при проведении опасной деятельности и план действий по осуществлению необходимых мер.
5. Предоставление компетентным органам информации, необходимой для оценки риска.
6. Применение наиболее подходящей технологии с целью предотвращения промышленных аварий и защиты людей и окружающей среды.
7. Проведение в целях предотвращения промышленных аварий соответствующего обучения и подготовки всех лиц, участвующих в осуществлении опасной деятельности на промышленных площадках, как в обычных, так и в необычных условиях.
8. Введение в действие внутренних структур и методов управления в целях обеспечения эффективного соблюдения и обеспечения норм безопасности.
9. Мониторинг и анализ опасной деятельности и проведение инспекций.

Приложение V

Анализ и оценка

1. Масштабы и глубина анализа и оценки опасной деятельности варьируются в зависимости от поставленных целей.

2. В приводимой ниже таблице показан, для целей соответствующих статей, круг вопросов, которые следует рассматривать при проведении анализа и оценки в перечисленных целях:

<i>Цель анализа</i>	<i>Вопросы, подлежащие рассмотрению:</i>
Планирование на случай чрезвычайных ситуаций в соответствии со статьей 8	<ol style="list-style-type: none">1) количества и свойства опасных веществ на промышленном объекте;2) краткие описательные сценарии репрезентативных моделей промышленных аварий, которые могут произойти в результате опасной деятельности, включая указание вероятности каждой из них;3) для каждого сценария:<ol style="list-style-type: none">a) примерный объем выброса;b) степень и серьезность вытекающих последствий как для людей, так и для не включающей их окружающей среды, при благоприятных и неблагоприятных условиях, в том числе размеры опасных зон, возникающих в результате аварии;c) период времени, в пределах которого первоначальное событие может перерасти в промышленную аварию;d) любые меры, которые могут быть приняты для сведения к минимуму вероятности эскалации аварии;4) численность и распределение населения в близлежащих районах, включая любые крупные концентрации людей, которые могут оказаться в опасной зоне;5) возраст, мобильность и уязвимость этого населения.
Принятие решений о размещении в соответствии со статьей 7	<p>В дополнение к пунктам 1–5 выше:</p> <ol style="list-style-type: none">6) серьезность ущерба для людей и окружающей среды в зависимости от характера и обстоятельств выброса;7) расстояние от места проведения опасной деятельности, на котором существует реальная вероятность вредного воздействия на людей и окружающую среду в случае промышленной аварии;8) та же информация не только для ситуации в данный момент, но и для планируемого или подпадающего разумному прогнозированию развития будущих событий.
Информация, предоставляемая общественности в соответствии со статьей 9	<p>В дополнение к пунктам 1–4 выше:</p> <ol style="list-style-type: none">9) Люди, которые могут пострадать в результате промышленной аварии.

Цель анализа	Вопросы, подлежащие рассмотрению:
Меры по предотвращению аварий в соответствии со статьей 6	<p>В дополнение к пунктам 4-9 выше для мер по предотвращению аварий потребуются более подробные варианты описаний и оценок, содержащихся в пунктах 1-3. Помимо этих описаний и оценок следует также охватить следующие вопросы:</p> <ol style="list-style-type: none">10) условия хранения и работы с опасными материалами и их количества;11) перечень сценариев для видов промышленных аварий, имеющих серьезные последствия, с примерами для всего диапазона масштабов аварий и с указанием возможности воздействия осуществляемой поблизости деятельности;12) для каждого сценария — описание событий, которые могут привести к промышленной аварии, и этапов ее возможной эскалации;13) оценка, по крайней мере в общих чертах, вероятности каждого из этапов с учетом мероприятий, предусмотренных в пункте 14;14) описание предупредительных мер с точки зрения оборудования и процедур, предназначенных для сведения к минимуму вероятности каждого этапа;15) оценка возможных последствий отклонения от нормальных эксплуатационных условий, а также соответствующих мероприятий для безопасного прекращения опасной деятельности или любой ее части в случае возникновения чрезвычайной ситуации и необходимости подготовки персонала в целях обеспечения скорейшего выявления возможных серьезных отклонений и принятия соответствующих мер;16) оценка той степени, в которой модифицирование, ремонт и техническое обслуживание установки, на которой производится опасная деятельность, может поставить под угрозу осуществление мер по контролю, а также последующих мероприятий в целях контроля.

Приложение VI

Принятие решений о размещении в соответствии со статьей 7

Приводимый ниже текст иллюстрирует вопросы, которые следует рассматривать в соответствии со статьей 7.

1. Результаты анализа риска и оценки, включая оценку физических характеристик района, в котором планируется осуществлять опасную деятельность, в соответствии с приложением V.
2. Результаты консультаций и участие общественности.
3. Анализ возрастания или уменьшения риска, вызываемого любым событием на территории затрагиваемой Стороны в связи с осуществляемой на территории Стороны происхождения опасной деятельностью.
4. Оценка опасности для окружающей среды, включая любое трансграничное воздействие.
5. Оценка новых видов опасной деятельности, которые могли бы быть источником риска.
6. Рассмотрение вопроса о размещении новых и о значительной модификации уже осуществляемых видов опасной деятельности на безопасном расстоянии от существующих населенных пунктов, а также о создании зон безопасности вокруг объектов, на которых осуществляется опасная деятельность; в этих районах следует внимательно изучать такие мероприятия, которые приводят к возрастанию численности находящегося под угрозой населения или увеличивают каким-либо иным образом степень риска.

Приложение VII

Меры по обеспечению готовности к чрезвычайным ситуациям в соответствии со статьей 8

1. Следует осуществлять координацию всех планов действий в чрезвычайных ситуациях как на промышленных площадках, так и за их пределами, в целях принятия комплексных и эффективных мер по ликвидации последствий аварии.
2. В планы действий в чрезвычайных ситуациях следует включать меры, необходимые для локализации чрезвычайных ситуаций, а также для сведения к минимуму их трансграничного воздействия. В них следует также включать меры по оповещению населения и, в случае необходимости, меры по его эвакуации, прочие защитные или спасательные меры, а также содержать описание медицинских служб.
3. В планы действий в чрезвычайных ситуациях следует включать — для персонала, работающего на промышленных площадках, лиц, которые могут быть затронуты чрезвычайными ситуациями, и для спасателей — подробные технические и организационные процедуры, требующиеся для принятия мер в случае промышленной аварии, способной оказать трансграничное воздействие, и для предотвращения и сведения к минимуму воздействия на людей и окружающую среду, как на промышленной площадке, так и за ее пределами.
4. В планах действий в чрезвычайных ситуациях на промышленных площадках могли бы, например, охватываться следующие вопросы:
 - a) распределение организационных функций и ответственности на промышленной площадке по принятию мер в случае чрезвычайной ситуации;
 - b) описание мер, которые следует принимать в случае промышленной аварии или ее неизбежной угрозы, с тем чтобы поставить положение под контроль или предотвратить возникновение такого события или же подробное указание на то, где такое описание может быть найдено;
 - c) описание оборудования и ресурсов, имеющихся в наличии;
 - d) меры по обеспечению скорейшего оповещения о промышленных авариях государственного органа, ответственного за действия по ликвидации в случае чрезвычайных ситуаций за пределами промышленных площадок, в т.ч. тип информации, которую следует включать в первоначальное оповещение, а также меры по обеспечению более детальной информации по мере ее поступления;
 - e) меры по подготовке персонала к выполнению тех обязанностей, которые от него потребуются.
5. В планах действий в чрезвычайных ситуациях за пределами промышленных площадок могли бы, например, охватываться следующие вопросы:
 - a) распределение организационных функций и ответственности за пределами промышленной площадки по принятию мер в случае чрезвычайной ситуации, в том числе указание того, каким образом достигается соответствие с планами мер для промышленной площадки;
 - b) методы и процедуры для использования спасательным и медицинским персоналом;
 - c) методы быстрого определения затронутого района;
 - d) меры по обеспечению скорейшего оповещения затронутых или потенциально затрагиваемых Сторон о промышленной аварии и по последующему поддержанию связи;
 - e) выявление ресурсов, необходимых для осуществления плана и мер по координации;

Конвенция
о трансграничном воздействии промышленных аварий

д) меры по предоставлению общественности информации, включая, при необходимости, меры по дополнению и повторному предоставлению информации, передаваемой общественности в соответствии со статьей 9;

е) меры по осуществлению подготовки и проведению учений.

6. Планы действий в чрезвычайных ситуациях могли бы включать в себя меры по обработке, сбору, очистке, хранению, вывозу и безопасному удалению опасных веществ и зараженных материалов, а также восстановительные меры.

Приложение VIII

Информация, предоставляемая общественности в соответствии со статьей 9

1. Название компании, адрес места осуществления опасной деятельности и указание должности лица, предоставляющего информацию.
2. Простое описание опасной деятельности, включая риск.
3. Общепринятые или присущие данному классу веществ и составов, используемых в ходе опасной деятельности, названия с указанием их основных характеристик с точки зрения возникающей опасности или же их общая классификация по степени опасности.
4. Информация общего характера, получаемая в результате проведения оценки воздействия на окружающую среду, в том случае, если таковая имеется и относится к данному вопросу.
5. Общая информация о характере промышленной аварии, которая могла бы произойти в ходе осуществления опасной деятельности, включая ее потенциальное воздействие на население и окружающую среду.
6. Надлежащая информация о методах оповещения и информирования затрагиваемого населения в случае промышленной аварии.
7. Надлежащая информация о необходимых действиях и поведении затрагиваемого населения в случае промышленной аварии.
8. Надлежащая информация о мерах, принимаемых в ходе опасной деятельности, включая связь с аварийными службами, в целях борьбы с промышленными авариями, уменьшения их серьезности и смягчения их воздействия.
9. Общая информация о плане действий аварийных служб в чрезвычайных ситуациях за пределами промышленной площадки, составляемом с целью устранения любого воздействия, включая трансграничное воздействие промышленной аварии, за пределами промышленной площадки.
10. Общая информация о специальных требованиях и условиях, регулирующих опасную деятельность, согласно соответствующим национальным нормативным и / или административным положениям, включая системы выдачи лицензий или разрешений.
11. Подробные данные об источниках получения дополнительной соответствующей информации.

Приложение IX

Системы уведомления о промышленных авариях в соответствии со статьей 10

1. Системы уведомления о промышленных авариях должны обеспечивать максимально быструю передачу данных и прогнозов в соответствии с предварительно разработанными кодами с использованием совместимых систем передачи и обработки данных для оповещения о чрезвычайных ситуациях и получения ответов и для принятия мер по сведению к минимуму и ограничению масштаба трансграничного воздействия с учетом различных потребностей на различных уровнях.
2. Уведомление о промышленных авариях включает в себя следующие элементы:
 - a) вид и масштабы промышленной аварии, связанные с ней опасные вещества (если известны) и серьезность ее возможного воздействия;
 - b) время возникновения и точное место аварии;
 - c) такую другую имеющуюся информацию, которая необходима для эффективной ликвидации последствий промышленной аварии.
3. Уведомление о промышленных авариях дополняется через соответствующие интервалы времени или по мере необходимости дальнейшей относящейся к делу информацией о развитии ситуации в отношении трансграничного воздействия.
4. Регулярно проводятся испытания и проверки эффективности систем уведомления о промышленных авариях, включая регулярную подготовку соответствующего персонала. В случае необходимости такие испытания, проверки и подготовка осуществляются на совместной основе.

Приложение X

Взаимная помощь, предоставляемая в соответствии со статьей 12

1. Ответственность за общее руководство, контроль, координацию и надзор в отношении предоставления помощи лежит на Стороне, обратившейся с просьбой о помощи. Персонал, участвующий в операциях по оказанию помощи, действует согласно соответствующим законам стороны, обратившейся с просьбой. Соответствующие органы Стороны, обратившейся с просьбой, сотрудничают с органом, который Сторона, оказывающая помощь, назначает, в соответствии со статьей 17; ответственным за осуществление непосредственного оперативного надзора за персоналом и оборудованием, предоставленным Стороной, оказывающей помощь.
2. Сторона, обратившаяся с просьбой, предоставляет, в рамках своих возможностей, имеющиеся на месте сооружения и услуги для надлежащей и эффективной организации использования помощи и обеспечивает защиту персонала, оборудования и материалов, ввезенных в этих целях на ее территорию Стороной, оказывающей помощь, или от ее имени.
3. Если заинтересованные Стороны не договорились об ином, помощь предоставляется за счет Стороны, обратившейся с просьбой. Сторона, предоставляющая помощь, может в любое время полностью или частично отказаться от права на возмещение своих затрат.
4. Сторона, обратившаяся с просьбой, принимает все возможные меры, с тем чтобы предоставить Стороне, оказывающей помощь, и лицам, действующим от ее имени, необходимые привилегии, иммунитеты или содействие для быстрого осуществления ими своих функций по оказанию помощи. Обратившаяся с просьбой Сторона не обязана применять это положение к своим собственным гражданам или лицам, постоянно проживающим на ее территории, или предоставлять им указанные выше привилегии и иммунитеты.
5. Любая из Сторон принимает по просьбе Стороны, обратившейся с просьбой, или Стороны, оказывающей помощь, меры по облегчению транзита через ее территорию персонала, в отношении которого имеется должным образом представленное уведомление, а также оборудования и собственности для целей оказания помощи, в пределы территории Стороны, обратившейся с просьбой, и из нее.
6. Сторона, обратившаяся с просьбой, облегчает въезд на свою национальную территорию, пребывание и выезд персонала, в отношении которого имеется должным образом представленное уведомление, а также оборудования и собственности, используемых при оказании помощи.
7. Что касается действий, связанных непосредственно с предоставлением помощи, Сторона, обратившаяся с просьбой, в случае гибели людей или получения ими увечий, повреждения или утраты собственности или нанесения ущерба окружающей среде на ее территории в ходе предоставления запрошенной помощи не предъявляет обвинений Стороне, оказывающей помощь, или лицам, действующим от ее имени, освобождает их от материальной ответственности и выплачивает им компенсацию в случае гибели или увечий, а также в случае утраты или нанесения ущерба оборудованию или другой собственности, которые не использовались при оказании помощи. Сторона, обратившаяся с просьбой, несет ответственность за урегулирование претензий, предъявляемых третьими сторонами Стороне, оказывающей помощь, или лицам, действующим от ее имени.
8. Заинтересованные Стороны тесно сотрудничают в целях содействия урегулированию судебных процедур и претензий, которые могут возникнуть в результате проведения операций по оказанию помощи.
9. Любая Сторона может просить об оказании помощи в отношении лечения или временного перемещения на территорию другой Стороны лиц, затронутых аварией.
10. Затрагиваемая Сторона или Сторона, обратившаяся с просьбой, может в любое время после соответствующих консультаций и путем уведомления просить о прекращении помощи, полученной или предоставленной в соответствии с настоящей Конвенцией. Сразу же после выражения такой просьбы

Конвенция
о трансграничном воздействии промышленных аварий

заинтересованные Стороны проводят консультации друг с другом в целях принятия мер по надлежащему прекращению помощи.

Приложение XI

Обмен информацией в соответствии со статьей 15

Информация должна включать следующие элементы, которые также могут быть предметом многостороннего и двустороннего сотрудничества:

- a) законодательные и административные меры, политику, цели и приоритеты в отношении предотвращения промышленных аварий, обеспечения готовности к ним и ликвидации их последствий, научную деятельность и технические меры по уменьшению риска промышленных аварий, возникающих в ходе опасной деятельности, включая смягчение трансграничного воздействия;
- b) мероприятия и планы действий в чрезвычайных ситуациях на соответствующем уровне, затрагивающие другие Стороны;
- c) программы мониторинга, планирования, исследований и разработок, включая их осуществление и контроль за их проведением;
- d) меры, принимаемые в отношении предотвращения промышленных аварий, обеспечения готовности к ним и ликвидации их последствий;
- e) опыт действий в случае промышленных аварий и сотрудничество в деле ликвидации последствий промышленных аварий, оказывающих трансграничное воздействие;
- f) разработку и применение наилучших имеющихся технологий для совершенствования охраны окружающей среды и повышения безопасности;
- g) обеспечение готовности к чрезвычайным ситуациям и ликвидацию их последствий;
- h) методы, используемые для прогнозирования риска, включая критерии для мониторинга и оценки трансграничного воздействия.

Приложение XII

Задачи, относящиеся к предоставлению взаимной помощи, в соответствии с пунктом 4 статьи 18

1. Сбор и распространение информации и данных:

a) Создание и эксплуатация системы уведомления о промышленных авариях, в рамках которой может предоставляться информация о промышленных авариях и об экспертах с целью привлечения последних в максимально короткие сроки к деятельности по оказанию помощи;

b) создание и эксплуатация банка данных с целью получения, обработки и распространения необходимой информации о промышленных авариях, включая информацию об их воздействии, а также о применяемых мерах и об эффективности этих мер;

c) составление и ведение перечня опасных веществ, включающего их соответствующие характеристики, а также информацию о том, как следует обращаться с этими веществами в случае возникновения промышленной аварии;

d) составление и ведение регистра экспертов, которые могут оказать консультативную и другую помощь в области принятия мер по предотвращению промышленных аварий, обеспечению готовности к ним и по ликвидации их последствий, включая восстановительные меры;

e) ведение перечня видов опасной деятельности;

f) составление и ведение списка опасных веществ, охватываемых положениями части 1 приложения I.

2. Научные исследования, подготовка специалистов и методологии:

a) Разработка и предоставление моделей, составленных на основе опыта, накопленного в связи с происшедшими промышленными авариями, и сценариев принятия мер по предотвращению промышленных аварий, обеспечению готовности к ним и по ликвидации их последствий;

b) содействие обучению и подготовке специалистов, организация международных симпозиумов и расширение сотрудничества в области исследований и разработок.

3. Техническая помощь:

a) Осуществление консультативных функций, направленных на укрепление способности принимать меры по предотвращению промышленных аварий, обеспечению готовности к ним и по ликвидации их последствий;

b) проведение по просьбе какой-либо Стороны инспекций осуществляемой ею опасной деятельности, а также оказание помощи в организации ее национальных инспекций в соответствии с требованиями настоящей Конвенции.

4. Помощь в случае чрезвычайной ситуации: Предоставление по просьбе какой-либо Стороны помощи путем, в частности, направления на место промышленной аварии экспертов с целью оказания консультативной и иной помощи по ликвидации последствий промышленной аварии.

Приложение XIII

Арбитраж

1. Сторона-истец или Стороны-истцы уведомляют секретариат о том, что Стороны договорились передать спор на арбитражное разбирательство в соответствии с пунктом 2 статьи 21 настоящей Конвенции. В уведомлении указывается предмет арбитражного разбирательства, включая, в частности, статьи настоящей Конвенции, относительно толкования или применения которых возник спор. Секретариат препровождает полученную информацию всем Сторонам настоящей Конвенции.
2. Арбитражный суд состоит из трех членов. Как Сторона-истец или Стороны-истцы, так и другая Сторона или другие Стороны, участвующие в споре, назначают по одному арбитру, и два назначенных таким образом арбитра по взаимному согласию назначают третьего арбитра, выполняющего функции председателя арбитражного суда. Последний не может быть гражданином одной из сторон спора, не может иметь свое обычное место жительства на территории одной из этих сторон, не может находиться ни у одной из них на службе и не может в каком-либо ином качестве иметь отношение к этому делу.
3. Если по истечении двух месяцев после назначения второго арбитра председатель арбитражного суда не назначен, то по просьбе любой из сторон спора Исполнительный секретарь Европейской экономической комиссии назначает его в течение следующих двух месяцев.
4. Если одна из сторон спора не назначает арбитра в течение двух месяцев после получения просьбы, другая сторона вправе информировать об этом Исполнительного секретаря Европейской экономической комиссии, который назначает председателя арбитражного суда в течение следующих двух месяцев. После своего назначения председатель арбитражного суда просит сторону, которая еще не назначила арбитра, сделать это в течение двух месяцев. Если она не сделает этого в течение такого срока, то председатель информирует Исполнительного секретаря Европейской экономической комиссии, который назначает этого арбитра в течение следующих двух месяцев.
5. Арбитражный суд выносит свое решение в соответствии с международным правом и в соответствии с положениями настоящей Конвенции.
6. Любой арбитражный суд, учреждаемый в соответствии с положениями настоящего приложения, разрабатывает свои собственные правила процедуры.
7. Решения арбитражного суда как по процедурным вопросам, так и по вопросам существа принимаются большинством голосов его членов.
8. Суд может принимать все надлежащие меры для установления фактов.
9. Стороны спора оказывают содействие работе арбитражного суда и, в частности, используя все имеющиеся в их распоряжении средства:
 - a) предоставляют суду все соответствующие документы, условия и информацию;
 - b) при необходимости предоставляют суду возможность вызывать свидетелей или экспертов и заслушивать их показания.
10. Стороны спора и члены арбитражного суда соблюдают конфиденциальность любой информации, получаемой ими в конфиденциальном порядке в ходе разбирательства в арбитражном суде.
11. Арбитражный суд может по просьбе одной из сторон рекомендовать принятие временных мер защиты.
12. Если одна из сторон спора не является в арбитражный суд или не участвует в разбирательстве своего дела, другая сторона может просить суд продолжить разбирательство и вынести свое окончательное решение. Отсутствие одной из сторон в суде или неучастие одной из сторон в разбирательстве дела не является препятствием для разбирательства.

Конвенция
о трансграничном воздействии промышленных аварий

13. Арбитражный суд может заслушивать встречные иски, возникающие непосредственно из существа спора, и выносить по ним решения.
14. Если только арбитражный суд не примет иного решения, исходя из конкретных обстоятельств дела, судебные издержки, включая оплату услуг членов суда, покрываются сторонами спора поровну. Суд регистрирует все свои расходы и представляет сторонам спора окончательный отчет об этих расходах.
15. Любая Сторона настоящей Конвенции, которая имеет к предмету спора интерес правового характера и может быть затронута решением по данному делу, имеет право принять участие в разбирательстве с согласия суда.
16. Арбитражный суд выносит свое решение в течение пяти месяцев после даты своего учреждения, если только он не сочтет необходимым продлить этот срок на период, не превышающий пять месяцев.
17. Решение арбитражного суда сопровождается объяснением причин. Это решение является окончательным и обязательным для всех сторон спора. Арбитражный суд направляет свое решение сторонам спора и секретариату. Секретариат препровождает полученную информацию всем Сторонам настоящей Конвенции.
18. Любой спор, который может возникнуть между сторонами относительно толкования или выполнения решения суда, может быть передан любой из сторон в арбитражный суд, который вынес это решение, или — при невозможности воспользоваться услугами последнего — в другой суд, создаваемый с этой целью таким же образом, как и первый.